ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์

ของ

สุภัชนีย์ จงรักษ์ลิขิต

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

พฤษภาคม 2551

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์

ของ

สุภัชนีย์ จงรักษ์ลิขิต

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
พฤษภาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

สุภัชนีย์ จงรักษ์ลิขิต

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

พฤษภาคม 2551

สุภัชนีย์ จงรักษ์ลิขิต (2551). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร.* สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผศ.ดร ณักษ์ กุลิสร์

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักลงทุนทั่วไปที่ซื้อขายกองทุนรวมในบริษัทหลักทรัย์จัดการกองทุนรวม จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่างใช้ การทดสอบค่า t การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ใช้วิธีผลต่างอย่างมีนัยสำคัญน้อยที่สุด และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักลงทุนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 30-39 ปี เป็นโสด มี การศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้มากกว่า 45,000 บาท

2. นักลงทุนที่มีระดับอายุแตกต่างกัน มีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ด้านแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต และด้านแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ด้านแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต และการด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4. นักลงทุนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ด้านแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต และด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตโดยรวมของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต และในด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มีความสัมพันธ์ระดับปานกลางในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

6. ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมโดยรวมของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต และด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มีความสัมพันธ์ระดับปานกลางในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

7. ความรู้ความเข้าใจของนักลงทุนที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตโดยรวมของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวม

ผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต และด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มีความสัมพันธ์ระดับต่ำในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

8. ประสบการณ์ในการลงทุนผ่านกองทุนรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต และด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มีความสัมพันธ์ระดับต่ำในทิศทางตรงกันข้าม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

9. ความถี่ในการซื้อขายกองทุนรวม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต และด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มีความสัมพันธ์ระดับต่ำในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

10. จำนวนบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่นักลงทุนเปิดบัญชีมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต และด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มีความสัมพันธ์ระดับต่ำในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

FACTORS AFFECTING INVESTORS' PURCHASING DECISION TREND ON MUTUAL FUND VIA INTERNET IN BANGKOK METROPOLITAN AREA

AN ABSTRACT

BY

SUPATCHNEE JONGRAKLIKHIT

Present in Partial Fulfillment of the Requirements

For the Master of Business Administration degree in Management

at Srinakharinwirot University

May 2008

Supatchnee Jongraklikhit. (2008) *Factors affecting investors' purchasing decision trend on Mutual Fund via Internet in Bangkok Metropolitan Area*. Master's Project, M.B.A. (Management). Bangkok Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Asst. Prof. Dr. Nak Gulid

This research aims to study the factors influencing decision trend for mutual fund trading via Internet of local investors in Bangkok metropolitan area. The sample group of 400 local investors trading at the asset management company is used in this research, using the questionnaires as the tools in collecting the information. The statistics used for data analysis are percentage, average means, standard deviation, t-test independent analysis, one-way ANOVA analysis, the analysis of the least-significant difference (LSD) method and the analysis of the relationship by using the Pearson product moment correlation coefficient.

The result of the study found that :

1. The majority of the sample group of local investors in general are female investors whose ages are in between 30-39 years old, graduated in bachelor degree level. Most of them are employed in the staff company with more than 45,000 baht/month income.

2. The local investors with different age have diffirence on trends of decision making in trading via internet with statistically significant at 0.01 level.

3. The local investors with difference on occupation had diffirence trends of decision making in trading via internet with statistically significant at 0.05 level

4. The local investors with difference in average monthly income had diffirence on trends of decision making in trading via internet with statistically significant at 0.01 level

5. For factors related to investors attitude towards mutual fund trading via internet the research found that most investor have **moderate** positively related to attitude towards mutual fund trading via internet with statistically significant at 0.01 level

6. For factors related to investors attitude towards mutual fund trading via selling agent the research fornd that most investor have **moderate** positively related to attitude towards mutual fund trading with statistically significant at 0.01 level

7. For factors related to investors understanding and knowledge towards mutual fund trading via internet the research fornd that most investor have low positively related to

understanding and knowledge towards mutual fund trading with statistically significant at 0.05 level

8. Investor's behavior related to investors experience in mutual fund trading towards mutual fund trading via internet **have low negatively relationship** with statistically significant at 0.01 level

9. Investor's behavior related to frequency of mutual fund trading towards mutual fund trading via internet **have low** positively **relationship** with statistically significant at 0.01 level

10. Investor's behavior related to average asset management account of mutual fund trading towards mutual fund trading via internet **have low** positively **relationship** with statistically significant at 0.01 level

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะ กรรมการสอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ของ สุภัชนีย์ จงรักษ์ลิขิต ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณักษ์ กุลิสร์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุตตา)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณักษ์ กุลิสร์)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุตตา)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2551

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณักษ์ กุลิสร์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่า นับตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ในการให้คำปรึกษา คำแนะนำที่มีคุณค่า ช่วยเหลือและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุตตา และ รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และที่กรุณาเป็นกรรมการเพิ่มเติมในการสอบสารนิพนธ์ และให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องอันเป็นประโยชน์และกรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือ อีกทั้งยังให้คำแนะนำในการวิจัยครั้งนี้ และให้ความเมตตาด้วยดีเสมอมา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ในภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้ความช่วยเหลือตลอดจนประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้วิจัย อีกทั้งให้ความเมตตาด้วยดีเสมอมา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ คุณยาย คุณป้า คุณน้า ผู้ซึ่งให้ชีวิต ความรัก อบรมสั่งสอน และเป็นแรงบันดาลใจให้มีวันนี้ คอยให้กำลังใจ มอบโอกาสในการศึกษาเป็นวิชาความรู้ติดตัวในปัจจุบัน

ผู้วิจัยขอขอบคุณ เพื่อนนิสิต คณะสังคมศาสตร์ ภาควิชาบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการ รุ่น 8 ทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่ม NNC Club รวมทั้งพี่ๆ และเพื่อนๆ บลจ.ยูโอบี และบลจ.บีที ที่คอยช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และให้คำแนะนำ ในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้มาโดยตลอด

คุณประโยชน์และความดีอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา บรรพบุรุษ ญาติพี่น้อง บูรพคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอน ชี้แนะแนวทางที่ดีและมีคุณค่าตลอดมาจนสำเร็จการศึกษา

สุภัชนีย์ จงรักษ์ลิขิต

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
	ความสำคัญของการวิจัย	4
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	4
	ตัวแปรที่ศึกษา	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	9
	สมมติฐานในการวิจัย	10
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
	แนวคิดและทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค	11
	แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค	12
	ความหมายของการตัดสินใจ	14
	กระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภค	15
	แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ	17
	ความสัมพันธ์ของทัศคติกับพฤติกรรมผู้บริโภค	23
	แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้	24
	แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ	25
	ทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารนวกรรม	29
	ระบบเครือข่ายอินเทอร์เนต	31
	ประวัติกองทุนรวม	40
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	53
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	59
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	59
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	61
	การเก็บรวมรวมข้อมูล	67
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	68
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	70

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	129
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	132
	สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐานและวิธีการศึกษาค้นคว้า.....	132
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	139
	การอภิปรายผล.....	144
	ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	149
	ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	151
บรรณานุกรม.....		152
ภาคผนวก.....		155
	ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	156
	ภาคผนวก ข จดหมายขอเชิญผู้เชี่ยวชาญ.....	162
	ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	164
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....		166

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงการเปรียบเทียบกองทุนปิด และกองทุนเปิด……	46
2	แสดงกลุ่มตัวอย่างในแต่ละบริษัท.....	60
3	แสดงช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในแบบสอบถาม.....	61
4	แสดงการแบ่งช่วงรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ใช้ในแบบสอบถาม.....	62
5	แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน.....	78
6	แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ตัวอย่างในการจัดกลุ่มตัวอย่างใหม่ ในข้ออายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพ……	80
7	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน.....	80
8	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมของนักลงทุน.....	81
9	แสดงจำนวน ความถี่ และค่าร้อยละด้านความรู้ความเข้าใจ.....	82
10	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจโดยรวมในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน……	83
11	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน.....	83
12	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการซื้อขายกองทุนรวม……	84
13	แสดงจำนวน ความถี่ และค่าร้อยละของข้อมูลพฤติกรรมผู้ลงทุน……..	85
14	แสดงจำนวน ความถี่ และค่าร้อยละของข้อมูลพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เนต.....	86
15	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต……	86
16	แสดงการทดสอบความแตกต่างของแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน จำแนกตามเพศ.....	88
17	แสดงตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้ Levene test.....	90
18	แสดงผลความแตกต่างกันของแนวโน้มแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตจำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe.....	90

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
19	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต จำแนกตามอายุ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3.....	91
20	แสดงตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้ Levene's Test.....	92
21	แสดงผลความแตกต่างกันของแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe……..	93
22	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ จำแนกตามอายุ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3……..	94
23	แสดงการทดสอบความแตกต่างของแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน จำแนกตามสถานภาพ.....	96
24	แสดงการทดสอบความแตกต่างของแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน จำแนกตามการศึกษา.....	98
25	แสดงตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้ Levene's Test……..	100
26	แสดงผลความแตกต่างกันของแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง แนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต จำแนกตามอาชีพ โดยใช้สถิติ F-test.....	100
27	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง แนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต จำแนกตามอาชีพ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD)……..	101
28	แสดงตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้ Levene's Test……..	102
29	แสดงผลความแตกต่างกันของแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง การแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ จำแนกตามอาชีพ โดยใช้สถิติ F-test……	103
30	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง การแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ จำแนกตามอาชีพ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD)……..	103
31	แสดงตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้ Levene test…….	105

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
32	แสดงผลความแตกต่างกันของแนวโน้มแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตจำแนกตามรายได้ โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe.....	105
33	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต จำแนกตามรายได้ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3.....	106
34	แสดงตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้ Levene test.....	107
35	แสดงผลความแตกต่างกันของแนวโน้มแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตจำแนกตามรายได้ โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe.....	108
36	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ จำแนกตามรายได้ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3.....	109
37	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต และแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต.....	111
38	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมและแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต.	113
39	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต และแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ.....	116
40	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมและแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ.....	119
41	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต และแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต.....	121

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
42	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตด้านความรู้ความเข้าใจ และแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ.....	122
43	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตด้านการรับรู้ และแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต.....	123
44	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตด้านการรับรู้ และแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ.....	124
45	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของนักลงทุนในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต และแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต.....	125
46	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของนักลงทุนในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต และแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ.....	127
47	แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	129

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ **หน้า**

กรอบแนวคิดในการวิจัย..... 9
ภาพประกอบ 2 แสดงปัจจัยพื้นฐาน (ปัจจัยภายในของบุคคล).....13
ภาพประกอบ 3 แสดงถึงกระบวนการตัดสินใจซื้อ.....15
ภาพประกอบ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึก ความเข้าใจ และพฤติกรรม.....18
ภาพประกอบ 5 ภาพตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมจริงๆ.....24
ภาพประกอบ 6 แสดงแบบจำลองกระบวนการรับรู้..... 25

บทที่ 1
บทนำ

กองทุนรวมถือว่าเป็นเครื่องมือการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อย ที่ประสงค์จะนำเงินมาลงทุนในตลาดทุน แต่อาจมีอุปสรรคบางอย่าง อาทิ มีทุนทรัพย์น้อย หรือไม่มีความรู้ความชำนาญในการลงทุน หรือไม่มีเวลาเพียงพอที่จะติดตามการลงทุนได้อย่างใกล้ชิดด้วยตนเอง ผู้ลงทุนอาจใช้กองทุนรวมเป็นทางเลือกหนึ่งเพื่อผลตอบแทนในระดับหนึ่งซึ่งยอมรับได้ โดยบริษัทจัดการลงทุนจะเป็นผู้ออกหน่วยลงทุนเพื่อจำหน่ายแก่ผู้ที่ต้องการลงทุน จากนั้นก็จะนำเงินที่ได้ไปลงทุนในหลักทรัพย์ต่าง ๆตามที่กำหนด โดยผู้ลงทุนจะได้รับผลตอบแทนกลับคืนมาในรูปของเงินปันผล และกำไร (หรือขาดทุน) จากการขายหน่วยลงทุน ในส่วนของบริษัทจัดการลงทุนจะได้รับผลตอบแทนในรูปของ ค่าธรรมเนียมจากการจัดการ เนื่องจากกองทุนรวมจะบริหารโดยผู้บริหารที่เป็นมืออาชีพ จึงเหมาะสมสำหรับผู้ที่ต้องการลงทุนแต่ไม่ทราบว่าจะนำเงินดังกล่าวไปลงทุนทางด้านใด

ในปัจจุบันธุรกิจกองทุนรวมค่อนข้างขยายตัวอย่างรวดเร็ว นักลงทุนให้ความสนใจมากขึ้น จากวันที่ 14 มีนาคม 2518 ได้จัดตั้งบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมขึ้นเป็นแห่งแรกคือ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม จำกัด โดยมีทุนจดทะเบียนแรกเริ่ม 1 ล้านบาท ประเภทของธุรกิจที่จัดการคือจัดการโครงการลงทุน จัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ บริษัทได้มีการระดมเงินลงทุนจากทั้งในและนอกประเทศ จากประชาชนทั่วไปและสถาบันเพื่อมาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้ปานกลาง และรายได้น้อย เพื่อให้มีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของกิจการหลายประเภทในเวลาเดียวกัน รวมถึงกำไรจากการซื้อขายหน่วยลงทุน กระทั่งเมื่อปี พ.ศ.2534 รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญที่จะส่งเสริมการลงทุนระยะยาว โดยเฉพาะผู้ลงทุนรายย่อยให้กว้างขวางยิ่งขึ้นด้วยการระดมทุนผ่าน “กองทุนรวม” ทั้งนี้เพื่อช่วยให้การพัฒนาตลาดทุนและเศรษฐกิจไทยให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงได้มีการอนุญาตให้มีบริษัทหลักทรัพย์ที่ประกอบธุรกิจประเภทกิจการลงทุนเพิ่มขึ้นอีก 7 บริษัท รวมเป็นบริษัทหลักทรัพย์ที่ประกอบธุรกิจประเภทนี้ 8 บริษัท เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2535 โดยกระทรวงการคลังได้ออกกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2535) ตามความในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ.2522 กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาต และการออกใบอนุญาตจำนวนทั้งสิ้น 14 กลุ่ม โดยมีเพียง 9 รายที่มีคุณสมบัติครบถ้วน และกระทรวงการคลังให้ความเห็นชอบในการจัดตั้ง และเมื่อได้รับความเห็นชอบแล้ว บริษัทเหล่านี้จะต้องดำเนินการจัดตั้งและยื่นขอรับใบอนุญาตอีกครั้ง ซึ่งมีเพียง 7 รายที่ได้ดำเนินตามขั้นตอนจนได้รับใบอนุญาต การจัดการลงทุน โดยให้ชื่อใบอนุญาตใหม่นี้ว่า “บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม จำกัด”

จากการขยายตัวของธุรกิจทำให้ธุรกิจกองทุนรวมในปัจจุบันมีถึง 22 บริษัท (ข้อมูล ณ วันที่ 5 มิถุนายน 2550) ขยายตัวถึง 9.08% หรือคิดเป็นเงินลงทุนใหม่ประมาณ 94,559.46 ล้านบาทส่งผลให้สินทรัพย์รวมทั้งระบบขยับเป็น 1.13 ล้านล้านบาท จาก 1.04 ล้านล้านบาทในปีที่แล้ว (ณ วันที่ 30

มีนาคม 2550) ทำให้ผู้ที่ทำธุรกิจบริษัทจัดการกองทุนมีอัตราการแข่งขันค่อนข้างสูง โดยบริษัทจัดการกองทุนที่มีส่วนครองตลาดอยู่ในอันดับต้นๆ ยังคงเป็นบริษัทที่มีฐานลูกค้าของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ช่วยหนุน จึงทำให้บริษัทจัดการกองทุนต่างๆต้องปรับกลยุทธ์ทั้งสินค้า คือกองทุนรวมที่มีความแตกต่างและสร้างผลตอบแทนที่ดีให้กับผู้ลงทุน และบริการ เช่นการเพิ่มช่องทางการซื้อขายกองทุนรวมผ่านทางสื่ออิเลกทรอนิกส์ต่างๆ เพื่อแข่งขันกันในการดึงลูกค้า เพื่อเพิ่มความสะดวกให้กับผู้ลงทุนและสามารถเข้าถึงตัวลูกค้าได้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยลดต้นทุนในการดำเนินงานของบริษัทจัดการอีกด้วย

ระบบเครือข่ายอินเทอร์เนต (Internet)มีการแพร่กระจายอย่างรวดเร็วของการใช้อินเทอร์เนตทั่วโลก สืบเนื่องจากคุณลักษณะพิเศษของอินเทอร์เนตกล่าวคือ เป็นเครือข่ายสื่อสารข้อมูลที่สามารถโยงใยได้ทั่วโลกโดยไม่มีข้อจำกัดทางด้านเวลาและสถานที่ อีกทั้งมีความเป็นปฏิสัมพันธ์ที่สามารถติดต่อและโต้ตอบได้อย่างรวดเร็วและใช้ประโยชน์จากสื่อทางเสียงทางข้อมูล และทางภาพนิ่งและเคลื่อนไหวได้ในเวลาเดียวกัน โดยมีมาตรฐานเดียวกันทั่วโลก ทั้งนี้ สถิติผู้ใช้อินเทอร์เนตที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วทั่วโลก ชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ ความสะดวกและง่ายต่อการใช้งาน รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่ไม่สูงมากนักที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้อินเทอร์เนตของผู้บริโภคอย่างกว้างขวางเพียงช่วงครึ่งทศวรรษที่ผ่านมา ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิธีปฏิบัติและขั้นตอนการพัฒนาในสังคม นับว่าอินเทอร์เนตเข้ามีอิทธิพลอย่างสูงต่อการค้าอุตสาหกรรมและการบริการ จนคาดว่าประชากรผู้ใช้บริการอินเทอร์เนตจะเป็นโอกาสใหม่ทางการตลาดของธุรกิจในปัจจุบันและอนาคต (ศูนย์พัฒนาพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์. 2542 : 1-2)

จากความสะดวกและง่ายต่อการใช้งานนี่เองที่ทำให้ความนิยมในการออนไลน์ซื้อขายหน่วยลงทุนจากนักลงทุนเติบโตขึ้น โดยมีผู้บุกเบิกจาก 3 ค่ายด้วยกันคือ บลจ.ทหารไทย บลจ.ยูโอบี และบลจ. เอเจเอฟ (ปัจจุบันคือ บลจ.เอวายเอส) ที่มีการสร้างจุดเด่นของระบบของตนเองที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของฟังก์ชั่นการใช้งาน ความสะดวกความปลอดภัย การใช้งานง่ายเป็นต้น จากข้อมูลสถิติที่บลจ.ทหารไทยได้เปิดให้บริการผ่านอินเทอร์เนตมาแล้วประมาณ 2 ปี มีการตอบรับ จากลูกค้าที่ทำให้ยอดผู้ใช้บริการในรอบ 11 เดือนของปี 2548 ปรับตัวขึ้น แบบก้าวกระโดด โดยผู้ที่ใช้งานผ่านอินเทอร์เนตมีประมาณ 3,105 คนเพิ่มขึ้น 19.98% หากพิจารณาในภาพรวมตั้งแต่ปี 2544 ถึงรอบ 11 เดือนของปี 2548 ยอดผู้ทำรายการผ่านอินเทอร์เนตมีประมาณ 6,774 ราย หรือในส่วนของบลจ.เอเจเอฟ ผู้ใช้บริการได้มีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้นโดยเมื่อเปิดให้บริการโดยตัดเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนผ่านบัตรเครดิตผ่านทางออนไลน์ ซึ่งจำนวนผู้ใช้งานมีอยู่จำนวนน้อยคือประมาณ 400 รายจนได้มีการขยายตัวกลายเป็น 6,000 รายอย่างในปัจจุบัน (ข้อมูลจากผู้จัดการออนไลน์ www.gotomanager.com ตีพิมพ์ในนิตยสารผู้จัดการฉบับ กุมภาพันธ์ 2549)

บริการการทำรายการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่บริษัทจัดการกองทุนในหลายๆบริษัทได้พัฒนานำอินเทอร์เนตเข้ามาเป็นกำลังสำคัญทางการตลาด และเป็นช่องทางการจำหน่ายใหม่ เพื่อให้ความสะดวกแก่ผู้ลงทุนในการให้บริการ นอกจากนี้แล้วอินเทอร์เนตยังเป็นช่องทางการสื่อสารอีกรูปแบบหนึ่งที่ธุรกิจจะสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด และได้เพิ่ม

มากยิ่งขึ้นในปัจจุบัน โดยจากผลการศึกษาที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อทราบถึงความต้องการ และปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานครให้ชัดเจน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนาการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ให้เข้าถึงความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตที่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตที่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักลงทุนที่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อนำผลการศึกษามาเป็นแนวทางเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจวางแผนการตลาด การให้บริการและส่งเสริมการขาย ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน
2. เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้ที่สนใจศึกษา หรือบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนได้รับข้อมูลเชิงวิชาการมากขึ้น
3. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่สนใจในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลในการตัดสินใจใช้บริการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักลงทุนทั่วไปที่ซื้อขายกองทุนรวมของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งที่เคยใช้บริการอินเทอร์เนตและไม่เคยใช้บริการอินเทอร์เนต ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย หมายถึง นักลงทุนทั่วไปที่ซื้อขายกองทุนรวมของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งที่เคยใช้อินเทอร์เนตและไม่เคยใช้อินเทอร์เนต เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนของประชากร ดังนั้น จึงใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างไม่เกิน 5% ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จึงเท่ากับ 400 คน

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยใช้วิธีเลือกตัวอย่างโดยใช้วิจารณญาณ (Judgmental Sampling) โดยสุ่มตัวอย่างจากนักลงทุนที่ลงทุนผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน 5 แห่ง และเป็นบริษัทจัดการที่ได้เปิดให้บริการซื้อขายผ่านระบบอินเทอร์เนตได้ ได้แก่ 1) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไทยพาณิชย์ จำกัด, 2) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กสิกรไทย จำกัด, 3) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด, 4) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ทหารไทย จำกัด และ 5) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ยูโอบี (ไทย) จำกัด โดยเลือกจากบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่มีมูลค่าทรัพย์สินสุทธิสูงสุด 10 อันดับแรกคือ

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไทยพาณิชย์ จำกัด	19.21%
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กสิกรไทย จำกัด	13.65%
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด	9.54%
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กรุงไทย จำกัด	8.94%
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม บัวหลวง จำกัด	8.69%
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ทหารไทย จำกัด	8.23%
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไอเอ็นจี (ประเทศไทย) จำกัด	8.04%
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ยูโอบี (ไทย) จำกัด	4.35%
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ธนชาต จำกัด	4.24%
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน อยุธยา จำกัด	3.00%

ขั้นที่ 2 นำตัวแทนของประชากรมาแบ่งโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควต้า (Quota Sampling) โดยให้จำนวนตัวอย่างในแต่ละสถานที่เท่าๆกัน

ขั้นที่ 3 เลือกกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานที่แบบสะดวก (Convenience Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) แบ่งเป็นดังนี้

1.1 ด้านประชากรศาสตร์ มีดังนี้

1.1.1 เพศ

1.1.1.1 ชาย

1.1.1.2 หญิง

1.1.2 อายุ

1.1.2.1 20-29 ปี

1.1.2.2 30-39 ปี

1.1.2.3 40-49 ปี

1.1.2.4 50-59 ปี

1.1.2.5 60 ปีขึ้นไป

1.1.3. สถานภาพ

1.1.3.1 โสด

1.1.3.2 สมรส / อยู่ด้วยกัน

1.1.3.3 หย่าร้าง / หม้าย / แยกกันอยู่

1.1.4. ระดับการศึกษาสูงสุด

1.1.4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

1.1.4.2 ปริญญาตรี

1.1.4.3 สูงกว่าปริญญาตรี

1.1.5. อาชีพ

1.1.5.1 ข้าราชการ

1.1.5.2 พนักงานรัฐวิสาหกิจ

1.1.5.3 พนักงานบริษัทเอกชน

1.1.5.4 ประกอบธุรกิจส่วนตัว

1.1.5.5 อื่นๆ (ระบุ) .....

1.1.6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1.1.6.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท

1.1.6.2 20,001-30,000 บาท

1.1.6.3 30,001-40,000 บาท

1.1.6.4 40,001-50,000 บาท

1.1.6.5 มากกว่า 50,000 บาท

1.2. ปัจจัยทางด้านทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านอินเทอร์เนต

1.3. ตัวแปรความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต

1.3.1. ความรู้เกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต

1.3.2. การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต

1.4. พฤติกรรมของนักลงทุน

1.4.1 พฤติกรรมการซื้อขายกองทุนรวม

1.4.2 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เนต

1.4.2.1 เคยใช้

1.4.2.2 ไม่เคยใช้

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ

2.1 แนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร

2.2 แนวโน้มในการแนะนำ / บอกต่อให้บุคคลอื่นใช้บริการซื้อขายหน่วยลงทุนผ่านระบบอินเทอร์เนต

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

กองทุนรวม หมายถึง โครงการลงทุนที่จัดตั้งขึ้น และบริหารโดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน (บริษัทจัดการ) โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะระดมทุนจากนักลงทุนทั่วไปหรือผู้มีเงินออมโดยการเสนอขายหน่วยลงทุนแล้วนำเงินที่ได้ไปลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ เช่น ตราสารทุน ตราสารหนี้ หรือตราสารทางการเงินประเภทต่างๆ ที่กฎหมายอนุญาตให้ลงทุนได้ และเป็นไปตามนโยบายการลงทุนของแต่ละกองทุนรวมที่ระบุไว้ในโครงการจัดการกองทุนรวมที่ได้รับอนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต.

ผู้ลงทุนรายย่อย หมายถึง บุคคลที่เคยซื้อขายหน่วยลงทุนจากกองทุนรวม ในกรุงเทพมหานคร

หน่วยลงทุน หมายถึง ตราสารแสดงสิทธิในทรัพย์สินของโครงการจัดการลงทุนของกองทุนรวมที่ออกให้กับผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร

การตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวม หมายถึง กิจกรรมที่ผู้ลงทุนรายย่อยได้พิจารณาตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการใดบริษัทจัดการหนึ่ง อันเนื่องมาจากมีการบริการที่ดีกว่าบริษัทจัดการอื่น

แนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวม หมายถึง ลักษณะรูปแบบการกระทำของผู้บริโภคที่มีการตัดสินใจอย่างรอบคอบโดยผ่านการพิจารณาที่จะซื้อขายกองทุนรวม

พฤติกรรมการซื้อขายกองทุนรวม หมายถึง ลักษณะการซื้อขายกองทุนรวม ได้แก่ ความถี่ในการซื้อขายกองทุนรวม, มูลค่าในการซื้อขายกองทุนรวม, ประเภทของกองทุนรวมที่ลงทุน, จุดมุ่งหมายในการลงทุน และจำนวนบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่เปิดบัญชี

บัญชีอินเทอร์เนต หมายถึง บัญชีซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตที่ลูกค้าได้เปิดกับบริษัทจัดการ

ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต หมายถึง ปัจจัยที่มีผลทำให้นักลงทุนทั่วไปตัดสินใจเข้ามาซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ซึ่งอาจเกิดจากความคิดความรู้ ความเข้าใจและความรู้สึก ที่เกิดจากการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลอันมีแนวโน้มที่จะทำให้นักลงทุนทั่วไปเกิดความเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย รู้สึกพอใจ หรือไม่พอใจต่อกิจกรรมการซื้อขายกองทุนรวมผ่านอินเทอร์เนต

ความรู้ความเข้าใจที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านอินเทอร์เนต หมายถึง ความทรงจำในเรื่องราว ข้อเท็จจริงรายละเอียดต่าง ๆ และความสามารถในการนำความรู้เกี่ยวกับการซื้อขาย

กองทุนรวมผ่านอินเทอร์เนตมาอธิบาย เปรียบเทียบได้อย่างมีเหตุผล และความรู้ความเข้าใจดังกล่าวเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องโดยตรงและรวมถึงการนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ตามขั้นตอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

พฤติกรรมของนักลงทุน หมายถึง การกระทำ การปฏิบัติ นิสัยในการลงทุนของนักลงทุน ซึ่งมีจุดหมาย มีการคิดและไตร่ตรองมาก่อนแล้ว โดยศึกษาในด้าน ความถี่ในการซื้อขาย มูลค่าการซื้อขาย จุดประสงค์ในการลงทุน ประเภทกองทุนที่ลงทุน บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่นักลงทุนเลือกลงทุน รวมถึงการใช้ระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน

แนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวม หมายถึง ลักษณะรูปแบบการกระทำของผู้บริโภคที่มีการตัดสินใจอย่างรอบคอบโดยผ่านการพิจารณาที่จะซื้อ หรือขายกองทุนรวม

กรอบแนวคิดในการวิจัย
เรื่อง
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวม ผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

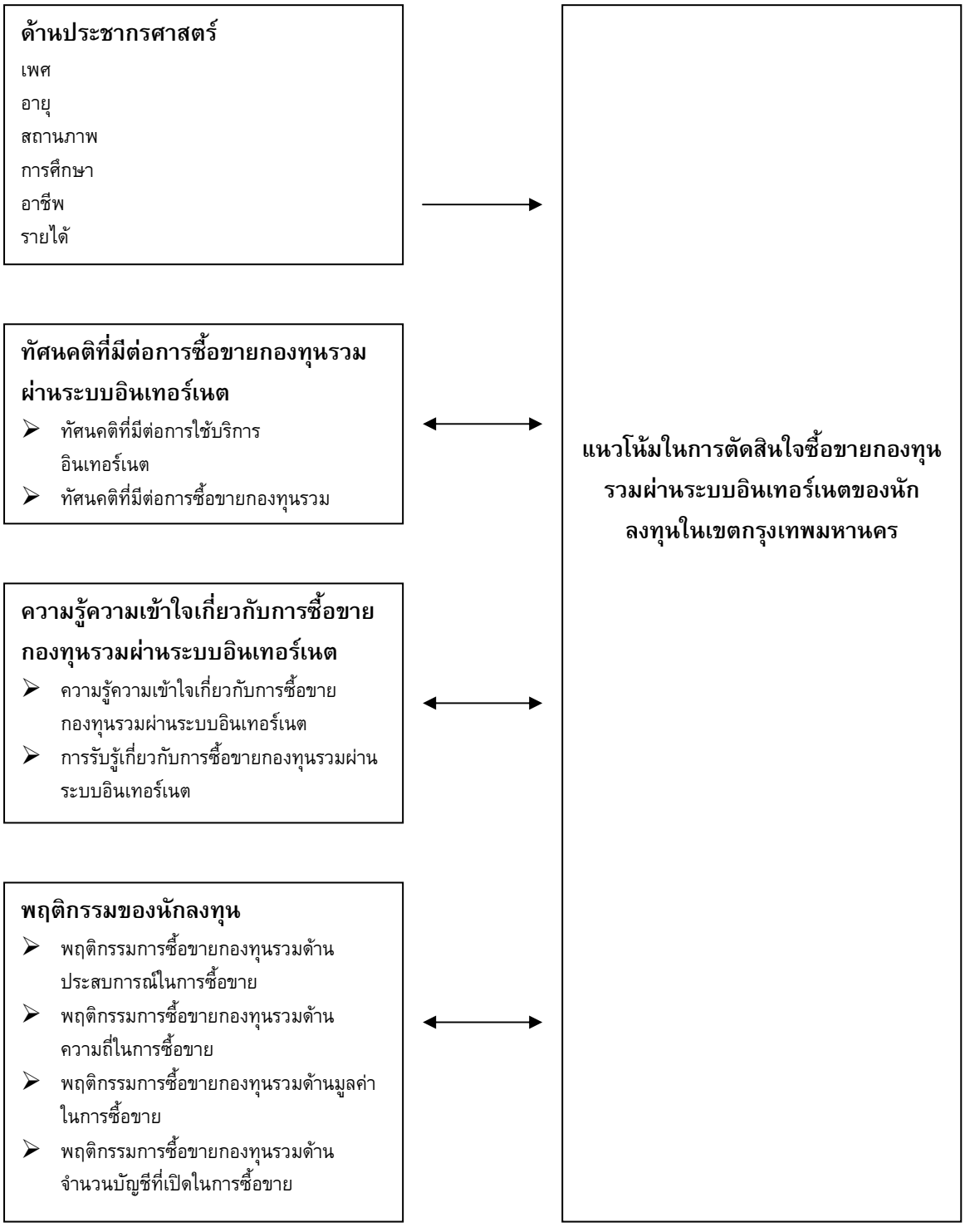

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักลงทุนที่มีลักษณะด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ ที่แตกต่างกันมีผลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนที่แตกต่างกัน
2. ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน
3. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน
4. พฤติกรรมของนักลงทุนมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค
2. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค
3. ความหมายของการตัดสินใจ
4. กระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภค
5. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ
6. ความสัมพันธ์ของทัศนคติกับพฤติกรรมผู้บริโภค
7. ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ
8. แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้
9. ทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารนวกรรม
10. ระบบเครือข่ายอินเทอร์เนต
11. ประวัติกองทุนรวม
12. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค

ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค

(Consumer behavior defined)

ในการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภค สิ่งแรกก่อนอื่นเราควรได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของคำว่าพฤติกรรมผู้บริโภคเสียก่อน เพื่อจะได้ทราบเนื้อหาโดยภาพรวมที่จะเป็นพื้นฐานสำหรับศึกษารายละเอียดต่อไป ซึ่งได้มีการให้ความหมายไว้หลากหลายที่คล้ายคลึงกันที่รวบรวมได้เป็นสังเขปต่อไปนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 537) ได้ให้ความหมายว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิดและความรู้สึกเพื่อตบสนองสิ่งเร้า

สคริฟแมน และคาร์นุ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ.2541 : 123 ; อ้าวอิงจาก James E.Engel and paul.1994 : 3) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมเป็นการกระทำโดยตรงที่เกี่ยวข้องกับการได้มา การอุปโภคบริโภค การจัดการเกี่ยวกับสินค้าและบริการ รวมทั้งขบวนการตัดสินใจซึ่งเกิดขึ้นก่อนและเป็นตัวกำหนดปฏิกิริยาต่างๆ

สกินเนอร์ (ดำรงศักดิ์ ชัยสนิท. 2537 : 6 ; อ้างอิงจาก Skinner. 1990 : 147) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมผู้บริโภค เป็นการกระทำและขบวนการตัดสินใจของมนุษย์ผู้ซึ่งซื้อสินค้าและบริการเพื่อการอุปโภคบริโภคเป็นการส่วนตัว

สมาคมการตลาดแห่งสหรัฐอเมริกา (ศุภร เสรีรัตน์. 2537 : 5 ; อ้างอิงจากสมาคมการตลาดแห่งสหรัฐอเมริกา) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภคว่าการกระทำซึ่งส่งผลต่อกันและกัน

ตลอดเวลาของความรู้ความเข้าใจ พฤติกรรม และเหตุการณ์ภายในสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์ได้กระทำขึ้นในเรื่องของการแลกเปลี่ยนสำหรับการดำเนินชีวิตของมนุษย์

จากความหมายทั้งหมดที่กล่าวมาพอสรุปรวมได้ว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึงพฤติกรรมของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการซื้อและการใช้สินค้าและบริการ (ผลิตภัณฑ์) โดยผ่านขบวนการแลกเปลี่ยนที่บุคคลต้องมีการตัดสินใจทั้งก่อนและหลังการกระทำดังกล่าว โดยบุคคลที่จะถือว่าเป็นผู้บริโภค ในที่นี้คือ “บุคคลผู้ซึ่งมีสิทธิในการได้มาและใช้ไปซึ่งสินค้าและบริการที่ได้มีการเสนอขายโดยสถาบันทางการตลาด” จากความหมายนี้จะเห็นว่าทุกคนต่างก็เป็นผู้บริโภคแต่ว่าไม่จำเป็นที่ทุกคนจะต้องเป็นผู้บริโภคของสินค้าอย่างเดียวกัน ผู้บริโภคอาจต้องการสินค้าที่ไม่ได้มีการเสนอขายโดยธุรกิจก็ได้ ซึ่งความปรารถนานี้สามารถได้รับการบำบัดให้พอใจได้ถ้าธุรกิจได้ตระหนักถึงความต้องการนั้น และทำการผลิตสินค้าที่จำเป็นนั้นออกจำหน่าย และผู้บริโภคอาจมีการซื้อสินค้าเพื่อตอบสนองความพอใจส่นบุคคลก็ได้ หรือสำหรับตอบสนองความต้องการของครอบครัว หรือสำหรับชุมชนบางแห่งที่มีความต้องการที่เหมือนกันได้ ดังนั้น ผู้บริโภคจึงเป็นหัวใจของพฤติกรรมผู้บริโภค เมื่อเราเข้าใจผู้บริโภคแต่ละคนในแง่ของความต้องการที่อยากได้ กระบวนการทางความคิด ความประทับใจ ปัญหา และการกระทำ เราก็จะเข้าใจถึงพฤติกรรมผู้บริโภคได้

นักการตลาดจึงสนใจอิทธิพลดังกล่าวทั้ง 2 ที่มีต่อผู้บริโภค คือ กระบวนการตัดสินใจของบุคคลกับอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม ดังนั้น เราจึงกล่าวได้ว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคมี 2 ประการคือ (ศุภร เสรีรัตน์.2537:6)

1. ปัจจัยที่อยู่ภายในของบุคคล (Internal variables)
2. ปัจจัยที่อยู่ภายนอกของบุคคล (External variables)

โดยเราเรียกปัจจัยภายในนี้ว่า ปัจจัยพื้นฐาน (Basic determinants) และเรียกปัจจัยภายนอกว่าปัจจัยหรืออิทธิพลของสิ่งแวดล้อม (Environmental determinants or Influences)

2. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค

ดังได้กล่าวมาแล้วว่า ผู้บริโภคแต่ละคนคือผู้ที่ทำการตัดสินใจคนสุดท้ายในปัญหาการซื้อทั้งหมด ซึ่งความหมายสำคัญอันนี้เราจึงเรียกปัจจัยภายในของบุคคลว่า ปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคมักเรียกชื่ออีกอย่างว่าปัจจัยที่อยู่ภายในตัวบุคคล (Endogenous variables) เฉพาะปัจจัยพื้นฐานเท่านั้นที่จะมีผลโดยตรงต่อการตัดสินใจของบุคคล (Exogenous variables) จะมีผลกระทบต่อผู้บริโภคทางอ้อมต่อการตัดสินใจเมื่อผู้บริโภคได้รับอิทธิพลจากปัจจัยพื้นฐานเป็นอันดับแรกเสียก่อน ในส่วนของปัจจัยพื้นฐานจะแยกอธิบายเป็นหัวข้อย่อย 3 หัวข้อคือ

1. ประเภทของปัจจัยพื้นฐาน (Types of basic determinants) ปัจจัยพื้นฐานของผู้บริโภคซึ่งจะเป็นตัวควบคุมกระบวนการความคิดภายในทั้งหมดของผู้บริโภคจะมีด้วยกัน 4 ประการคือ (1) ความต้องการของผู้บริโภค (Consumer’s need) (2) แรงจูงใจ (Motives) (3) บุคลิกภาพ (Personality) และ (4) การรู้ (Awareness) ซึ่งการรู้จะมีองค์ประกอบเป็นปัจจัยย่อยด้วยกัน 3 ปัจจัย การรับรู้ (Perception) ทัศนคติ (Attitudes) และการเรียนรู้ (Learning) เราสามารถแสดง

ความสัมพันธ์ของปัจจัยเหล่านี้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคได้ดังรูปที่ 2 เหตุที่การตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคอยู่ตรงกลางของวงกลมและมีปัจจัยพื้นฐานอยู่วงกลมที่ล้อมรอบอีกทีหนึ่ง ก็เพราะปัจจัยเหล่านี้เป็นศูนย์รวมของการเกิดพฤติกรรมผู้บริโภค และเป้าหมายของพฤติกรรมของผู้บริโภคคือ การทำให้การตัดสินใจเพื่อสนองตอบความต้องการของบุคคลให้เป็นที่พอใจ

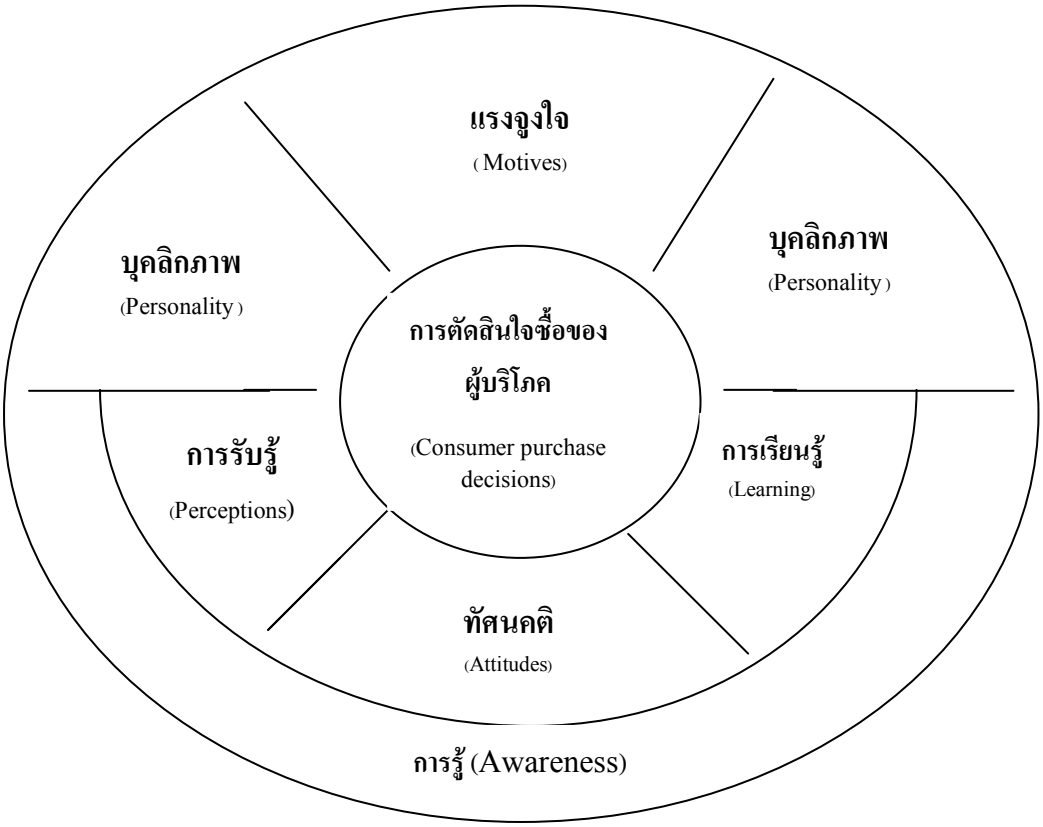

ภาพประกอบ 2 แสดงปัจจัยพื้นฐาน (ปัจจัยภายในของบุคคล)

ความต้องการ (Needs) หมายถึง “สิ่งที่จำเป็นใดๆ สำหรับร่างกายทางกายภาพหรือจิตใจ” ถ้าพูดในแง่ของความรู้สึกแล้ว ความต้องการก็คือ การขาดในบางสิ่งบางอย่างที่มีประโยชน์ที่จำเป็นต้องมี หรือที่ปรารถนาที่อยากได้ด้วยเหตุผลใดๆ ก็ตาม หรือกล่าวอีกนัยได้ว่าความต้องการเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นต้องได้รับการบำบัด

แรงจูงใจ (Motives) หมายถึง “สิ่งกระตุ้น หรือความรู้สึกที่เป็นสาเหตุหลักที่ทำให้บุคคลมีการกระทำ หรือมีพฤติกรรมในรูปแบบที่แน่นอน” แรงจูงใจทำให้เราได้รับรู้ถึงความต้องการของเราเองและเป็นการให้เหตุผลสำหรับการกระทำที่แสดงออกอันเนื่องมาจากความต้องการดังกล่าวนั้น

บุคลิกภาพ (Personality) หมายถึง “ลักษณะพิเศษของมนุษย์หรือลักษณะอุปนิสัยที่ได้สร้างขึ้นในตัวของบุคคลทำให้บุคคลนั้นแตกต่างไปจากคนอื่นๆ ” แรงจูงใจเป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคลมีการกระทำตามที่เขามีความต้องการ แต่บุคลิกภาพเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลมีการกระทำในลักษณะเฉพาะตัวของบุคล

การรู้ (Awareness) เป็นคำกว้างๆ ที่หมายถึง “การมีความรู้ในบางสิ่งบางอย่างได้โดยผ่านประสาททั้งห้า” ซึ่งการรู้นั้นจะเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องโดยตรงมากที่สุดของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อมภายนอกของเขา ในขณะที่บุคคลิกภาพเป็นเรื่องของการมองถึงสิ่งที่มีอยู่ภายในตัวของบุคคล และได้รู้ของผู้บริโภคเป็นการมองถึงสิ่งที่อยู่ภายนอกของผู้บริโภคที่ต้องมีการตีความหมายสำหรับสิ่งที่ผู้บริโภคได้เห็น ได้ยิน ได้รู้สึกและอื่นๆ เป็นต้น

การรู้ของผู้บริโภคจะสามารถแยกย่อยเป็น 3 ประการ การรับรู้ (Perception) ทัศนคติ (ATTIUDES) และการเรียนรู้ (Learning) ซึ่งปัจจัยทั้งสามนี้เป็นปัจจัยภายในของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมภายนอกของผู้บริโภค

การรับรู้ (Perception) หมายถึง “การตีความหมายของบุคคลที่มีผลต่อสิ่งของหรือความคิดที่สังเกตเห็นได้ หรืออะไรก็ตามที่ถูกนำเข้ามาสู่ความสนใจของผู้บริโภคโดยผ่านทางประสาททั้งห้า”

การเรียนรู้ (Learning) หมายถึง “การเปลี่ยนแปลงใดๆ ในความนึกคิดของผู้บริโภคการตอบสนองหรือพฤติกรรมอันเป็นผลมาจากการได้ปฏิบัติ ประสบการณ์หรือการเกิดขึ้นของสัญชาตญาณ” พูดอีกในหนึ่งได้ก็คือ ความรู้ที่ได้รับจากการรับรู้ถึงสิ่งที่ไม่เคยรู้จักมาก่อนนั่นเอง

ทัศนคติ (Attitudes) มักหมายถึง “กลุ่มกว้างๆ ของความรู้สึกที่มีอยู่ภายในตัวของมนุษย์หรือความเห็นที่เป็นรูปแบบของพฤติกรรมของบุคคล”

2. ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างปัจจัยพื้นฐาน (Relationship between basic determinants) จากความหมายของปัจจัยต่างๆ ของปัจจัยพื้นฐานทั้งหมดที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่ามีความสัมพันธ์กันโดยตรงในระหว่างปัจจัยพื้นฐานของผู้บริโภค ซึ่งบางครั้งความสัมพันธ์นั้นใกล้ชิดกันมากจนยากที่จะแยกได้ว่าเมื่อไหรที่ปัจจัยตัวหนึ่งสิ้นสุดลงและอีกปัจจัยหนึ่งมีบทบาท

การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค (Analysis Consumer Behavior) เป็นการค้นหา หรือวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการซื้อและการบริโภคบองผู้บริโภค เพื่อทราบถึงลักษณะความต้องการและพฤติกรรมการซื้อและการบริโภคของผู้บริโภค คำตอบที่ได้จะช่วยให้นักการตลาดสามารถจัดกลยุทธ์การตลาด ที่สามารถตอบสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม

3. ความหมายของการตัดสินใจ (Decision Marking)

มีผู้ให้ความหมายของการตัดสินใจไว้ ดังนี้

รศ.สร้อยตระกูล (ดิวยานนท์) อรรถมานะ ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจว่า การตัดสินใจก็คือ การเลือกระหว่างทางเลือกที่เป็นไปได้ทั้งหลายทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

เซสเตอร์ บาร์นาร์ด กล่าวว่า กระบวนการตัดสินใจ เป็นเทคนิคในการทำให้ทางเลือกที่มีอยู่มากมายนั้นให้เหลือน้อยลง ดังนั้น ในการดำเนินการใดๆ สิ่งที่ไม่สามารถจะหลีกหนีได้ ก็คือ การต้องตัดสินใจเลือกเอาทางที่เหมาะสมหรือพอใจที่สุด

ลักษณะการตัดสินใจซื้อ หมายถึง การเลือกกิจกรรมจากสองทางเลือกขึ้นไป เมื่อบุคคลมีทางเลือกในการตัดสินใจซื้อระหว่างสองตราสินค้าหรือบุคคลอยู่ในภาวะที่จะทำการตัดสินใจซื้อ

จากความหมายที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น สามารถสรุปความหมายของการตัดสินใจได้ว่า เป็นการเลือกทางเลือกที่มีอยู่หลายทางเลือกและเป็นไปได้ให้เหมาะสมที่สุด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและผลลัพธ์ที่พึงพอใจ

4. กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค

กระบวนการตัดสินในซื้อของผู้บริโภคประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ส่วนแรกเป็นกระบวนการตัดสินใจ (Decision process) ของผู้ซื้อเอง ได้แก่ การรับรู้สิ่งเร้า การค้นหาข้อมูล การประเมินทางเลือก การตัดสินใจซื้อและพฤติกรรมหลังการซื้อ และส่วนที่สองเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อ ได้แก่ ปัจจัยที่เกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ และปัจจัยทางสังคมและจิตวิทยา ดังแผนภาพแสดงกระบวนการตัดสินใจซื้อ

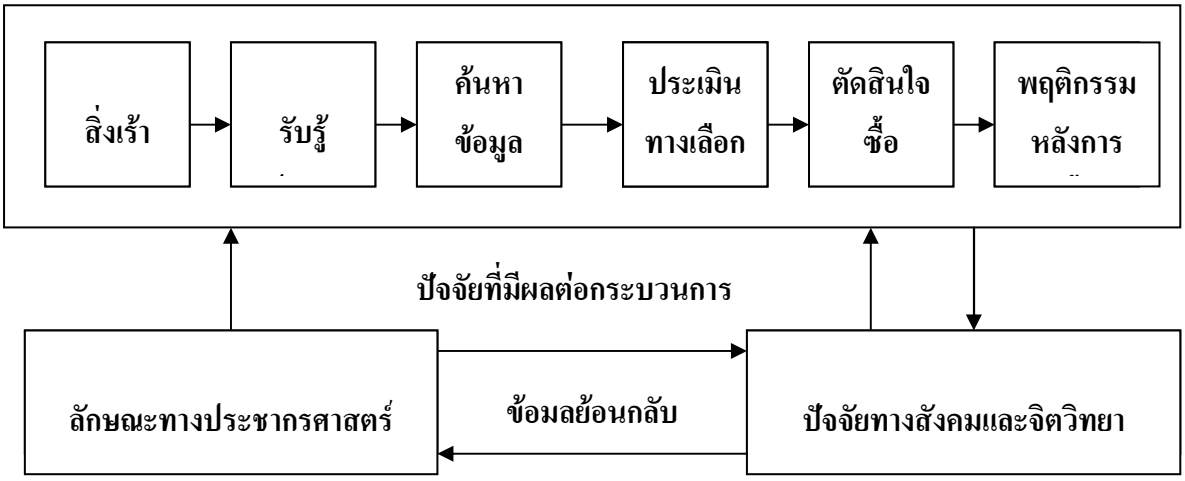

ภาพประกอบ 3 แสดงถึงกระบวนการตัดสินใจซื้อ

กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคโดยทั่วไปจะผ่านไปตามขั้นตอนต่างๆ 6 ขั้นตอน คือ

1. การรับสิ่งเร้า (Stimulus)

สิ่งเร้า หมายถึง การกระตุ้น (Cue) หรือแรงขับ (Drive) เพื่อจูงใจหรือเร่งเร้าให้บุคคลเกิดความต้องการที่จะกระทำบางสิ่งบางอย่าง สิ่งเร้านี้อาจเกิดขึ้นจากสังคม (Social Cue) เช่น การพูดกับเพื่อนๆ ร่วมงานสมาชิกในครอบครัว การพูดคุยพบปะสังสรรค์ดังกล่าวก็จะทำให้เกิดสิ่งจูงใจขึ้นกับผู้บริโภคได้ สิ่งเร้าที่สองเกิดจากโฆษณาสินค้า (Commercial cue) โดยบริษัทผู้ผลิต ข้อความโฆษณาสินค้าก็เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความพอใจในผลิตภัณฑ์ สิ่งเร้าที่สามเป็นสิ่งเร้าที่ไม่ใช่โฆษณา (Noncommercial cue) เช่น ข่าวสารหรือเอกสารต่างๆของรัฐบาล

2. การรับรู้ปัญหา (Problem awareness)

ในขั้นตอนการรับรู้ปัญหานี้ แสดงว่าผู้บริโภคยอมรับว่าผลิตภัณฑ์หรือบริการที่กำลังพิจารณาซื้อนั้นอาจจะแก้ปัญหาความขาดแคลน หรือความปรารถนาที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองของเขาได้ การยอมรับการขาดแคลนเกิดขึ้นเมื่อผู้บริโภคทราบว่าผลิตภัณฑ์หรือบริการจำเป็นจะต้องซื้อใหม่

ส่วนการยอมรับถึงความปรารถนาหรือความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง เกิดขึ้นเมื่อผู้บริโภคทราบว่า ผลิตภัณฑ์หรือบริการเป็นสิ่งที่เค้าไม่เคยซื้อมาก่อน และผลิตภัณฑ์หรือบริการดังกล่าวนั้นอาจทำให้เพิ่มจินตภาพแห่งตน (Self image)

3.การค้นหาข้อมูล (Information search)

ภายหลังจากผู้บริโภคได้ตัดสินใจว่าความขาดแคลนหรือความปรารถนาที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองมีคุณค่าที่จะได้รับการพิจารณาต่อไป การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่จะซื้อก็จะกระทำในขั้นนี้ การรวบรวมข้อมูลอาจจะกระทำได้โดยการรวบรวมรายการสินค้า และบริการทั้งหมดมาพิจารณาและพิจารณาทางเลือกแต่ละอย่าง

การค้นหาข้อมูลนี้อาจจะรับมาจากตัวผู้บริโภคเองหรือแหล่งภายนอก ผู้บริโภคที่มีประสบการณ์ในการซื้อมากๆ ก็จะอาศัยความจำเป็น เพื่อช่วยพิจารณาว่าผลิตภัณฑ์หรือบริการใดควรจะนำมาพิจารณาเป็นทางเลือก ส่วนผู้บริโภคที่มีประสบการณ์น้อยก็จะรวบรวมข้อมูลโดยอาศัยจากแหล่งภายนอกเพื่อกำหนดทางเลือก เช่น อาจจะถามจากผู้มีประสบการณ์ หรืออาจจะค้นคว้าจากหนังสือหรือเอกสารการพิมพ์ต่างๆ เป็นต้น

4.การประเมินทางเลือก (Evaluation of Atternatives)

ภายหลังจากผู้บริโภคได้รวบรวมข้อมูลในขั้นตอนที่สามเพียงพอแล้ว ในขั้นนี้ผู้บริโภคจะประเมินทางเลือกเพื่อซื้อผลิตภัณฑ์หรือบริการอย่างใดอย่างหนึ่งจากรายการทางเลือกที่นำมาพิจารณานั้น บางครั้งทางเลือกผลิตภัณฑ์หรือบริการอาจกระทำได้อย่างรวดเร็วง่ายดาย เมื่อผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ให้เลือกนั้นมีลักษณะเด่นเป็นพิเศษเหนือผลิตภัณฑ์หรือบริการอื่น เช่น ผลิตภัณฑ์นั้นคุณภาพดีเลิศ ราคาถูก ในกรณีนี้การตัดสินใจเลือกก็จะกระทำได้ทันทีโดยอัตโนมัติ แต่ละครั้งการเลือกก็ไม่อาจกระทำได้ง่ายๆ เช่นนั้น ในกรณีนี้ผู้บริโภคจะต้องพิจารณาประเมินทางเลือกอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจ เช่น อาจมีผลิตภัณฑ์ 2 อย่างหรือมากกว่า มีลักษณะที่น่าสนใจพอๆกัน ในกรณีเช่นนี้ผู้บริโภคก็จะกำหนดเกณฑ์การเลือกขึ้นมา เกณฑ์การตัดสินใจเลือกทั่วไป ก็จะพิจารณาลักษณะรูปร่างผลิตภัณฑ์ ราคา สีสัน คุณภาพ เกณฑ์เหล่านี้จะนำมาเพื่อจัดลำดับทางเลือก เพื่อตัดสินใจในขั้นต่อไป

5.การตัดสินใจ (Purchase)

ภายหลังจากที่ผู้บริโภคได้เลือกผลิตภัณฑ์หรือบริการจากทางเลือกหลายๆทางเลือกแล้ว ในขั้นนี้ผู้บริโภคพร้อมที่จะซื้อนั้น คือ การแลกเปลี่ยนเงินหรือสัญญาที่จะจ่ายเงินเพื่อได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์และบริการที่ต้องการ ในขั้นนี้ยังมีสิ่งที่ต้องพิจารณาตัดสินใจอีก 3 ประการ คือ สถานที่ซื้อ (Place of purchase) เงื่อนไขการซื้อ (Term) และความพร้อมที่จะจำหน่าย (Availability) หากองค์ประกอบทั้ง 3 อย่างนี้เป็นที่พอใจตกลง การตัดสินใจซื้อก็จะเกิดขึ้น แต่หากมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดไม่เป็นที่พอใจหรือไม่อาจ

รับได้ ผู้บริโภคอาจจะไม่ซื้อแม้ว่าจะพอใจในผลิตภัณฑ์หรือบริการแล้วก็ตาม

6.พฤติกรรมหลังการซื้อ (Postpurchase behavior)

ภายหลังจากที่ผู้บริโภคได้ซื้อผลิตภัณฑ์หรือบริการ พฤติกรรมหลังจากซื้อบางอย่างจะตามมา คือ อาจจะซื้อเพิ่มขึ้นหรืออาจจะประเมินการซื้อที่ได้ตัดสินใจไปแล้ว

อย่างไรก็ตามผู้บริโภคอาจจะประเมินการซื้อผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ซื้อไปนั้นอีกครั้งหนึ่งว่าผลิตภัณฑ์ที่ซื้อไปนั้นสามารถแก้ปัญหาตามที่เขาต้องการได้จริงตามคำโฆษณาหรือไม่ ผลิตภัณฑ์นั้นตรงตามลักษณะที่คาดหวังไว้หรือไม่ หากผู้บริโภคได้รับความพอใจก็จะทำให้เกิดการซื้อซ้ำเมื่อผลิตภัณฑ์และบริการนั้นใช้หมดไป และบอกกล่าวไปยังผู้บริโภครายอื่นๆ ที่มีความสใจในผลิตภัณฑ์เดียวกันต่อๆ กันไปในทางบวก ในทางตรงกันข้ามหากไม่ได้รับความพอใจก็อาจหันไปใช้ผลิตภัณฑ์ตราอื่น และจะบอกกล่าวไปยังผู้บริโภครายอื่นๆ ในทางลบ

5. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

ความหมายทัศนคติ

ทัศนคติได้มีผู้ให้คำนิยามแตกต่างกันออกไป พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ให้ความหมายว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกส่วนตัวที่เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย ต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทัศนคติเป็นคำสมาสระหว่างคำว่าทัศนะ ซึ่งแปลว่า ความเห็น คติ ซึ่งแปลว่า แบบอย่างหรือภาพลักษณ์ เมื่อรวมกันเข้าแปลว่า ลักษณะของความเห็น ซึ่งหมายถึง ความรู้สึกที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2534 : 25) ได้กล่าวความหมายของทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือหมายถึง สิ่งที่เรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีตใช้เป็นตัวเชื่อมระหว่างความคิดและพฤติกรรม ทัศนคติจะมีผลกระทบต่อพฤติกรรมที่มีต่อผลิตภัณฑ์และตราสินค้า และ(หรือ) เสริมแรง หรือ เปลี่ยนทัศนคติในปัจจุบัน โดยผ่านระบวนการสื่อสารทางการตลาด

อดุลย์ จาตุรงคกุล (2542 : 48) ได้กล่าวถึงความหมายของทัศนคติว่า เป็นตัวแปรหนึ่งในการตัดสินใจของผู้บริโภค คำจำกัดความและคำอรรถอธิบาย ของนักวิชาการหลายคนได้แยกออกเป็นหลายอย่าง

คำจำกัดความที่เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปเป็นของ Allport (1983 : 46-52) ซึ่งได้ให้คำนิยามของทัศนคติไว้ว่า "ทัศนคติคือสภาวะทางจิตใจซึ่งแสดงถึงความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้น ก่อตัวขึ้นมาโดยประสบการณ์ และส่งอิทธิพลให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือชี้แนะต่อ พฤติกรรม" ในแง่ที่แคบทัศนคติ หมายถึง การประเมินความสามารถของผู้บริโภคในการใช้ทางเลือกใดทางเลือกหนึ่ง เพื่อตอบสนองความต้องการที่จะบริโภคและการซื้อ ซึ่งแสดงให้เห็นในรูปที่เป็น "เกณฑ์" ในการประเมินค่า การประเมินนี้ได้ใช้ข่าวสารที่ผู้บริโภคเก็บรักษาไว้ในศูนย์ สั่งการและผลของการประเมินจะถูกนำไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจซึ่งทำให้ทัศนคติภายเป็นตัวแปรที่สำคัญมาก

จากความหมายของทัศนคติทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปความหมายของทัศนคติ หมายถึง ความคิด ความรู้ ความเข้าใจและความรู้สึก ที่เกิดจากการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด อันมีแนวโน้มที่จะทำให้บุคคลเหล่านั้นแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งนั้นๆ ซึ่งอยู่ในลักษณะการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย รู้สึกพอใจ หรือไม่พอใจ

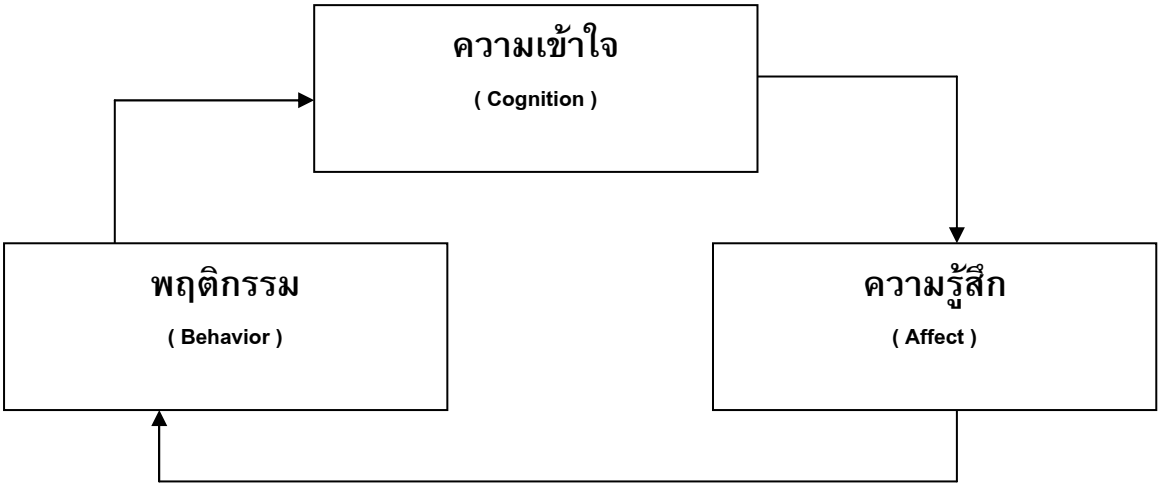

ภาพประกอบ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึก ความเข้าใจ และพฤติกรรม

ลักษณะของทัศนคติ (Attitude) หมายถึง ความโน้มเอียงที่เรียนรู้เพื่อให้พฤติกรรมที่สอดคล้องกับลักษณะที่พึงพอใจหรือไม่พอใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรืออาจหมายถึงการแสดงควารู้สึกภายในที่สะท้อนว่าบุคคลมีความโน้มเอียงพอใจหรือไม่พอใจต่อบางสิ่งเนื่องจากเป็นผลของกระบวนการทางจิตวิทยา ทัศนคติไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง แต่ต้องแสดงว่าบุคคลกล่าวถึงอะไร ทำอะไร

คำว่า Attitude ภาษาไทยมีคำหลายคำ เช่น ทัศนคติ เจตคติ ท่าทีความรู้สึกแต่ในความหมายศัพท์คือ ความพร้อมที่จะปฏิบัติ (Readiness to act) ถ้าเรามีท่าทีความรู้หรือทัศนคติในเชิงบวก เราย่อมปฏิบัติออกมาในทางบวก แต่ถ้าเรามีท่าทางความรู้สึกในเชิงลบ เราก็ปฏิบัติออกมาในทางลบ ทัศนคติ จึงมีลักษณะ ดังนี้

1. ทัศนคติเชิงบวก (Positive Attitude) ปฏิบัติออกมาในทางบวก (Act Possitivety)

2. ทัศนคติเชิงลบ (Negative Attitude) การปฏิบัติออกในทางลบ (Act Negatively)

พฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากทัศนคติ มีขั้นตอนดังนี้

1. K = Knowledge เป็นการเกิดความรู้ เมื่อทราบแล้วขั้นต่อไปของพฤติกรรม

2. A = Attitude เป็นการเกิดทัศนคติ เมื่อเกิดความรู้ในขั้นต่อมาจะเกิดความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ทราบหรือไม่ชอบ

3. P = Practice เป็นการเกิดการกระทำ หลังจากที่เกิดความรู้และทัศนคติแล้วก็จะเกิดการกระทำ

ลักษณะทัศนคติ

1. ทัศนคติที่มีต่อสิ่งหนึ่ง คำว่าสิ่งหนึ่ง (Object) ในความหมายของทัศนคติที่มุ่งสู่ผู้บริโภคจะสามารถตีความหมายอย่างกว้างว่า ประกอบด้วย แนวความคิดการบริโภคเฉพาะอย่างหรือแนวความคิดที่สัมพันธ์กับการตลาด เช่น ผลิตภัณฑ์ ชนิดของผลิตภัณฑ์ ตราสินค้า บริการ ความเป็นเจ้าของ การใช้ผลิตภัณฑ์ การโฆษณา ราคา สื่อกลาง หรือผู้ค้าปลีก

2.ทัศนคติเป็นเรื่องของสิ่งสะสมในสมองที่ได้เรียนรู้มา (Attitude has learned predisposition) สิ่งที่สมองสะสม ได้แก่ ความรู้ ความเชื่อ ค่านิยม ทัศนคติเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของการเรียนรู้เป็นผลจากประสบการณ์ โดยตรงเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ข้อมูลที่ได้รับจากบุคคลอื่นและการเปิดรับจากสื่อมวลชน

3.ทัศนคติไม่เปลี่ยนแปลงมีแนวโน้มจะคงเส้นคงวา (Attitude has consistency) คือ ทัศนคติในทุกๆ เรื่องมีความสอดคล้องกันเป็นไปในทางเดียวกัน สอดคล้องกับพฤติกรรมที่แสดงออก แม้ว่าจะมีแนวโน้มคงที่ แต่ทัศนคติไม่จำเป็นต้องถาวรเสมอไป สามารถเปลี่ยนแปลงได้

4.ทัศนคติเกิดขึ้นภายใต้สภาวะแวดล้อม (Attitude Occur within a Situation) ทัศนคติเกิดขึ้นภายใต้เหตุการณ์ และสถานการณ์ที่สิ่งแวดล้อมถูกกระทบโดยสถานการณ์ สถานการณ์ (Situation) หมายถึง เหตุการณ์หรือโอกาสซึ่งมีลักษณะเฉพาะด้านเวลามีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ และพฤติกรรม สถานการณ์เฉพาะอย่างยิ่ง อาจเป็นสาเหตุทำให้ผู้บริโภคมีพฤติกรรมที่ไม่สอดคล้องกับทัศนคติ

โมเดลองค์ประกอบทัศนคติ

โมเดลองค์ประกอบทัศนคติ 3 ประการ (Tricomponent Attitude Model) หมายถึงโมเดลทัศนคติซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนคือ (1) ส่วนของความเข้าใจ (Cognitive Component) หรือ ความรู้ (Knowledge) (2) ส่วนของความรู้สึก (Affective feeling) (3) ส่วนของพฤติกรรม (Cognitive หรือ Behavior)

1. ส่วนของความเข้าใจ (Cognitive Component) หมายถึงส่วนหนึ่งของโมเดลองค์ประกอบทัศนคติ 3 ประการ ซึ่งแสดงถึงความรู้ (Knowledge) การรับรู้ (Perception) และความเชื่อถือ (Beliefs) ซึ่งผู้บริโภคมีต่อความคิดหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ส่วนของความเข้าใจเป็นส่วนประกอบส่วนแรกซึ่งก็คือ ความรู้และการรับรู้ที่ได้รับจากการประสมประสานกับประสบการณ์โดยตรงต่อ ทัศนคติ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากหลายแหล่งข้อมูล ความรู้นี้และผลกระทบต่อการรับรู้จะกำหนดความเชื่อถือ ซึ่งหมายถึง สภาพด้านจริงใจซึ่งสะท้อนความรู้เฉพาะอย่างของบุคคล และมีการประเมินเกี่ยวกับความคิด หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งก็คือ การที่ผู้บริโภคมีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่ง คุณสมบัติของสิ่งหนึ่ง หรือพฤติกรรม เฉพาะอย่างจะนำไปสู่ผลลัพธ์เฉพาะอย่าง

2. ส่วนของความรู้สึก (Affective Feeling) หมายถึง ส่วนของโมเดลองค์ประกอบทัศนคติ 3 ประการ ซึ่งสะท้อนถึงอารมณ์ (Emotion) หรือความรู้สึก (Feeling) ของผู้บริโภคที่มีต่อความคิดหรือสิ่งหนึ่ง

3. ส่วนของพฤติกรรม (Cognitive หรือ Behavior) หมายถึง ส่วนของโมเดลองค์ประกอบทัศนคติ 3 ประการ ซึ่งสะท้อนถึงความน่าจะเป็น หรือแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมของผู้บริโภค ด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งทัศนคติที่มีต่อสิ่งหนึ่ง หรืออาจหมายถึงความตั้งใจที่จะซื้อ

คุณสมบัติการเกิดทัศนคติ

ลักษณะสำคัญของทัศนคติ สรุปได้ดังนี้

1. ทัศนคติเกิดจากเรียนรู้ หรือจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ทัศนคติไม่ใช่สิ่งที่มีมาตั้งแต่กำเนิด

2. ทัศนคติเป็นสภาพทางจิตใจ ที่มีอิทธิพลต่อความคิด และการกระทำของบุคคล ถ้าบุคคลมีการรับรู้ต่อสิ่งใดแล้ว บุคคลนั้นจะมีท่าทีต่อสิ่งนั้นในลักษณะใดลักษณะหนึ่งในด้านความคิดเห็นและพฤติกรรม

3. ทัศนคติเป็นสภาพของจิตใจที่ค่อนข้างจะถาวร เนื่องจากแต่ละคนได้สะสมประสบการณ์การับรู้ และผ่านการเรียนรู้มามาก อย่างไรก็ตามทัศนคติอาจเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้

ทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลเกิดขึ้นได้ตามเงื่อนไข 4 ประการ คือ

1. กระบวนการเรียนรู้ ทีได้จาการเพิ่มพูนและบูรณาการ การตอบสนองและแนวความคิดต่างๆเช่น ทัศนคติจากครอบครัว โรงเรียน ครู การเรียนการสอนและอื่นๆ

2. ประสบการณ์ส่วนตัว ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของบุคคลซึ่งมี ประสบการณ์ที่แตกต่างกันไป นอกจากประสบการณ์ของบุคคลสะสมขึ้นเรื่อยๆ แล้วยังทำให้มีแบบฉบับเป็นของตัวเองด้วย ดังนั้น ทัศนคติบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคล แล้วแต่พัฒนาการและความเจริญเติบโตของบุคคล

3. การเลียนแบบการถ่ายทอดทัศนคติของบุคคลบางคน ได้มาจากการเลียนแบบทัศนคติของคนอื่นที่ตนพอใจ เช่น พ่อ-แม่ ครู พี่น้อง และะบุคคลอื่นๆ

4. อิทธิพลของกลุ่มสังคม บุคคลย่อมมีทัศนคติคล้อยตามกลุ่มสังคมที่ตนอาศัยอยู่ตามสภาพแวดล้อม เช่น ทัศนคติต่อศาสนา สถาบันต่างๆ เป็นต้น

เมื่อพิจารณาถึง ความหมาย แนวคิด องค์ประกอบ ลักษณะ และการเกิดทัศนคติแล้วสรุปว่าทัศนคติที่เกิดขึ้นในบุคคลใดบุคคลหนึ่งนั้น เกิดจากการได้อิทธิพลจากสภาพแวดล้อมซึ่งเป็นสิ่งเร้าทั้งประสบการณ์ตรง และประสบการณ์โดยอ้อมแล้วมาผสมผสานกัน และผ่านออกไปเป็นพฤติกรรม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติ

ทัศนคติจะก่อขึ้นมาและเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากปัจจัยหลายประการหลายทางด้วยกัน คือ

1. การจูงใจทางร่างกาย (Biological Motivations) ทัศนคติเกิดขึ้นเมื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งกำลังดำเนินการตอบสนองตามความต้องการ หรือ แรงผลักดันพื้นฐานทางร่างกายอยู่ที่ตัวบุคคลดัง

กว่าจะสร้าง ทัศนคติที่ดีต่อบุคคล หรือสิ่งของที่สามารถช่วยให้เขามีโอกาสตอบสนองความต้องการของตนเองได้ และในทางตรงกันข้ามจะสร้างทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งของ หรือบุคคลที่ขัดขวางมิให้เขาตอบสนองความต้องการได้

2. ข่าวสารข้อมูล (Information) ทัศนคติจะมีพื้นฐานมาจากชนิด และขนาดของข่าวสารข้อมูลที่แต่ละคนได้รับมา รวมทั้งขึ้นอยู่กับลักษณะของแหล่งที่มาของข่าวสารข้อมูลอีกด้วย โดยกลไกของการเลือกเฟ้นในการมองเห็นและเข้าใจปัญหาต่างๆ ข่าวสารข้อมูลบางส่วนที่เข้าสู่ตัวบุคคลนั้น จะทำให้บุคคลนั้นเก็บไปคิดและสร้างทัศนคติดีขึ้นดี

3. การเข้ามาเกี่ยวข้องกลุ่ม (Group Affiliation) ทัศนคติบางอย่างอาจจะมาจากกลุ่มต่างๆ ที่เขาเกี่ยวข้องอยู่ด้วยเช่น ครอบครัว กลุ่มเพื่อนร่วมงาน และกลุ่มสังคมต่างๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม

4. ประสบการณ์ (Experience) ประสบการณ์ของคนที่มีต่อวัตถุสิ่งของย่อมเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้บุคคลต่างๆ ตีค่าสิ่งที่เขาได้มีประสบการณ์มานั้นจนกลายเป็นทัศนคติขึ้นมาได้

5. ลักษณะท่าทาง (Personality) ถึงแม้ลักษณะท่าทางจะเป็นเรื่องที่มีความหมายกว้างที่สุด แต่ลักษณะท่าทางหลายประการต่างก็มีส่วนทางอ้อมที่สำคัญในการสร้างทัศนคติ ใกล้ตัวบุคคลได้ด้วย

การวัดทัศนคติ

การวัด (Measurement) คือการกำหนดตัวเลขแก่คุณสมบัติบางประการให้กับสิ่งที่ นักวิจัยต้องการจะวัด เช่น วัดอุณหภูมิ วัดส่วนสูง หรือชั่งน้ำหนัก ตัวเลขที่ได้จากการวัด คือ ค่าของคุณสมบัติ (Attribute) ของสิ่งที่กำลังอยู่ ในส่วนของการวัดทัศนคตินั้น เนื่องจาก ทัศนคติเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น (Latent Construct) แต่นักวิจัยทราบว่าทัศนคติมีองค์ประกอบอยู่ 3 ประการ ได้แก่ความเชื่อ ความชอบ และความตั้งใจ สิ่งเหล่านี้นักวิจัยจะต้องสร้างเครื่องมือวัดค่าออกมาเพื่อหาค่าทัศนคติ เครื่องมือที่สามารถใช้วัดค่าต่างๆ ที่เกี่ยวกับทัศนคติได้นี้เรียกว่า Rating scales ในการใช้ Rating scales เพื่อวัดค่าทัศนคตินี้ นักวิจัยจำเป็นต้องทราบคุณสมบัติของสเกลที่ใช้วัดด้วย เนื่องจากการกำหนดค่าตัวเลขของปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับทัศนคตินั้น ตัวเลขแต่ละตัวจะมีคุณสมบัติและความหมายที่แต่กต่างกันออกไปตามลำดับขั้นของสเกล ความรู้ในเรื่องคุณสมบัติของสเกลจะช่วยให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างถูกต้องตามสภาพความเป็นจริง

เทคนิคในการวิเคราะห์ทัศนคติ

กระบวนการของการวัดทัศนคติจะเน้นที่การวัดความเชื่อ (Belief or Cognitive Component) และการวัดความรู้สึก (Feeling or Affective Component) ของผู้บริโภค ทัศนคติหรือแนวโน้มการแสดงออกของพฤติกรรมจะเป็นผลมาจากองค์ประกอบทั้งสองดังกล่าว ดังนั้นการวัดทัศนคติจึงต้องมีเครื่องมือที่ใช้วัดหรือหาค่าข้อมูลของผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เครื่องมือในการหาข้อมูลหรือแบบสอบถามข้อมูลหรือแบบสอบถามนั่นเอง

เทคนิคในการตั้งคำถามในแบบสอบถามสำหรับวัดทัศนคติสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 เทคนิคใหญ่ๆ คือ เทคนิคในการติดต่อสื่อสารกับผู้ถูกถาม (Communication Techniques) และเทคนิคที่ใช้

สังเกต (Observation Techniques)

1. เทคนิคในการติดต่อสื่อสาร สามารถจำแนกวิธีออกได้ 3 แบบ ดังนี้

1.1 ให้ผู้ถูกถามตอบคำถามแบบตรงไปตรงมา (Self - Report Technique) วิธีนี้กลุ่มตัวเอย่างจะถูกตั้งคำถามเกี่ยวกับความเชื่อ หรือความรู้สึก ของตัวเอง นักวิจัยได้สร้างสเกลหลายรูปแบบขึ้นมาใช้ในการสอบถามความเชื่อและความรู้สึกของผู้ตอบ

1.2 ให้ผู้ถูกถามตอบคำถามโดยอ้อม แบบสอบถามที่ใช้จะเป็นแบบไม่มีโครงสร้าง หรือมีโครงสร้างบ้างแต่ไม่ทั้งหมด เช่น ให้ผู้ตอบคำถามดูรูปแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับรูปที่เห็น หรือให้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อรูปนั้น การเล่าเรื่อง การทดลองความสัมพันธ์ระหว่างคำ และการทำให้ประโยชน์สมบูรณ์

1.3 ให้ผู้ถูกถามทำอะไรบางอย่าง (Performance of Objective Tasks) กลุ่มตัวอย่างจะถูกถามเกี่ยวกับข้อมูลของสินค้า โดยการตอบจะอาศัยจากความทรงจำหรือประสบการณ์ที่เคยมี จากนั้นคำตอบจะถูกนำไปวิเคราะห์และแปลความหมายเกี่ยวกับความเชื่อและความรู้สึกของผู้ตอบ สมมติฐานในกรณีนี้คือ ถ้าผู้ตอบมีทัศนคติที่ดี หรือไม่ดีต่อสินค้าหรือบุคลากรนั้น ผู้ตอบมักจะจดจำเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับสินค้านั้นๆ ได้ นั่นคือ ทัศนคติจะสอดคล้องกับความเชื่อและความรู้สึกที่เกิดขึ้น

2. เทคนิคที่ใช้การสังเกต แบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

2.1 การสังเกตจากพฤติกรรม (Observe Behavior) เทคนิคนี้มีข้อสมมติฐานว่าพฤติกรรมหรือการแสดงออกของมนุษย์ขึ้นอยู่กับความเชื่อความรู้สึก ดังนั้นการสังเกตจากพฤติกรรม เช่น สังเกตการเลือกซื้อสินค้าของลูกค้าในร้านขายของ ถ้ามีลูกค้า หรือกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ การสังเกตจะทำให้ทราบถึงพฤติกรรมของลูกค้าและสามารถอ้างอิงถึงความเชื่อและความรู้สึกของลูกค้ากลุ่มนั้นได้

2.2 การตอบสนองด้านชีวภาพ (Physiological Reactions) ในกรณีนี้กลุ่มตัวอย่างถูกจัดให้ดูภาพหรือภาพยนต์โฆษณาของสินค้าหรือบริการ จากนั้นนักวิจัยจะดำเนินการวัดการตอบสนองที่ได้จากการเห็นหรือชมภาพยนต์โฆษณานั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวัดการตอบสนองทางชีวภาพนี้มีชื่อเรียกว่า Galvanometer

นักการตลาดสามารถเรียนรู้ทัศนคติเกี่ยวกับสินค้าและบริการ ได้จากการสำรวจทัศนคติ ซึ่งเป็นการพัฒนาแบบสอบถามที่ใช้วัดทัศนคติในด้านต่างๆ ของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้าและบริการ การสำรวจทัศนคติควรกระทำอย่างสม่ำเสมอ เพื่อนักการตลาดจะได้รับรู้และเข้าใจทัศนคติของผู้บริโภคตลอดเวลา เนื่องจากทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลสมัย ซึ่งจะช่วยให้นักการตลาดสามารถหาทางป้องกันและแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นภายหลัง การวัดความพึงพอใจต่อสินค้าและบริการของผู้บริโภคอย่างสม่ำเสมอทำให้นักการตลาดได้รับรู้ทัศนคติต่อสินค้าและบริการ ตลอดจนรักษาระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อสินค้าและบริการเป็นการรักษาความซื่อสัตย์ (Loyalty) ต่อสินค้าและบริการของผู้บริโภค

6. ความสัมพันธ์ของทัศนคติกับพฤติกรรมผู้บริโภค

จากองค์ประกอบของทัศนคติและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ พบว่า ทัศนคติและพฤติกรรมมีความสันพันธ์กัน โดยที่ทัศนคติจะเป็นตัวชี้ให้เห็นถึงพฤติกรรมว่าผู้บริโภคจะมีพฤติกรรมอย่างไร การใช้ทัศนคติ ทำนายพฤติกรรมนั้น เป็นการสรุปว่าทัศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม แต่มีการวิจัยหลายๆ ชิ้น ที่ชี้ให้เห็นว่าพฤติกรรมนั้นมิได้เกิดขึ้นตามทันคติเสมอไป เนื่องจากว่าการวัดความสันมพันธ์ขึ้นอยู่กับตัวแปรต่างๆ ดังนี้

1. ข้อจำกัดต่างๆของผู้บริโภค หมายความว่าในขณะที่วัดทัศนคติของผู้บริโภคอยู่นั้น ผู้บริโภคจะตอบโดยที่มิได้คิดถึงข้อจำกัดต่างๆ ว่าตนเองจะสามารถมีพฤติกรรมดังนั้นหรือไม่

2. การกระทำ การกระทำที่ต้องการจะวัดควรจะชัดเจนและแน่นอนว่าต้องการจะดูการกระทำใดๆ ของบุคคลนั้นๆ เช่นการใช้ การซื้อ การขอยืม หรืออื่นๆ เพราะทัศนคติที่ดีของผู้บริโภคต่อผลิตภัณฑ์อาจแปลงออกมาได้เป็นการกระทำมากมายขึ้นอยู่กับว่าขณะนั้นต้องการวัดการกระทำแบบใด

3. เป้าหมาย นั่นคือผลิตภัณฑ์ที่ต้องการจะวัดทัศนคติที่ผู้บริโภคมีต่อผลิตภัณฑ์นั้นๆ ซึ่งอาจจะเป็นเป้าหมายโดยทั่วๆ ไป หรืออาจจะเป็นเป้าหมายที่ชี้เฉพาะก็ได้ ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมที่มีรูปแบบที่ต่างกันโดยอาจจะสอดดคล้องกับทัศนคติหรือไม่ก็ได้

4. เวลา เมื่อเวลาเปลี่ยนแปลงไป พฤติกรรมและทัศนคติอาจเปลี่ยนแปลงไปด้วย

5. สภาพการณ์และสิ่งแวดล้อม มีผลทำให้พฤติกรรมเบี่ยงเบนไป เช่นอิทธิพลคนรอบข้าง หรือเกิดสถานการณ์ใดที่คาดคิดขึ้นทำให้ต้องแสดงพฤติกรรมที่อาจไม่สอดคล้องกับทัศนคติขึ้น

แบบจำลองที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรม

แบบจำลองแนวโน้มแห่งพฤติกรรม (Fishbein's Behavioral Model) ของฟิชบายน์ (Fishbein) นี้จะแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์รหว่างทัศนคติกับพฤติกรรมที่แสดงออกมา โดยกล่าวว่าพฤติกรรมของคนเรานั้นเป็นเรื่องของความตั้งใจที่จะมีพฤติกรรมแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง และยังเป็นเรื่องของ ตัวแปรที่เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ดังนั้นจะแสดงให้เห็นว่าการที่คนเราตั้งใจจะมีพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งนั้นมิได้หมายความว่าเขาจะต้องมีพฤติกรรมนั้นออกมาเสมอไป เพราะมีอิทธิพลอื่นมาเปลี่ยนแปลงไป ดังภาพประกอบ 4 ดังต่อไปนี้

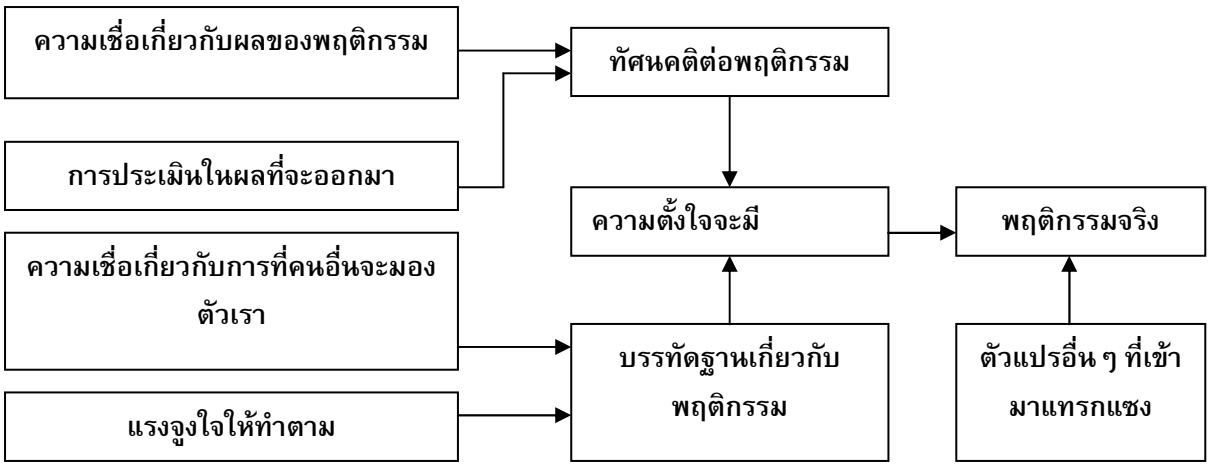

ภาพประกอบ 5 ภาพตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมจริง ๆ

7. แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้

แรนดัล (Randal, 1997) อธิบายว่า การรับรู้ คือ การเลือกข้อมูลข่าวสารของบุคคล จนเกิดเป็นภาพรวมต่อตราสินค้า ซึ่งการเลือกของผู้บริโภคมีปัจจัยจากประสบการณ์ส่วนตัว ความเชื่อ และทัศนคติเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยผู้บริโภคจะรับรู้ตราสินค้าในภาพรวมที่เกิดความรู้สึก ความเชื่อ และทัศนคติต่อตราสินค้า

แอสเซล (Assael, 1998) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ว่า เป็นกระบวนการของบุคคลในการเลือก ประมวล และตีความ สิ่งเร้า จะเกิดเป็นภาพรวมของสิ่งนั้นๆ การรับรู้ของผู้บริโภคแต่ละคนจึงแตกต่างกัน เนื่องจากการรับรู้ขึ้นอยู่กับความต้องกการ ค่านิยม ความคาดหวังของบุคคลเป็นสำคัญดังนั้น แม้สถานการณ์ที่มีสิ่งเร้าเหมือนกันผู้บริโภคแต่ละคนจะมีการรับรู้ที่แตกต่างกัน ซึ่งภาพประกอบ 2 แสดงกระบวนการรับรู้มีองค์ประกอบของ แอสเซล (Assael, 218) มีรายละเอียดดังนี้

1. การเลือกรับรู้ (Perceptual Selection) เป็นกระบวนการแรกของการรับรู้ ผู้บริโภคจะเลือกดูสิ่งที่ตนสนใจ และสามารถตอบสนองความต้องการของตน โดยผู้บริโภคจะเลือกรับข่าวสารจากพื้นฐานทางจิตวิทยา (Psychological set) เนื่องจากในวันหนึ่งๆ มีข่าวสารเข้ามามากมาย ผู้บริโภคไม่สามารถรับรู้ข่าวสารได้ทั้งหมด จึงจำเป็นต้องเลือกรับรู้ในสิ่งที่ตนสนใจ และสอดคล้องกับความต้องการ ซึ่งกระบวนการเลือกรับรู้ของผู้บริโภคมี 2 ขั้นตอน คือ (1) การเปิดรับ (Exposure) เกิดขึ้นเมือ่ประสาทสัมผัสต่างๆ ของผู้บริโภคได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้า ผู้บริโภคจะเปิดรับต่อสิ่งเร้าหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับความสนใจ และความเกี่ยวพันต่อสิ่งเร้าของผู้บริโภค (2) ความสนใจ (Attention) ผู้บริโภคจะเลือกรับรู้ในสิ่งที่ตนสนใจ และสนองความต้องการของตนเองได้ หรืออย่างน้อยที่สุดก็เลือกสนใจในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของตน

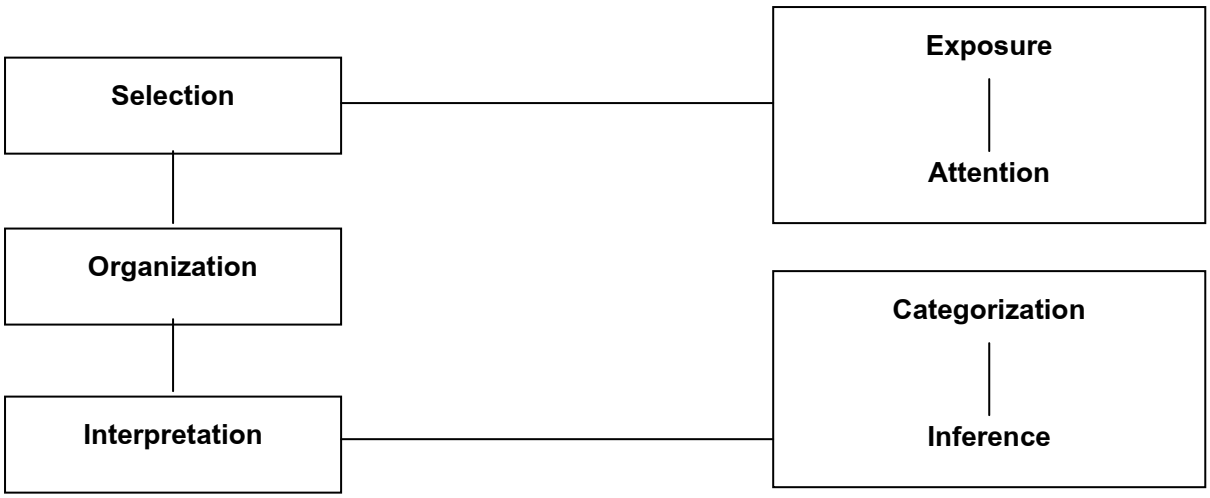

ภาพประกอบ 6 แสดงแบบจำลองกระบวนการรับรู้

2. การเลือกประมวลข้อมูล (Perceptual Organixation) เป็นกระบวนการที่ผู้บริโภคจัดกลุ่มข่าวสารจากแหล่งต่างๆ จนเป็นภาพที่สมบูรณ์โดยการรวบรวมข้อมูลต่างๆ ของสินค้า ไม่ว่าจะเป็นโฆษณาระดับราคาสินค้า ช่องทางการจัดจำหน่าย ลักษณะของสินค้า และอื่นๆ จนเกิดภาพรวมของสินค้าในใจผู้บริโภค ซึ่งผู้บริโภคมักจะมีแนวโน้มในการรวบรวมสิ่งที่รับรู้เป็นภาพรวม

3. การเลือกตีความ (Perceptual Interpretation) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการเรียนรู้ แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ (1) การเลือกตีความโดยจัดประเภท (Categorization) ซึ่งช่วยให้ผู้บริโภคเกิดความเข้าใจข่าวสารได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นยังเป็นการจัดประเภทข่าวใหม่กับข่าวสารเดิมที่มีอยู่แล้ว (2) การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า 2 ตัว (Inference) เช่น การเลือกตีความระหว่างราคาและคุณภาพ โดยผู้บริโภคมักจะตีความว่าสินค้าราคาแพงมักจะมีคุณภาพดี เป็นต้น การตีความการรับรู้ของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกัน เนื่องจากผู้บริโภคจะเลือกและประมวลสิ่งเร้าบนพื้นฐานของความคิด ความเชื่อ และ ประสบการณ์ของตน

8.. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

ความหมายของความรู้ความเข้าใจ

นักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ความหมายของคำว่า “ ความรู้ความเข้าใจ ” โดยสรุปความหมายได้ว่า ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการจำและเข้าใจรายละเอียดของข้อมูลต่างๆที่บุคคลได้สะสมไว้และถ่ายทอดต่อๆกันมาตลอดจนสามารถที่จะสื่อความหมาย แปลความ ตีความ ขยายความ หรือแสดงความความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ หลังจากที่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆแล้ว(ศุภกนิตย์ , 2540; เกศินี ,2540;ไพศาล,2526)

ความหมายของความรู้

บุญธรรม (2535 : 7) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า หมายถึง การระลึกถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เคยมีประสบการณ์มาแล้ว และรวมถึงการจำเนื้อเรื่องต่าง ๆ ทั้งที่ปรากฏอยู่ในแต่และเนื้อหาวิชา และวิชาที่เกี่ยวพันกับเนื้อหาวิชานั้นด้วย

The Modern American Dictionary ว่าได้ให้คำจำกัดความของความรู้ที่แตกต่างกัน 3 ลักษณะ (Wikstrom และ Normann , 1994:9) ดังนี้

1. ความรู้ คือ ความคุ้นเคยกับข้อเท็จจริง (Fact) ความจริง (Truths) หรือหลักการโดยทั่วไป (principles)
2. ความรู้ คือ รู้ (Known) หรืออาจจะรู้ (May be known)
3. ความรู้ คือ จิตสำนึก ความสนใจ (Awareness)

ศุภกนิตย์ (2540: 24) ได้กล่าวถึงการวัดความรู้ว่า การวัดความรู้เป็นการวัดระดับความจำ ความสามารถในความคิด เข้าใจกับข้อเท็จจริงที่ได้รับการศึกษา และประสบการณ์เดิม โดยผ่านการทดสอบคุณภาพแล้ว จะแยกคนที่มีความรู้กับไม่มีความรู้ออกจากกันได้ระดับหนึ่ง

เกษม (2544 : 39-40) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า หมายถึง การรวบรวมความคิดของมนุษย์ จัดให้เป็นหมวดหมู่และประมวลสาระที่สอดคล้องกัน โดยนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ดังนั้นสิ่งที่เป็นสาระที่สอดคล้องกัน โดยนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ดังนั้นสิ่งที่เป็นสาระในระบบข้อมูลข่างสาร

จากคำจำกัดความที่มีผู้กล่าวไว้ในเบื้องต้น สามารถสรุปได้ว่า ความรู้ หมายถึงข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ และรายละเอียดของเรื่องราวและการกระทำต่าง ๆ ที่บุคคลได้ประสบมาและเก็บสะสมไว้เป็นความจำที่สามารถถ่ายทอดต่อ ๆ ไปได้และสามารถวัดความรู้ได้โดยการระลึกถึงเรื่องเหล่านั้นแล้วแสดงออกมา

ระดับของความรู้

ความรู้มีอยู่มากมายรอบ ๆ ตัวเรา และสามารถจัดแบ่งออกได้เป็น 4 ระดับ (มนตรี : 2537)

ระดับแรก ความรู้เกี่ยวกับสิ่งรอบตัวเรา ซึ่งสามารถรับรู้ได้โดยประสาทสัมผัส มองเห็น ได้ยิน ดมกลิ่น และลิ้มรสได้ เช่น ความร้อน - เย็น ความสว่าง - มืด เสียง ดัง-เบา กลิ่นหอม-เหม็น และรสเค็ม-หวาน เป็นต้น ความรู้ระดับต้นนี้อาจเรียกว่า ความรู้สึก

ระดับที่สอง ได้แก่ ความรู้ด้านภาษา ซึ่งจะทำให้อ่านและเขียนหนังสือได้ ฟังเข้าใจ ฟังวิทยุและดูทีวีรู้เรื่อง ตลอดจนมีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้สะสมและตกทอดกันมา

ระดับที่สาม ได้แก่ ความรู้ด้านวิชาการ ซึ่งได้จากการศึกษาเล่าเรียน ทำให้คิดเลขเป็น คำนวณดอกเบี้ยได้ ออกแบบอาคารได้ เขียนบทละครได้ ใช้คอมพิวเตอร์เป็น รู้กฎหมายบ้านเมือง รู้จักกฎเกณฑ์ ทางฟิสิกส์ ดาราศาสตร์ เคมี และชีววิทยา วินิจฉัยโรคและรู้วิธีรักษาโรค เป็นต้น ความรู้วิชาการเหล่านี้ มักจะต้องเรียนรู้จากครู อาจารย์ เอกสาร ตำราทางวิชาการหรือผู้ที่รู้เรื่องนั้นมาก่อน

ระดับที่สี่ ได้แก่ ความรู้ใหม่ เป็นความรู้ที่ไม่เคยมีอยู่ก่อน ได้มาโดยการค้นคว้าวิจัย การคิดค้นกระบวนการใหม่ และควรจะหาแนวทางในการนำความรู้ใหม่ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ เพื่อให้เกิดการพัฒนา

Bloom และคณะ ได้ทำการศึกษาและจำแนกพฤติกรรมด้านความรู้ออกเป็น 6 ระดับ โดยเรียงตามลำดับชั้นความสามารถจากต่ำไปสูง (อ้างในสุภาภรณ์, 2546) ดังนี้

1. ความรู้ หมายถึง ความสามารถในการจำหรือรู้สึกได้ แต่ไม่ใช่การใช้ความเข้าใจไปตีความหมายในเรื่องนั้น ๆ แบ่งออกเป็น ความรู้เกี่ยวกับเนื้อเรื่องซึ่งเป็นข้อเท็จจริง วิธีดำเนินงาน แนวคิด ทฤษฎี โครงสร้าง และหลักการ

2. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องราวต่าง ๆ ได้ ทั้งในด้านภาษา รหัส สัญลักษณ์ ทั้งรูปธรรมและนามธรรม แบ่งเป็นการแปลความ การตีความ การขยายความ

3. การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถนำเอาสิ่งที่ได้ประสบมา เช่น แนวคิด ทฤษฎี ต่าง ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ หรือนำไปใช้แก้ปัญหาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

4. การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะเรื่องราว ออกเป็นส่วนประกอบย่อย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนย่อยและหลักการ หรือทฤษฎี เพื่อให้เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ

5. การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการนำเอาเรื่องราว หรือส่วนประกอบย่อยมาเป็นเรื่องราวเดียวกัน โดยมีการดัดแปลง ริเริ่ม สร้างสรรค์ ปรับปรุงของเก่าให้มีคุณค่าขึ้น

6. การประเมินค่า หมายถึง ความสามารถในการพิจารณา ตัดสินคุณค่าของความคิดอย่างมีหลักเกณฑ์ เป็นการตัดสินว่าอะไรดีไม่ดีอย่างไรใช้หลักเกณฑ์เชื่อถือได้โดยอาศัยข้อเท็จจริงภายในและภายนอก

การวัดความรู้

การวัดความรู้เป็นการวัดความสามารถในการระลึกเรื่องราวข้อเท็จจริง หรือประสบการณ์ต่าง ๆ หรือเป็นการวัดการระลึกประสบการณ์เดิมที่บุคคลได้รับคำสอน การบอกกล่าว การฝึกฝนของผู้สอน รวมทั้งจากตำราจากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ด้วยคำถามวัดความรู้ แบ่งออกเป็น 3 ชนิด (ไพศาล, 2526 : 96 - 104) คือ

1. ถามความรู้ในเนื้อเรื่อง เป็นการถามรายละเอียดของเนื้อหาข้อเท็จจริงต่าง ๆ ของเรื่องราวทั้งหลาย ประกอบด้วยคำถามประเภทต่าง ๆ เช่น ศัพท์ นิยม กฎ ความจริง หรือรายละเอียดของเนื้อหาต่าง ๆ

2. ถามความรู้ในวิธีการดำเนินการ เป็นการถามวิธีการปฏิบัติต่าง ๆ ตามแบบแผน ประเพณี ขั้นตอนของการปฏิบัติงานทั้งหลาย เช่นถามระเบียบแบบแผน ลำดับขั้น แนวโน้มการจัดประเภท และหลักเกณฑ์ต่าง ๆ

3. ถามความรู้รวบยอด เป็นการถามความสามารถในการจดจำข้อสรุป หรือหลักการของเรื่องที่เกิดจากการผสมผสานหาลักษณะร่วม เพื่อรวบรวมและย่นย่อลงมาเป็นหลัก หรือหัวใจของเนื้อหานั้น

จำนง (2535: 24-29) กล่าวว่า การวัดความรู้นั้นส่วนมากนิยมใช้แบบทดสอบ ซึ่งแบบทดสอบนี้เป็นเครื่องมือประเภทข้อเขียนที่นิยมใช้กันทั่ว ๆ ไป แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. แบบอัตนัย หรือแบบความเรียง โดยให้เขียนตอบเป็นข้อความสั้น ๆ ไม่เกิน 1-2 บรรทัด หรือเป็นข้อ ๆ ตามความเหมาะสม

2. แบบปรนัย แบ่งเป็น

2.1 แบบเติมคำ หรือเติมข้อความให้สมบูรณ์ แบบทดสอบนี้เป็นการวัดความสามารถในการหาคำ หรือข้อความมาเติมลงในช่องว่างของประโยคที่กำหนดให้ถูกต้องแม่นยำ โดยไม่มีคำตอบใดชี้นำมาก่อน

2.2 แบบถูก-ผิด แบบทดสอบนี้วัดความสามารถในการพิจารณาข้อความที่กำหนดให้ว่าถูกหรือผิด ใช่หรือไม่ใช่ จากความสามารถที่เรียนรู้มาแล้ว โดยจะเป็นการวัดความจำและความคิดในการออกแบบทดสอบควรต้องพิจารณาถึงข้อความจะต้องชัดเจน ถูกหรือผิดเพียงเรื่องเดียว สั้นกะทัดรัดได้ใจความ และไม่ควรใช้คำปฏิเสธซ้อน

2.3 แบบจับคู่ แบบทดสอบนี้เป็นลักษณะการวางข้อเท็จจริง เงื่อนไข คำ ตัวเลข หรือสัญลักษณ์ไว้ 2 ด้านขนานกัน เป็นแถวตั้ง 2 แถว แล้วให้อ่านดูข้อเท็จจริงในแถวตั้งด้านหนึ่งว่ามีความเกี่ยวข้อง จับคู่ได้พอดีกับข้อเท็จจริงในอีกแถวตั้งหนึ่ง โดยทั่วไปจะกำหนดให้ตัวเลือกในแถวตั้งด้านหนึ่งน้อยกว่าอีกด้านหนึ่ง เพื่อให้ได้ใช้ความสามารถในการจับคู่มากขึ้น

2.4 แบบเลือกตอบ ข้อสอบแบบนี้เป็นข้อสอบที่นิยมใช้กันในปัจจุบัน เนื่องจากสามารถวัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์และตรวจให้คะแนนได้แน่นอน ลักษณะของข้อสอบประกอบด้วยส่วนข้อคำถาม และตัวเลือก โดยตัวเลือกจะมีตัวเลือกที่เป็นตัวถูก และตัวเลือกที่เป็นตัวลวง ผู้เขียนข้อสอบต้องมีความรู้ในวิชานั้นอย่างลึกซึ้ง และรู้วิธีการเขียนข้อสอบ โดยมีข้อควรพิจารณา คือ ในส่วนข้อคำถามต้องชัดเจนเพียงหนึ่งเรื่อง ภาษาที่ใช้กะทัดรัดเหมาะสมกับระดับของผู้ตอบ ไม่ใช้คำปฏิเสธหรือปฏิเสธซ้อนกัน และไม่ควรถามคำถามแบบท่องจำ และในส่วนตัวเลือกควรมีคำตอบถูกเพียงคำตอบเดียวที่มีความกะทัดรัด ไม่ชี้นำหรือแนะคำตอบ มีความเป็นอิสระจากกัน มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเรียงตามลำดับตามปริมาณหรือตัวเลข ตัวลวงต้องมีความเป็นไปได้และกำหนดจำนวนตัวเลือก 4 หรือ 5 ตัวเลือก

เยาวดี (2540: 99) กล่าวว่า การวัดความรู้นั้นเป็นการวัดความสามารถของบุคคลในการระลึกนึกถึงเรื่องราว หรือสิ่งที่เคยเรียนมาแล้วซึ่งคำถามที่ใช้ในระดับนี้ คือความจำ

ความหมายของความเข้าใจ

ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง ความสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องราวต่างๆ ได้ทั้งภาษา รหัส สัญลักษณ์ ทั้งรูปธรรมและนามธรรม แบ่งเป็น การแปลความ การตีความ การขยายความ (จักรกริช,2542)

จักรกริช ใจดี (2542:8-9) ได้แยกความเข้าใจออกเป็น3 ลักษณะ ดังนี้

1.การแปรความ คือ ความสามารถในการจับใจความให้ถูกต้องกับสิ่งที่สื่อความหมายหรือความสามารถในการถ่ายเทความหมายจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่ง หรือจากการสื่อสารรูปแบบหนึ่งไปสู่อีกรูปแบบหนึ่ง

2.การตีความ คือ ความสามารถในการอธิบาย หรือแปลความหมายหลายๆอันมาเรียบเรียงโดยทำการจัดระเบียบ สรุปยอดเป็นเนื้อความใหม่ โดยยึดเป็นเนื้อความเดิมเป็นหลักไม่ต้องอาศัยหลักเกณฑ์อื่นใดมาใช้

3.การขยายความ คือ ความสามารถที่ขยายเนื้อหาข้อมูลที่รับรู้มาให้มากขึ้น หรือเป็นความสามารถในการทำนาย หรือคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าได้อย่างดี โดยอาศัยข้อมูลอ้างอิงหรือแนวโน้มที่เกินเลยจากข้อมูล

กล่าวโดยสรุป ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความทรงจำในเรื่องราว ข้อเท็จจริงรายละเอียดต่าง ๆ และความสามารถในการนำความรู้ที่เก็บรวบรวมมาใช้ดัดแปลง อธิบาย เปรียบเทียบในเรื่องนั้นๆ ได้อย่างมีเหตุผล และความรู้ความเข้าใจเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องโดยตรงและรวมถึงการนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ตามขั้นตอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

9. ทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารนวกรรม

การสื่อสารนวกรรมเป็นส่วนหนึ่งของขบวนการสื่อสารในรูปแบบพิเศษ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะเผยแพร่ความคิดใหม่ สิ่งประดิษฐ์ใหม่ หรือวิธีปฏิบัติใหม่ ไปยังประชาชนผู้รับสาร และมุ่งหวังให้ผู้รับสารนั้นมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมไปสู่การยอมรับนวกรรมนั้น ดังที่ บาร์เนต (วุธินันท์ สุวิมลพันธุ์. 2539 : 12 ; อ้างอิงจาก Bamett. H.G. 1953) ได้ให้ความหมาย "นวกรรม" ไว้ว่า หมายถึง แนวความคิด แบบแผน พฤติกรรมหรือสิ่งของใหม่ที่แตกต่างไปจากที่มีอยู่เดิม ของใหม่ในที่นี้รวมไปถึงเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างกว้างขวาง ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่มองเห็นที่สามารถสัมผัสได้ด้วยประสาททั้งห้า รวมทั้งที่เป็นแบบแผนพฤติกรรมความประพฤติตามระบบสังคม ประเพณี วัฒนธรรมต่างๆ ตลอดจนสิ่งประดิษฐ์ วิทยาการใหม่ๆ และสิ่งที่ไม่เห็นเป็นวัตถุ นวกรรมจึงอาจเป็นความใหม่ในเรื่องความรู้ ทัศนคติ หรือเกี่ยวกับการตัดสินใจที่ยอมรับนวกรรมนั้น และการสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เนื่องจากก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมนั้นเอง

โรเจอร์ส (Roger. 1983 : 163) ได้เสนอแบบจำลองเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับนวกรรม (Innovation Decision Process) มี 5 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นความรู้ (Knowledge Stage) การบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับนวกรรมเริ่มต้นโดยบุคคลทราบว่ามีนวกรรมปรากฏอยู่ และเข้าใจว่านวกรรมสามารถทำหน้าที่อะไรได้บ้าง ในขั้นนี้สามารถแบ่งประเภทของความรู้เกี่ยวกับนวกรรมออกได้เป็น 3 ประเภท

1.1 ความรู้ที่ทำให้เกิดการตื่นตัวเกี่ยวกับนวกรรม คือความรู้ที่นวกรรมเกิดขึ้นมาแล้วและนวกรรมนั้นทำหน้าที่อะไรได้บ้าง

1.2 ความรู้ที่จำเป็นสำหรับการจะใช้นวกรรมอย่างไร ความรู้ประเภทนี้ได้มาจาก

ข่าวสารที่จะช่วยให้สามารถใช้นวกรรมได้อย่างถูกต้อง นวกรรมยิ่งมีความสลับซับซ้อนมากเพียงใด ความจำเป็นจะต้องมีความรู้ประเภทนี้ยิ่งมีมากขึ้นเพียงนั้น

2. ขั้นการจูงใจ (Persuasion) เป็นขั้นที่บุคคลเกิดความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบนวกรรมเกิดความคล่องตัวสะดวกรวดเร็ว และเกิดประสิทธิภาพในการดำเนินกิจการต่างๆ นั้น นั่นคือบุคคลมีทัศนคติที่ดีหรือไม่ดีต่อนวกรรมนั่นเอง บุคคลจะแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับนวกรรมนั้นอย่างกระตือรือร้น และตีความความหมายข้อมูลที่ได้พิจารณาร่วมกับสภาพการณ์ส่วนตัวของเขาทั้งในปัจจุบันและอนาคตว่าการที่เขารับนวกรรมนั้นมาใช้จะก่อให้เกิดผลดีและผลเสียอย่างไรทั้งในปัจจุบันและอนาคต บุคคลจะรับรู้ว่านวกรรมทุกอย่างมีลักษณะของการเสี่ยงรวมกันอยู่เข้า จึงต้องการแรงเสริม (Reinforcement) ของทัศนคติ ที่มีต่อนวกรรมนั้น ซึ่งบุคคลจะแสวงหาแรงเสริมได้จากการติดต่อกันระหว่างบุคคล

3. ขั้นการตัดสินใจ (Decision) เกิดขึ้นเมื่อบุคคลกระทำกิจกรรมซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจว่ายอมรับหรือไม่ยอมรับนวกรรม การตัดสินใจอาจทำหลายครั้ง ซึ่งในแต่ละครั้งอาจจะเหมือนหรือแตกต่างกันได้ ในชั้นนี้ ในชั้นนี้บุคคลหรือเพื่อนที่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับนวกรรมมาก่อนจะเข้ามามีบทบาท อาจทดลองทางอ้อมผ่านผู้อื่นรวมทั้งใช้นวกรรมนั้นในสถานการณ์ของตัวเองเพื่อศึกษาว่ามีประโยชน์พอที่จะยอมรับได้หรือไม่

4. ขั้นการนำไปปฏิบัติ (Implementation) เกิดขึ้นเมื่อบุคคลปฏิบัติหรือนำนวกรรมนั้นไปใช้ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายนอก เมื่อความคิดใหม่ๆ ได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจัง จะมีการค้นหาข้อมูลในขั้นตอนของการนำไปปฏิบัติโดยส่วนใหญ่แล้ว มักจะมีการให้ความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ทางเทคนิคสำหรับผู้เริ่มใช้นวกรรม

5. ขั้นการยืนยัน (Confirmation) บุคคลจะแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมหรือแรงเสริมเพื่อสนับสนุนหรือยืนยันการตัดสินใจเกี่นวกับนวกรรมที่กระทำไปแล้ว แต่บุคคลอาจจะเปลี่ยนการตัดสินใจเป็นด้านตรงกันข้ามหากเขาได้รับข้อมูลที่ขัดแย้งกับข้อมูลที่เขาได้รับมา ขั้นการยืนยันนี้จะเกิดหลังจากการตัดสินใจในระยะเวลาหนึ่ง การแสวงหาความรู้เกี่ยวกับนวกรรมตลอดจนคำแนะนำจากเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดจะมีบทบาทมากในขั้นนี้ สำหรับผู้ใช้บริการเครือขายอินเทอร์เนตบางคนอาจผ่านกระบวนการของการยอมรับนวกรรมทั้ง 4 นี้อย่างรวดเร็ว แต่ขางคนอาจจะยอมรับช้ากว่าจะตัดสินใจอาจใช้เวลาหลายเดือนหรือเป็นปีๆ

การยอมรับนวกรรมและประเภทของผู้รับนวกรรม (Innovativeness and Adopter Categories) Innovativeness หมายถึง ความเร็วหรือความช้าเชิงเปรียบเทียบที่บุคคลยอมรับนวกรรม เมื่อเปรียบเทียบกับสมาชิกอื่นๆ ภายในระบบสังคม Klongland และ Coward กล่าวว่าการยอมรับสัญลักษณ์ (Symbolic Adoption) เป็นการยอมรับทางจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยอมรับ ดังนั้นการยอมรับความคิดเห็นในเรื่องนวกรรมแต่ไม่ปฏิบัติตามนวกรรมถือได้ว่าเป็นการยอมรับทางจิตใจ Glodsen และ Ralis ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการยอมรับนวกรรมไว้ 3 ประการ คือ

1. การยอมรับครั้งแรก หรือเป็นการทดลองใช้นวกรรมของคนได้คนหนึ่งหรือของกลุ่ม

2. เป็นการใช้นวกรรมนั้นไปเรื่อยๆ

3. เป็นความคิดเห็นที่ว่าการยอมรับภายในจิตใจของแต่ละคนที่มีต่อนวกรรมนั้น เมื่อคนเหล่านั้นมีวิถีชีวิตในสังคมเดียวกัน

จากแนวคิดเรื่องการยอมรับนวกรรมที่กล่าวมาข้างต้นนั้น สรุปได้ว่าการยอมรับนวกรรมที่สมบูรณ์ต้องเป็นการยอมรับทางด้านจิตใจการนำนวกรรมนั้นไปทดลองใช้และใช้นวกรรมนั้นต่อไปเรื่อยๆ

อัตราการยอมรับนวกรรมในระบบสังคม หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่าระยะเวลากับการยอมรับนวกรรมของสมาชิกในสังคม อัตราการยอมรับนี้วัดจากจำนวนสมาชิกในระบบสังคม ที่ยอมรับนวกรรมในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เป็นการวัดความสำเร็จของนวกรรมใดนวกรรมหนึ่ง มากกว่าการพิจารณาคุณสมบัติของคนที่ยอมรับนวกรรมนั้น นอกจากนี้คุณสมบัติของนวกรรมใดที่เหนือว่านวกรรมอื่น มีแนวโน้มที่จะได้รับการยอมรับจากสมาชิกในสังคมได้รวดเร็วกว่า ยิ่งไปกว่านั้นอัตราการยอมรับในนวกรรมอย่างเดียวกันก็จะแตกต่างกันไปตามแต่ละสังคมด้วย

สมาชิกภายในระบบสังคม (Social System) หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ไม่เป็นทางการ สมาชิกในองค์กรหรือระบบสังคมย่อย ซึ่งสมาชิกระรวมตัวกันเพื่อแสวงหาทางแก้ไขปัญหาร่วมมือกันหรือเพื่อกระทำการใดที่มีเป้าหมายร่วมกัน ในการเผยแพร่นวกรรมใด้ก็ตาม นวกรรมอาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธโดยบุคคลในสังคม หรือระบบสังคมก็ได้ ความสัมพันธ์ระหว่างระบบสังคมและการตัดสินใจในการยอมรับนวกรรมอาจพิจารณาได้จากลักษณะของการตัดสินใจประเภทต่างๆ ประเภทของการตัดสินใจเกี่ยวกับนวกรรม (Type of Innovation Decision) มีอยู่ 3 ประเภท คือ

1. การตัดสินใจระดับบุคคล (Optional Decision) คือการที่บุคคลตัดสินใจด้วยตัวเองได้โดยอิสระว่าจะยอมรับหรือไม่ยอมรับนวกรรมนั้น

2. การตัดสินใจโดยกลุ่มหรือส่วนรวม (Collective Decision) คือการที่บุคคลจะยอมรับนวกรรมนั้นได้หรือไม่ได้ ต้องขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของกลุ่มก่อนว่าจะยอมรับนวกรรมนั้นหรือไม่

3. การตัดสินใจโดยผู้มีอำนาจอย่างเป็นทางการ (Authority Decision) การตัดสินใจแบบนี้จะไม่เกี่ยวกับทัศนคติส่วนตัวของผู้ตัดสินใจที่มีต่อนวกรรมนั้น แต่ตัดสินใจโดยหน้าที่ หรือผู้มีอำนาจหน้าที่ในองค์กร

10. ระบบเครือข่ายอินเทอร์เนต

ระบบเครือข่ายอินเทอร์เนต (Internet Network) เป็นระบบเครือข่ายขนาดใหญ่ที่ต่อเชื่อมเครือข่ายต่างๆ ทั่วโลกเข้าด้วยกัน เปรียบเสมือนห้องสมุดสาธารณะขนาดใหญ่ ที่มีข้อมูลต่างๆ มากมาย สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาค้นคว้าวิจัยหรือความบันเทิง หรืออาจจะเรียกระบบเครือข่ายอินเทอร์เนต ได้อีกอย่างหนึ่งว่าเป็นระบบทางด่วนข้อมูลข่าวสาร (Information Superhighway) ที่ทุกคนทั่วโลกสามารถเข้ามาใช้บริการได้ในเวลาเดียวกัน โดยผู้ใช้สามารถเรียกดูข้อมูล ข่าวสาร ภาพ และเสียงจากคอมพิวเตอร์ พร้อมทั้งยังสามารถส่งข้อมูล ภาพ เสียง ไปยังคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่นที่ผู้ใช้ต้องการได้ด้วย

เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า ในปัจจุบันนี้อินเทอร์เนตไม่ใช่เป็นเพียงแค่ระบบเครือยข่ายขนาด

ใหญ่ธรรมดา แต่อินเทอร์เนตยังเป็นเครือข่ายที่เชื่อมต่อกันหลายๆ เครือข่ายทั่วโลกเข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นเสมือนเส้นทางที่จะพาผู้เป็นสมาชิกบนเครือข่ายไปได้ทุกหนทุกแห่งบนโลกอินเทอร์เนตตามความต้องการ

ความเป็นมาของระบบเครือข่ายอินเทอร์เนต

อินเทอร์เนตมีพัฒนาการมาจาก อาร์พาเน็ต (APRAnet เรียนสั้นๆว่า อาร์พา) ที่ตั้งขึ้นใน พ.ศ. 2512 เป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของกระทรวงกลาโหม สหรัฐอเมริกา (ARPA : Advanced Research Project Agency)

พ.ศ. 2515 หลังจากที่เครือข่ายทดลองอาร์พาประสบความสำเร็จอย่างสูง และได้มีการปรับปรุงหน่วยงานจากอาร์พามาเป็นดาร์พา (Defense Advanced Research Project Agency : DARPA) และในที่สุด พ.ศ. 2518 อาร์พาก็ขึ้นตรงกับหน่วยงานสื่อสารของกองทัพ (Defense Communicaton Agency)

พ.ศ. 2526 อาร์พาก็ได้แบ่งเป็น 2 เครือข่าย คือเครือข่ายด้านการวิจัย ใช้ชื่ออาร์พาเน็ตเหมือนเดิม ส่วนเครือข่ายของกองทัพใช้ชื่อว่า มิลเน็ต (MILNET : Military Network) ซึ่งมีการเชื่อมต่อโดยใช้ โพรโตคอล TCP/IP (Transmission Control Protocol/Internet Protocol) เป็นครั้งแรก

พ.ศ. 2528 มูลนิธิวิทยาศาสตร์แห่งชาติของอเมริกา (Nation Science Foundation : NSF) ได้ให้เงินทุนในการสร้างศูนย์ซุปเปอร์คอมพิวเตอร์ 6 แห่ง และใช้ชื่อว่า NSFNET และต่อมาในปี พ.ศ. 2533 อาร์พาเน็ตรองรับภาระกิจที่เป็นกระดูกสันหลังของระบบไม่ได้ จึงได้ยุติอาร์พาเน็ต และเปลี่ยนไปใช้ NSFNET และเครือข่ายอื่นๆ แทน และได้มีการเชื่อมต่อร่วมกับเครือข่ายอื่นๆ จนมาเป็นเครือข่ายขนาดใหญ่จนถึงทุกวันนี้ และเรียนเครือข่ายนี้ว่า อินเทอร์เนต ซึ่งมีองค์กรระหว่างประเทศที่เรียกว่า Intenet Society (IOSC) ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. 2535 ทำหน้าที่เป็นผู้กำหนดแนวทางการวางแผนพัฒนาและบริหารเครือข่ายอินเทอร์เนต และเทคโนโลยีเชื่อมโยง ตลอดจนการประยุกต์ใช้งานเครือข่ายนี้ทั่วโลก ให้สามารถทำงานติดต่อประสานงานแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างกันไดอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนเครือขายอินเทอร์เนตนั้นโดยส่วนใหญ่จะอยู่ในอเมริกา และปัจจุบันมีเครือข่ายย่อยมากถึง 50,000 เครือข่าย และที่ไอดีซีคาดกาณ์ว่าตัวเลขผู้ใช้อินเทอร์เนตทั่วโลกในปี 2546 จะมีถึง 500 พันล้านคน สำหรับตัวเลขผู้ใช้อินเทอร์เนตในประเทศไทยนั้น ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิคส์และความพิวเตอร์แห่งชาติ (NECTEC) ได้ทำการสำรวจไว้เมื่อปลายเดือนธันวาคม 2543 มีจำนวนประมาณ 2.3 ล้านคน

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ในปัจจุบันเครือข่ายอินเทอร์เนตไม่ได้เป็นของใครคนใดคนหนึ่ง องค์กรใดองค์กรหนึ่งหรือประเทศใดประเทศหนึ่ง แต่อินเทอร์เนตเป็นเครือข่ายสาธารณะที่ทุกคนเป็นเจ้าของร่วมกัน

ความเป็นมาของระบบเครือข่ายอินเทอร์เนตในประเทศไทย

ความเป็นมาของระบบเครือข่ายอินเทอร์เนตในประเทศไทยค่อนข้างจะแตกต่างจากประเทศอื่น เนื่องจากประเทศไทยไม่ได้เป็นผู้ประดิษฐ์คิดค้น แต่ได้อาศัยความร่วมมือระหว่างประเทศมาใช้เป็นจุดเริ่มต้น ซึ่งในระยะแรกของการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เนตนั้นเต็มไปด้วยอุปสรรคหลายประการ นับตั้งแต่อัตราค่าบริการที่ค่อนข้างแพง เนื่องจากต้องติดต่อผ่านเครือข่ายโทรศัพท์ต่างประเทศในประเทศที่มีค่าใช้จ่ายสูง

ในปี พ.ศ. 2530 มีนักเรียนไทยที่จบจากสหรัฐอเมริกาและผู้ที่ทำงานในองค์การระหว่างประเทศจำนวนหนึ่ง ได้รับที่อยู่ระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์จากเพื่อนและผู้ร่วมงานชาวต่างชาติแต่ไม่สามารถติดต่อกลับไปได้ เนื่องจากยังไม่มีระบบเครือข่ายอินเทอร์เนตในประเทศไทย

ต่อมาสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (Asian Institute of Technology : AIT) ได้ตกลงที่จะติดต่อกับคณะวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์แห่งมหาวิทยาลัยเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลียโดยจะใช้บริการผ่านระบบอินเทอร์เนตร่วมกันเป็นครั้งแรกของประเทศไทย ในระยะเริ่มต้นทางฝ่ายออสเตรเลียที่เป็นหน่วยกลางในการติดต่อจะเป็นฝ่ายเรียกมาทางประเทศไทยโดยผ่านที่สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย วันละ 3 ครั้ง เพื่อรับและส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ทางสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย คิดค่าบริการสำหรับสมาชิกเป็นรายเดือน เดือนละ 200 บาท สำหรับการส่งข้อความ 15,000 ตัวอักษร และจะคิดเพิ่มอีก 1 บาท สำหรับส่วนที่เกิน 50 ตัวอักษร การใช้อินเทอร์เนตระยะแรกๆจะดูคล้ายกับระบบโทรเลข แต่ระบบอินเทอร์เนตมีความเร็วและสามารถส่งจำนวนของตัวอักษรและข้อความได้มากกว่าระบบโทรเลขหลายเท่าตัว

ในปี พ.ศ. 2531 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จังหวัดสงขลา ซึ่งตั้งอยู่ในภาคใต้ของประเทศไทยโดยมีการจัดตั้งศูนย์กลางติดต่อระบบอินเทอร์เนตกับมหาวิทยาลัยเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลียขึ้น มีระยะเวลา การติดต่อวันละ 2 ครั้งเท่านั้น ได้แก่เวลา 9.00 น. กับเวลา 19.00 น.

ระบบอินเทอร์เนตในต่างประเทศได้มีการพัฒนาที่รวดเร็วมาก มีผลทำให้ระบบอินเทอร์เนตในประเทศไทยได้รับประโยชน์จากการพัฒนานั้นด้วย ในปี พ.ศ. 2534 บริษัทดิจิตอลอิควิปเมนท์ประเทศไทยซึ่งเป็นบริษัทคอมพิวเตอร์ของเอกชนได้รับอนุญาตให้มีพื้นที่ใช้งานบนอินเทอร์เนตเพื่อการศึกษาวิจัยและใช้ภายในบริษัท จึงทำให้มีการคิดค้นและหาวิธีใช้งานที่เหมาะสมกับประเทศไทยและภาษาไทยมากขึ้น

ระบบอินเทอร์เนตในประเทศไทยได้เป็นที่แพร่หลายมากขึ้น เมื่อจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดตั้งศูนย์ติดต่อเครือข่ายอินเทอร์เนตระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติอย่างเป็นทางการ หลังจากที่ได้มีการทดสอบประสิทธิภาพการใช้งาน ซึ่งปรากฏว่าสามารถใช้งานได้ดี

ในเดือนมกราคม 2535 ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็คทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ หรือ NECTEC ได้มีการจัดตั้งกลุ่มอินเทอร์เนต ที่รับส่งข้อความผ่านทางอินเทอร์เนตที่ชื่อว่า NECTEC E-mail Work Group (NWG) ขึ้นต่อมาในเดือนกุมภาพันธ์ 2535 ก็ได้มีการจัดตั้งกลุ่มไทยสาร (Thai Social/Scientific, Acadeic and Research Network) ขึ้นเพื่อเป็นเครือข่ายอินเทอร์เนตเพื่อการศึกษาวิจัยของประเทศไทย ซึ่งได้มีการติดต่อสื่อสารระหว่างมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กับ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และติดต่อกับประเทศออสเตรเลีย

ขณะเดียวกันในเดือนมกราคม 2535 นี้เอง ทางมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้มีการจัดตั้งสถาบันประมาลผลและพัฒนาระบบข่าวสารข้อมูลขึ้น พร้อมกับจดทะเบียนให้เป็นเครือข่ายอินเทอร์เนต (Internet node) สามารถติดต่อสื่อสารได้ตลอดเวลา 24 ชั่วโมง

ในเดือนกรกฎาคม 2535 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้มีการเปิดระบบอินเทอร์เนตระหว่างประเทศไทยกับมลรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกาขึ้นเป็นครั้งแรก และถือว่าเป็นประตูอินเทอร์เนต (Internet Gateway) แห่งแรกของประเทศไทย โดยใช้คู่สายเช่าความเร็วของโมเด็มขนาด 9600 bps และต่อมาได้มีการเพิ่มความเร็วในการติดต่อสื่อสารโดยใช้โมเด็มขนาด 56 Kbps ซึ่งถือว่าเป็นความเร็วสูงสุดของการติดต่อในขณะนี้

ในเดือนกันยายน 2536 ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ ได้มีการจัดตั้งเครือข่ายเชื่อมต่ออินเทอร์เนตระหว่างประเทศไทยกับมลรัฐเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกาขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นประตูอินเทอร์เนต (Internet Gateway) แห่งที่ 2 ของประเทศไทย โดยใช้คู่สายเช่าความเร็วของโมเด็มขนาด 64 Kbps

การพัฒนาระบบเครือข่ายอินเทอร์เนตในประเทศไทยได้ก้าวหน้าอย่างรวดเร็วมาก จากระบบที่มีการบริหารงานโดยหน่วยราชการไปสู่การดำเนินงานโดยธุรกิจเอกชนและหน่วนงานอิสระมากยิ่งขึ้น ซึ่งการผันระบบราชการทำให้เกิดความคล่องตัวและสามารถดำเนินงานได้ตลอดเวลา 24 ชั่วโมง ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้อินเทอร์เนตและลูกค้าที่มีการติดต่อสื่อสารกันทั่วโลกไม่มีวันหยุด

ต่อมาในปี พ.ศ. 2538 ประเทศไทยก็มีการเปิดให้บริการอินเทอร์เนตในเชิงพาณิชย์ขึ้น ซึ่งรายแรกคืออินเทอร์เนตเคเอสซี ซึ่งขณะนั้น World Wide Web กำลังได้รับความนิยมมากในอมเริกาและอินเทอร์เนตเชิงพาณิชย์ในประเทศไทยขณะนี้กว่า 80 เปอร์เซ้นต์ เป็นการใช้ E-mail ในการติต่อสื่อสารระบบใหม่ นอกจากจะช่วยทุ่นเวลาและค่าใช้จ่ายแล้ว ยังทำให้เกิดความเท่าเทียมกันในระบบสื่อสารอีกด้วย เพราะไม่ว่าจะเป็นบริษัทขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ก็สามารถเปิดตัวในอินเทอร์เนตได้เช่นกัน E-mail ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการใช้ประโยชน์ของอินเทอร์เนต แต่สำหรับบริษัทชั้นนำหลายแห่ง เริ่มมีการสร้าง Web Site ของตนเองเพื่อการติดต่อสื่อสารที่มากขึ้นอีกระดับ หลายบริษัทเริ่มต้นง่ายๆ ด้วยการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบริษัทและผลิตภัณฑ์ลงในเว็ปของตนเอง

ธุรกิจบนอินเทอร์เนต

การทำธุรกิจบนอินเทอร์เนตโลกได้เริ่มต้นการเติบโตมาจากประเทศสหรัฐอเมริกา และขยายเติบโตไปยังประเทศต่างๆ ทั่วโลก รวมทั้งปัจจุบันในประเทศไทยซึ่งเป็นช่วงระนะเริ่มต้นของการทำธุรกิจบนอินเทอร์เนตด้วยเช่นกัน

การเติบโตของธุรกิจบนอินเทอร์เนต

หลังจากที่มีการใช้อินเทอร์เนตเพื่อการศึกษาและการทหารประสบความสำเร็จอย่างกว้างขวางในประเทศสหรัฐอเมริกา ทางการของสหรัฐอมเริกาจึงได้เล็งเห็นถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้อินเทอร์เนตในด้านธุรกิจมากขึ้น โดยรองประธานาธิบดีสหรัฐฯ นายอัลกอร์ (Al Gore) ได้เสนอแนวความคิดและโครงการที่จะให้มี "การค้าผ่านระบบอินเทอร์เนตโลก" ขึ้น ซึ่งหมายถึงการสนับสนุนระบบการค้าผ่านอินเทอร์เนต โดยรองประธานาธิบดีอัลกอร์ ได้ใช้เวลาในการศึกษาและรวมถึงสนับสนุนระบบอิเล็กทรอนิกส์โลกเป็นเวลาถึง 18 เดือน ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2538 มาสิ้นสุดในเดือนธันวาคม 2538 มาสิ้นสุดในเดือนธันวาคม 2538 โดยได้ข้สรุปว่า รัฐบาลสหรัฐอเมริกาจะสนับสนุนให้มีการค้าเสรีบนเครือข่ายอินเทอร์เนตขึ้น

คณะทำงานของรองประธานาธิบดี ประกอบไปด้วย นักวิชาการ ที่ปรึกษา ตัวแทนนักธุรกิจ ตัวแทนกลุ่มผู้บริโภค สมาชิกของชมรมอินเทอร์เนต ซึ่งเป็นคณะทำงานที่ประกอบด้วยผู้ที่เกี่ยวข้องเกือบทั้งหมด

แนวทางของการค้าผ่านระบบอิเล็คทรอนิกส์โลกนั้น ได้มีการกำหนดนโยบายเพื่อนโยบายในการพัฒนาระบบการค้าผ่านอินเทอร์เนต รวมทั้งเตรียมแนวทางในการบริหารงาน การเจรจาต่อรองระหว่างประเทศเพื่อการกำหนดเส้นทางของการค้าผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์โลก และการกำหนดหน่วยงานราชการของสหรัฐอเมริกาในการที่จะเป็นผู้รับผิดชอบการทำงาน

โครงการการค้าผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์โลก หรือโครงการการค้าผ่านระบบอินเทอร์เนตนี้ ประธานาธิบดี บิล คลินตัน ได้ให้ความสนใจมาก พร้อมกับเสนอแนะว่าการค้าในระบบอินเทอร์เนตนี้ควรจะให้ภาคเอกชนเป็นผู้นำในการทำงานและควรจะต้องขอความสนับสนุนจากสมาชิกรัฐสภามลรัฐต่าง ๆ รวมทั้งรัฐบาลท้องถิ่นด้วย ซึ่งคาดหวังว่าจะดำเนินโครงการนี้จะทำให้ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงในระบบการค้าโลก รวมไปถึงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาและการเปิดตลาดการค้าของโลกให้มีความเสรีมากยิ่งขึ้น และที่สำคัญที่สุดคือสหรัฐอเมริกาจะเป็นผู้ก่อตั้งระบบการค้าเสรีผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์โลก

เบื้องหลังการจัดตั้งโครงการการค้าผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์โลกครั้งนี้เกิดมาจากการที่ก่อตั้งโครงการปัจจัยพื้นฐานด้านข้อมูลข่าวสารโลก (Global Information Infrastructure : GII) ซึ่งจะเป็นเครือข่ายของการติดต่อสื่อสารที่มีความสำคัญต่อชีวิตระจำวันของทุกคน โดยในปัจจัยพื้นฐานด้านข้อมูลข่าวสารโลกนี้จะประกอบไปด้วยระบบการศึกษาผ่านอินเทอร์เนต การรักษาสุขภาพ การทำงาน กิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลกนี้

โครงการการค้าผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์โลก มีความเชื่อว่าระบบอินเทอร์เนตจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการค้าและการบริการของโลก และการค้าของโลกในอนาคตจะเปลี่ยนแปลงไปจากซื้อขายสินค้าธรรมดาอย่างในปัจจุบัน จะเปลี่ยนแปลงเป็นการค้าในอนาคตที่ประกอบไปด้วยการซื้อสิ่งต่างๆ ดังนี้

1. การซื้อขายซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ (Computer software)
2. การให้บริการด้านบันเทิง ได้แก่ ภาพยนต์ วีดีโอ เกมส์ และเพลง เป็นต้น

3. การให้บริการข้อมูลข่าวสาร ได้แก่ ระบบสถิติข้อมูล (Databases)

4. ข่าวหนังสือพิมพ์ (Online newspaper)

5. การให้บริการข้อมูลด้านเทคนิค (Technical Information)

6. การให้บริการทางการเงิน (Financial services) อัตราแลกเปลี่ยน (Exchange rate)

7. การซื้อขายหลักทรัพย์ การโอนเงิน

8. การให้บริการเฉพาะด้าน (Professional services) ได้แก่ การให้บริการที่ปรึกษาด้านธุรกิจและเทคนิค (Business and technical cousulting) การบัญชี (Accounting) การให้คำปรึกษาทางด้านกฎหมาย (Legal advice) เป็นต้น

การจัดตั้งระบบอินเทอร์เนตนั้นถือเป็นการปฏิวัติระบบการค้าโลก เนื่องจากระบบอินเทอร์เนตสามารถทำให้ช่องทางการค้ากระจายไปยังลูกค้าได้อย่างทั่วถึง และมีส่วนทำให้ต้นทุนด้านการหาช่องทางการตลาดลดต่ำลง

ระบบอินเทอร์เนตนับได้ว่าเป็นระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาที่รวดเร็วมาก จนอาจจะเรียกได้ว่าอินเทอร์เนตสามารถปฏิวัติระบบการค้าปลีก (Retail) และระบบการค้าตรง (Direct sale) ได้อย่างแม้จริงดังจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันผู้บริโภคในประเทศสหรัฐอเมริกาสามารถที่จะเลือกซื้อสินค้าต่าง ๆ ได้ที่บ้านของตัวเอง โดยการติดต่อซื้อขายกันทางอินเทอร์เนต ซึ่งผู้บริโภคมีโอกาสที่จะเลือกซื้อสินค้าจากโรงงานผู้ผลิตและผู้ค้าปลีกได้จากทั่วโลก ขณะเดียวกันผู้ซื้อสามารถเลือกดูสินค้าผ่านทางอินเทอร์เนตหรือ ขอดูรายละเอียดของสินค้าได้ โดยสามารถเปรียบเทียบความเหมาะสมระหว่างสินค้าที่ต้องการจะใช้กับสินค้าราคาที่เหมาะสมด้วย นอกจากนั้นระบบอินเทอร์เนตยังเป็นการสร้างระบบตลาดที่ผู้ซื้อสามารถที่จะคัดเลือกสินค้าได้ตามความชอบใจและผู้ซื้อสินค้าในต่างประเทศยังสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นติชมไปยังผู้ขายและผู้ผลิตในอีกประเทศหนึ่งได้ในเวลาเดียวกัน ซึ่งในอดีตการติดต่อระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภคจะต้องเสียเวลานานมากถึงจะสามารถสื่อสารกันรู้เรื่อง

การเติบโตของธุรกิจบนอินเทอร์เนตของไทย

ช่วงของการเริ่มต้นการให้บริการอินเทอร์เนตเชิงพาณิชย์ในประเทศไทยได้เริ่มจากการให้บริการเพียง 1 แห่งในระยะแรกเมื่อเดือนมีนาคม ปี พ.ศ. 2538 โดยมีศูนย์บริการอินเทอร์เนตในประเทศไทย เป็นผู้ได้รับสัมปทานเป็นรายแรกจากการสื่อสารแห่งประเทศไทย แต่อย่างไรก็ตามบริษัทที่มีความพร้อมสามารถให้บริการเครือข่ายเทคโนโลกอินเทอร์เนตรายแรกคือ บริษัท เคเอสซี คอมเมอร์เชียล อินเทอร์เนต จำกัด

การพัฒนาของระบบอินเทอร์เนตในประเทศไทยได้ก้าวหน้าอย่างรวดเร็วมากจากระบบที่มีการบริหารโดยหน่วยงานราชการ ไปสู่การดำเนินงานโดยธุรกิจเอกชนและหน่วยงานอิสระมากขึ้น ซึ่งการผันระบบจากราชการทำให้เกิดการคล่องตัวและสามารถดำเนินงานได้ตลอดเวลา 24 ชั่วโมง ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการและลูกค้าที่มีการติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก โดยไม่มีวันหยุด และพบว่าผู้ใช้บริการใช้อินเทอร์เนต เพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของการดำเนินธุรกิจอินเทอร์เนตในเชิงพาณิชย์ พบว่าปัจจุบันบริษัทที่ให้บริการ

เทคโนโลยีอินเทอร์เนตในเชิงพาณิชย์ที่ได้รับอนุมัติจากการสื่อสารแห่งประเทศไทยในการดำเนินธุรกิจผู้ให้บริการอินเทอร์เนต (ISP : Internet Service Providers) ในประเทศไทย โดยแต่ละบริษัทมีการให้บริการแตกต่างกันไปทั้งในด้านความเร็วของโมเด็ม และการให้บริการในพื้นที่ต่างจังหวัด ซึ่งขณะนี้มีทั้งสิ้น 18 รายได้แก่

1. บริษัท เอ-เน็ต จำกัด (A-net Co., Ltd.) ในเครือบริษัท เอ-นิวคอร์ปเรชั่น www.a-net.net.th
2. บริษัท ไอเน็ต ประเทศไทย จำกัด (เดิมชื่อบริษัท เอเชียแอคเซส จำกัด)
3. บริษัท อินโฟแอคเซส จำกัด (เครือวัฏจักร)
4. บริษัท เอเชีย อินโฟเน็ท จำกัด (Asia Infonet Co., Ltd.) www.asianet.co.th
5. บริษัท ซี.เอส. คอมมูนิเคชั่น จำกัด (เครือชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด) www.cscoms.com
6. บริษัท ชมะนันท์ เวิลด์เน็ต จำกัด (Chomanan Worldnet Co.,Ltd.)
7. บริษัท คอมพิวเทค ไมโครซิสเท็ม จำกัด (Compute Tech Micro system Co., Ltd.)
8. บริษัท รอยเน็ต จำกัด
9. บริษัท เวิลด์เน็ต แอนด์ เซอร์วิสเซส จำกัด (WorldNET & Services Co.,Ltd) www.wnet.net.th
10. บริษัท ดาต้าลายไทย จำกัด (Data line Thai Co.,Ltd) www.linethai.net.th
11. บริษัท อินโฟว์นิวส์ จำกัด (Infonews Co., Ltd.) www.infonews.co.th
12. บริษัท อินเทอร์เนต ประเทศไทย เซอร์วิส เซ็นเตอร์ จำกัด (Internet Thailand) www.inet.co.th
13. บริษัท เคเอสซี คอมเมอร์เชียล อินเทอร์เนต จำกัด (KSC Commercial Service Co.,Ltd.) www.ksc.net.th
14. บริษัท ล็อกซ์เล่ย์ อินฟอร์เมชั่นเซอร์วิส จำกัด (Loxley Information Service Co.,Ltd.) www.loxinfo.co.th
15. บริษัท สามารถ ไวเบอร์เน็ต จำกัด (Samart CyberNet Co.,Ltd) www.samart.co.th
16. บริษัท สยามโกบอลแอคเซส จำกัด (Siam Global Access Co.,Ltd.) www.sga.net.th
17. บริษัท ฟาณ์อีสต์ อินเทอร์เนต จำกัด (Far East Internet Co.,Ltd.)
18. บริษัท อีซี-เน็ต จำกัด

โดยการให้บริการอินเทอร์เนตของบริษัทต่างๆ ส่วนใหญ่จะมีประเภทที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. Electronic Mail เป็นบริการส่งจดหมายอีเล็กทรอนิกส์ระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์ในเครือข่ายหรือเรียกง่ายๆ ก็เหมือนกับการส่งจดหมายโดยบุรุษไปรษณีย์ แต่มีความสะดวกรวดเร็วและประหยัดกว่า เนื่องจากสามารถส่งข้อมูลที่มีอยู่ในเครื่องคอมพิวเตอร์ได้ทันที ไปยังที่ใดก็ได้โดยระบุที่อยู่ของผู้รับภายในระยะเวลาอันสั้นจดหมายนั้นก็จะไปถึงผู้รับได้

2. Usenet News บริการนี้เปรียนเสมือนแห่งรวมข่าวสารและความคิดเห็นของบุคคลในเรื่อง

ต่างๆ โดยผู้ใช้บริการสามารถเลือกอ่านหัวข้อของข่าวสารหรือเรื่องที่เขาสนใจ โดยจะมีเนื้อหาและความคิดเห็นของบุคคลอื่นในเรื่องนั้น ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มคนนั้น และผู้ใช้สามารถเสนอความคิดเห็นของคนเองได้ หรือถ้าหากต้องการทราบความคิดเห็นจากบุคคลอื่นในเรื่องใดก็ตาม สามารถกำหนดหัวข้อเพื่อให้ผู้ที่มีความสนใจในเรื่องนั้นแสดงความคิดเห็นผ่าน USENET News ได้เช่นกัน

3. Gopher เป็นบริการที่ช่วยในการค้นหาข้อมูล สามารถนำไปสู่การค้นหาข้อมมูลจากห้องสมุดต่างๆ ทั่วโลก โดยการเลือกคำสั่งผ่านรายการที่ปรากฏในแต่ละขั้นตอน และสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลนั้นๆ ได้โดยไม่จำเป็นต้องใช้คำสั่งที่สลับซับซ้อน

4. Teinet เป็นเครื่องมือเพื่อติดต่อขอใช้หรือค้นข้อมูลจากเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องอื่นในลักษณะการเข้าใช้ระบบจากระยะไกล (Remote Login) โดยไม่จำเป็นต้องเดินทางไปใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องนั้น

5. Archie เครื่องมือในการช่วยค้นหาว่าแฟ้มข้อมูลที่ต้องการนั้นสามารถพบได้จากเครื่องคอมพิวเตอร์ (Host) เครื่องใด โดยการใช้คำสั่งพร้อมกับระบุชื่อแฟ้มที่ต้องการค้นหา

6. File Transfer Protocol (FTP) เป็นบริการโอนถ่ายแฟ้มข้อมูล ผู้ใช้บริการสามารถติดต่อไป Host ที่มีการบริการ FTP เพื่อขอใช้บริการโอนถ่ายข้อมูล ไม่ว่าจะเป็นข่าวสาร รายงานวิจัย หรือ Software เป็นต้น

7. Hytelnet การใช้บริการนี้จะให้ข้อมูลว่ามีเครือข่ายใด หรือ Host ใดที่มีการให้บริการ Telnet บ้างและมีรหัสในการขอเข้าใช้บริการคืออะไร นับว่าเป็นเครื่องมือสนับสนุนการใช้บริการ Telnet ได้เป็นอย่างดี

8. Internet Relay Chat (IRC) ผู้ใช้บริการสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นที่ใช้บริการในขณะเดียวกันจากทั่วทุกมุมโลก โดยเมื่อป้อนข้อความสนทนาลงไป ข้อความนั้นก็จะปรากฏบนเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องที่เป็นผู้ร่วมสนทนาในเวลาเดียวกัน

9. Talk มีลักษณะการใช้งานเช่นเดียวกับ IRC แต่ต่างกันที่บริการนี้เป็นการสนทนาระหว่างบุคคลสองคนเท่านั้น ไม่สามารถทำการสนทนาเป็นกลุ่มได้ โดยผู้ใช้จะต้องระบบ E-mail Address ของผู้ที่ต้องการจะสนทนาด้วย

10. Wide Area Information Server (WAIS) การทำงานของ WAIS จะมีลักษณะคล้ายกับการทำงานของ Aechie แต่มีความสะดวกในการทำงานมากกว่าเนื่องจากการค้นหาแหล่งข้อมูลของ Archie นั้นผู้ใช้จะต้องทราบชื่อแฟ้มข้อมูลที่ต้องการค้นหา แต่การทำงานของ WAIS เพียงแต่ระบุข้อความทีต้องการค้นหา WAIS ก็จะแสดงชื่อแฟ้มข้อมูลที่มีเนื้อหาเกี่ยวเนื่องกับเรื่องดังกล่าวพร้อมทั้งแหล่งของข้อมูล

11. World Wide Web (WWW) เป็นเครื่องมืออีกชนิดหนึ่งซึ่งสามารถนำผู้ใช้บริการไปถึงแหล่งข้อมูลต่างๆ แต่ WWW จะมีความพิเศษกว่าเครื่องมือชนิดอื่น เนื่องจากข้อมูลที่ได้จาการค้นหาผ่าน WWW นั้นจะมีลักษณะที่ข้อมูลในเอกสารสามารถเชื่อมโยงไปยังข้อความหรือเอกสารอื่นได้ (Hypertext) โดยการกดปุ่มไปในปฏิเสธข้อความที่มีแถบสว่างปรากฏอยู่ และข้อมูลที่แสดงนั้นอยู่ใน

รูปของตัวอักษร ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียง ด้วยการที่มีความพิเศษกว่าบริเวณอื่น ทำให้ WWW เป็นบริการบนเครือข่ายอินเทอร์เนตที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง

รูปแบบของธุรกิจบนอินเทอร์เนต

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นได้สร้างกระแสให้หลายๆ ธุรกิจเริ่มทยอยเข้ามาเปิดตลาดบนอินเทอร์เนตมากขึ้น แม้ในปัจจุบันจะมีจำนวนไม่มากหนักเมื่อเทียบกับจำนวนธุรกิจทั้งหมดที่มีอยู่จริงก็ตาม แต่ก็มีแนวโน้มจะขยายตัวเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งลักษณะของธุรกิจที่พบบนอินเทอร์เนตในปัจจุบัน มีดังนี้

1. ธุรกิจการสื่อสาร เป็นธุรกิจที่มีการประยุกต์ใช้อินเทอร์เนตกับธุรกิจสื่อสาร เช่น การใช้อินเทอร์เนตแทนการส่งจดหมาย ทำให้ไม่ต้องเสียค่าไปรษณียากร และรับส่งถึงกันได้ทันทีอย่างมีประสิทธิภาพ การใช้อินเทอร์เนตแทนโทรสาร การใช้อินเทอร์เนตแทนโทรศัพท์ทางไกล และการใช้อินเทอร์เนตทำการประชุมทางไกล (Video Conference) เป็นต้น

2. ธุรกิจข้อมูลออนไลน์ เป็นธุรกิจที่นำเอาข่าวสารหรือบทความของตนเข้าสู่เครือข่ายอินเทอร์เนตสำหรับให้ผู้สนใจเรียกใช้ ซึ่งปัจจุบันยังให้บริการฟรี แต่ก็มีนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์บางฉบับได้เข้าสู่ธุรกิจนี้ เช่น เครือวัฏจักรลงทุนในบริษัท อินโฟร์นิวส์ จำกัด บริษัท คู่แข่ง จำกัด (มหาชน) เป็นหุ้นส่วนในบริษัท เอนิวส์ คอร์ปเรชั่น จพกัด ให้บริการอินเทอร์เนตที่ชื่อว่า เอเน็ต เป็นต้น

3. ธุรกิจโฆษณาบนเวิลด์ไวด์เว็บ เป็นธุรกิจการโฆษณาที่ใช้โฮมเพจเป็นสื่อในการประชาสัมพันธ์เพราะสามารถนำข้อมูลไปถึงผู้บริโภคจำนวนมากได้อย่างรวดเร็ว และผู้บริโภคสามารถเปิดดูข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการตามความต้องการได้จากการประชาสัมพันธ์และโฆษณาทางอินเทอร์เนต ทำให้เกิดธุรกิจใหม่ขึ้นมาคือ บริษัทรับทำโฆษณาทางอินเทอร์เนต เช่น บริษัทไวเบอร์ อิมเมจ จำกัด บริษัทแอดแอนไอที จำกัด

4. ธุรกิจซื้อและจัดส่งสินค้าทางอินเทอร์เนต เป็นการขายสินค้าหลายชนิดที่อยู่ในรูปสื่อดิจิตอล เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพลง วีดีโอ ซึ่งเหมาะกับการขายผ่านเครือข่ายอินเทอร์เนต เพราะสามารถทดลองตัวอย่างได้ และยังสามารถจัดส่งสินค้าผ่านอินเทอร์เนตโดยการดาวน์โหลดซึ่งจะช่วยให้ลูกค้ารับสินค้าได้เร็วทันใจ และประหยัดค่าใช้จ่ายในการจัดส่งทางไปรษณีย์

5. ธุรกิจการศึกษาทางไกล เป็นการลงทะเบียนการศึกษาโดยผู้เรียนสามารถศึกษาอยู่ที่บ้านของตนได้และนับเป็นธุรกิจที่มีอนาคต หากสามารถสร้างหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคและสามารถจัดรูปแบบให้เหมาะสมกับความสามารถทางเทคโนโลยี รวมทั้งการไม่คิดค่าใช้จ่ายที่แพงจนเกินไปนัก สำหรับประเทศไทยก็เริ่มมีการนำรูปแบบของเทคโนโลยีนี้มาใช้วงการการศึกษา เช่น โครงการหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ (เอแบค) ที่ร่วมมือกับซิตี้ยูเวอร์ซิตี้จากประเทศสหรับอเมริกา เป็นต้น

6. ธุรกิจการค้าอิเล็กทรอนิกส์ หรือ Electronic Data Interchange (EDI) เป็นระบบการค้าแบบออนไลน์ระหว่างธุรกิจหนึ่งกับอีกธุรกิจหนึ่ง หรือหลาย ๆ ธุรกิจ เป็นการเปลี่ยนรูปแบบการค้า

บนเอกสารสู่การค้าด้วยการส่งข้อมูลผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ ทำให้ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการออกเอกสาร ส่วนใหญ่กลุ่มธุรกิจที่ใช้คือ กลุ่มธุรกิจผู้ผลิต ผู้นำเข้าและผู้ส่งออก ธนาคาร ธุรกิจประกันภัย โรงพยาบาล ห้างสรรพสินค้า เป็นต้น

7. ธุรกิจซื้อขายหุ้นผ่านอินเทอร์เนต เป็นธุรกิจที่ให้บริการที่ให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับหลักทรัพย์ หร้อมทั้งทั้งข้อคิดเห็นและคำแนะนำด้านการลงทุนแก่นักลงทุนในแต่ละวัน หรือข้อมูลของแต่ละกิจการที่เข้ามาระดมเงินทุนในตลาดหลักทรัพย์

8. ธุรกิจการเงินอิเล็กทรอนิกส์ เป็นธุรกิจของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ช่วยในการจับจ่ายซื้อสินค้าและบริการได้อย่างสะดวกรวดเร็วโดยการใช้บัตรเอทีเอ็ม บัตรเครดิต บัตรสมาร์ทการ์ด ซื้อขายสินค้าผ่านเครือข่ายอินเทอร์เนต ซึ่งเข้าสู่ลักษณะของการงเนอิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย

9. ธุรกิจทั่วไปที่มีการให้บริการหลังการขาย บริษัททั่วไปสามารถติดต่อให้บริการหลังการขายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการให้คำปรึกษาและตอบข้อซักถามได้ทั่วโลก คำถามที่มีผู้ถามบ่อยๆ ก็ควรจะรวบรวมเข้ามาไว้ในอินเทอร์เนตให้ลูกค้าเข้ามาหาคำตอบได้เอง แม้แต่เวลาที่ผู้เชียวชาญไม่อยู่ในที่ทำงาน ลูกค้าก็สามารถทิ้งคำถามเอาไว้ในตู้ไปรษณีย์ให้ผู้เชียวชาญมาอ่านและตอบตามความสะดวกของตนเอง

10. ธุรกิจการพิมพ์ การจัดทำเอกสารและสิ่งพิมพ์ต่างๆ ไมว่าจะเป็นเอกสารที่จัดทำเพื่อเป็นการภายใน หรือหนังสือพิมพ์ และวารสารต่างๆ ล้วนใช้อินเทอร์เนตได้ทั้งสิ้น ในปี พ.ศ. 2539 มีหนังสือพิมพ์และวารสารในอเมริกากว่า 250 รายการ ปรากฏอยูบนอินเทอร์เนต และในขณะนี้ในประเทศไทยก็กำลังมีหนังสือพิมพ์และนิตยสารดำเนินการจัดพิมพ์ผ่านอินเทอร์เนตด้วยเช่นกัน

11.ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ในสหรัฐอเมริกาและประเทศต่างๆ ได้มีการนำเอาอินเทอร์เนตมาใช้ในการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ แม้แต่ในประเทศไทยเองก็มีการโฆษณาขายที่พักอาศัย โดยผ่านอินเทอร์เนต ซึ่งผู้สใจอาจเรียกดูภาพทั้งภายในอละภายนอกอาคาร ถ้าไม่สนใจภาพที่เห็นก็จะได้ไม่ต้องเสียเวลาไปดูของจริง และยังสามารถติดต่อสื่อสาร ตกลงราคา หรือตกลงซื้อขายกันผ่านอินเทอร์เนตได้สะดวก

12. ธุรกิจศูนย์การค้าอินเทอร์เนต (Internet Shopping Mail) เป็นธุรกิจการซื้อขายสินค้าและบริการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เนต โดยที่ผู้ซื้อสามารถเลือกวื้อจากการศึกษาข้อมูลรายละเอียดของสินค้าที่ได้รับการรวบรวมไว้ ไม่ว่าจะเป็นข้อมมูลภาพของสินค้าที่ชัดเจสวยงาม มีรายละเอียดขอ้มูลของสินค้าที่ครบถ้วน ตลอดจนคุณสมบัติและราคา รวมทั้งการจัดส่ง ซึ่งกำลังได้รับความนิยมสูงในต่างประเทศ

11. ประวัติกองทุนรวม

ธุรกิจกองทุนรวมในประเทศไทยนั้นถือกำเนิดขึ้นมาครั้งแรกในปี 2506 โดยบริษัท อินเตอร์เนชั่นเนล เบสิคอีคอร์นอมี่ คอร์ปเรชั่น (International Basis Economy Corporation = IBEC) ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้จัดตั้งบริษัท ไทยเบ็ค อินเวสเม้นท์เซอร์วิส (Thaibac Investment Services Limited) ขึ้นมาบริการ "กองทุนรวมไทย" (Thai investment Fund = TIF) โดยมีจุดมุ่งหมายในการ

ขยายหน่วยการลงทุนให้แก่ประชาชนทั่วไปที่สนใจควบไปกับการขายประกันชีวิต บริษัทกองทุนรวมไทย จำกัด เป็นธุรกิจประเภทกองทุนเปิด บริษัทซื้อหุ้นคือโดยมีทุน เริ่มแรก 5 ล้านบาท แบ่งเป็นหน่วยละ 100 บาท ในพ.ศ. 2511 ได้ลดมูลค่าหน่วยลงทุน 5 หน่วยใหม่ ต่อ 1 หน่วยเดิม ในราคา 20 บาท จ่ายคือผลกำไรให้บริษัทแมาในอัตราร้อยละ 2 การซื้อขายหุ้นผ่าน TIF นั้นสามารถซื้อขายได้ครั้งละไม่ต่ำกว่า 1,000 บาท ผู้ซื้อหน่วยลงทุนเป็นชาวต่างชาติประเทศร้อยละ 90 ต่อมาเศรษฐกิจถดถอยมีการถอนทหารอเมริกันจากประเทศไทยและเกิดการผันผวนของค่าเงินปอนด์และ ค่าเงินดอลล่าร์สหรัฐอเมริกา และรัฐบาลเรียกเก็บภาษีจากเงินปันผลสูง ทำให้เกิดอุปสรรคในการดำเนินการจนต้องเลิกกิจการไปในที่สุด

ในปี พ.ศ. 2508 มีการจัดตั้งกองทุนรวมขึ้นอีก 2 แห่ง คือ Bangkok Mutual Fund และ National Mutual Fund ซึ่งปรากฏว่ากองทุนดังกล่าวไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากในช่วงนั้นตลาดหลักทรัพย์ของไทยยังไม่มีการพัฒนาการเท่าที่ควร ทำให้ขาดแคลนหลักทรัพย์ที่จะลงทุน ประกอบกับประชาชนยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในการลงทุนประเภทนี้ดีพอ ต่อมาในปี พ.ศ. 2515 บริษัทเงินทุนสากล จำกัด (The International Finance and Consultans Co.,LTD.) ได้จัดตั้ง "กองทุนวัฒนา" (Watana Fund) ขึ้น โดยมีลักษณะเป็นกองทุนที่ขายควบไปกับประกันชีวิต และมีการสร้างความมั่นใจให้ผู้ลงทุนว่าเงินลงทุนสะสมนั้นจะเพิ่มพูนขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ผลการดำเนินงานประสบผลสพเร็จพอสมควร ต่อมาภายหลังกระทรวงการคลังจึ้งได้มีประกาศว่าด้วยธุรกิจหลักทรัพย์และจ้อกำหนดเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทกิจการจัดดารลงทุนเพิ่มขึ้น

จนกระทั่งใน พ.ศ.2518 ได้มีการก่อตั้งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยขึ้น รัฐบาลได้เล็งเห็นว่าเศรษฐกิจของประเทศไทยต้องการเงินทุนระยะยาว ขณะเดียวกันวิธีการระดมเงินออมจากประชาชนทั่วไปเพื่อนำเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจก็มีเพียงแต่ธนาคารพาณิชย์ บริษัทประกันชีวิต และธนาคารออมสินเท่านั้น รัฐบาลโดยความร่วมมือของบรรษัทการเงินระหว่างประเทศ (IFC) ซึ่เป็นหน่วยงานหนึ่งของธนาคารโลก (IBRD) เห็นพ้องกันว่าวิธีที่เหมาะสมที่สุดคือ การจัดตั้ง "กองทุนรวม" ดังนั้น บริษัทหลักทรัพย์กองทุนรวม จำกัด จึงจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2518 โดยทุนจดทะเบียนแรกเริ่ม 1 ล้านบาทและเพื่อเสริมสร้างฐานะการเงินให้มั่นคงแข็งแรง เป็นที่ไว้วางใจของผู้ลงทุนจึงได้มีการเพิ่มทุนเป็นระยะๆ มีทุน จดทะเบียนเรียกชำระเต็มมูลค่าแล้ว 120 ล้านบาท แบ่งออกเป็น 12 ล้านหุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 10 บาทและเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตั้งแต่วันที่ 5 มิถุนายน พ.ศ. 2534 โดยมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่คือ บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ถือหุ้นอยู่ร้อยละ 21.98 กระทรวง การคลังร้อยละ 16.67 และธนาคารออมสินร้อยละ 13.33 ประเภทของธุรกิจที่จัดการ คือจัดการโครงสร้างการลงทุน จัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และนายทะเบียนหลักทรัพย์ บริษัทได้มีการระดมเงินทุนจากทะงในและนอกประเทศจากประชชนทั่วไปและสถาบันลงทุนระยะยาวต่างๆ เพื่อนำมาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดนจัดตั้งเป็นโครงการกองทุนรวมขึ้น กล่าวคือบริษัทได้เริ่มก่อตั้ง กองทุนในลักษณะที่เป็นกองทุนในประเทศ นำเสนอขายต่อประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้ปานกลาง และรายได้น้อย เพื่อต้องการให้มีส่วนร่วมเป็นเจ้าของกิจการกลายประเภทในเวลาเดียวกัน รวมถึงกำไรจากการื้อขาย

หน่วยลงทุน กระทั้งเมื่อปี พ.ศ.2534 รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญที่จะส่งเสริมการลงทุนระยะยาว โดยเฉพาะจากผู้ลงทุนรายย่อยให้ กว้างขวางยิ่งขึ้น ด้วยการระดมทุนผ่าน "กองทุนรวม" ทั้งนี้เพื่อช่วยให้การพัฒนาการตลาดทุนและเศรษฐกิจไทยให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ โดยมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการกองทุนรวมหลักๆ พอสรุปได้ดังนี้

1. ให้ประชาชนผู้มีรายได้น้อยและปานกลาง มีแหล่งเลือลงทุนที่เหมาะสมอีกแหล่งหนึ่ง โดยจะได้รับผลตอบแทนปานกลางและมีความเสี่ยงที่ไม่สูงนัก

2. เพื่อกระจายการถือหุ้นออกไปให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และเป็นการเพิ่มรายได้ของประชาชนซึ่งจะเป็นไปตามสภาวะเศรษฐกิจที่กำลังเจริญเติบโตของประเทศ

3. เพื่อเป็นการระดมเงินออมจากประชาชน มาสู่ระบบเสรษฐกิจให้มากขึ้นเป็นการลดปัญหาช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุนในประเทศไทย

4. พัฒนาตลาดทุน (Capital market) และส่งเสริมกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้มีการพัฒนาไปคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศด้วยเหตุดังกล่าว จึงได้มีการอนุญาตให้มีบริษัทหลักทรัพย์ที่ประกอบธุรกิจประเภทกิจการลงทุนเพิ่มขึ้นอีก 7 บริษัท รวมเป็นบริษัทหลักทรัพย์ที่ประกอบธุรกิจประเภทนี้ 8 บริษัท เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 โดยกระทรวงการคลังได้ออกกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2535) คามความในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ.2522 กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอรับใบอนุญาต และการออกใบอนุญาตจำนวนทั้งสิ้น 14 กลุ่ม โดยมีเพียง 9 รายที่มีคุณสมบัติครบถ้วน และกระทรวงการคลังให้ความเห็นชอบในการจัดตั้ง และเมื่อได้รับความเห็นชอบแล้ว บริษัทเหล่านี้ต้องดำเนินการจัดตั้งและยื่นขอรับใบอนุญาตอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งมีเพียง 7 รายที่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปจนได้รับอนุญาตการจัดการลงทุน โดยให้ชื่อใบอนุญาตใหม่นี้ว่า"บริษัทหลักทรัพย์จักการ กองทุนรวม จำกัด"

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกองทุนรวม

1. บริษัทจัดการกองทุนรวม (mutual fund management company)

เนื่องจากการจัดการกองทุนรวมเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับเงินลงทุนของประชาชนทางการจึงต้องเข้ามาควบคุมการดำเนินกิจการกองทุนรวมเพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียกายแก่ประชาชนได้ การขอจัดตั้งกองทุนรวมต้องกระทำโดยบริษัทหลักทรัพย์ เนื่องจากว่าการจัดการกองทุนรวม (fund management) เป็นธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทหนึ่ง บริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการจัดการกองทุนรวมนั้นจะเรียกว่าบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม (mutual fund management company) มีหน้าที่หลัก คือ จัดตั้งโครงการกองทุนและระดมทุนให้บริการข้อมูลรวมไปถึงการติดต่อและประสานงานกับบุคคลที่เกี่ยวข้องต่างๆ ทั้งหน่วยราชการและเอกชน และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ยังกำหนดให้บริษัทจัดการต้องมีหน่วยงานเพื่อควบคุมการทำงานในองค์กรเรียกว่า หน่วยงานดูแลและปฏิบัติงาน (Compliance unit) ดูแลให้การดำเนินงานของบริษัทเป็นไปตามกฎหมายกำหนดไว้ รวมถึงดูแลนายทะเบียนที่ทำหน้าที่จัดทะเบียนและข้อมูล

ของผู้ลงทุน ทั้งนี้บริษัทจัดการกองทุนรวมจะต้องเป็นบริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจจัดการกองทุนรวมจากทางการ เพื่อสร้างผลตอบแทนให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุนให้มากที่สุดภายใต้วัตถุประสงค์ตลอดจนนโยบายที่ตั้งไว้ โดยอยู่ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายและจรรยาบรรณในการลงทุนที่ดี

บริษัทหลักทรัพย์จะต้องดำเนินการจัดตั้งกองทุนรวมขึ้นหลังจากขออนุมัติต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เมื่อได้รับอนุมัติแล้วถึงจะทำการจัดแบ่งหน่วยลงทุนได้ตามที่กำหนด บริษัทจัดการก็จะนำเงินทุนจดทะเบียนกองทรัพย์สินให้เป็นกองทุนรวม เพื่อให้นิติบุคคล แยกต่างหากจากบริษัทจัดการ สาเหตุที่ต้องทำเช่นนี้เพื่อมิให้ผลกระทบจากการล้มของกองทุนรวมหนึ่งมีผลกระทบต่อกองทุนรวมอื่นๆ ที่บริหารโดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนจะต้องผ่านการวิเคราะห์และวิจัยโอกาส อันดีของการลงทุน เพื่อผลประโยนชีมากที่สืดของผู้ลงทุนไม่ว่าจะอยู่ในรูปของ ดอกเบี้ย เงินปันผลหรือกำไรส่วนเกินทุนจากหลักทรัพย์ต่างๆ บริษัทจัดการจะหักค่าใช้จ่ายตามกำหนดไว้ในโครงการและจัดสรรสำรองตามกฎหมาย ที่เหลือจึงจะจัดสรรให้แก่ผูถือหน่วยลงทุนในรูปของเงินปันผล

2. ผู้ดูแลผลประโยชน์ (trustee or mutual fund supervisor)

ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2517 และแก้ไขฉบับที่ 2 พ.ศ. 2527 ได้กำหนดให้กองทุนรวมมีเพียงผู้รับฝากทรัพย์สิน ซึ่งทำหน้าที่รับฝากและดูแลทรัพย์สินของกองทุนรวม โดยจัดให้มีการจัดเก็บไว้แยกจากทรัพย์สินของผู้นับฝากทรัพย์สิน แต่หลังจากได้มีพระบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 บทบาทของผู้รับฝากทรัพย์สินของกองทุนรวมก็ได้เพิ่มขึ้น โดยเปลี่ยนจากการเป็นผู้รับผากและดูแลทรัพย์สินเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และทำหน้าที่เป็นเสมือนตัวแทนขแงผู้ถือหน่วยลงทุนทั้งหมดในการติตามดูแลการจัดการกองทุนพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ ของผู้ถือหน่วยลงทุนควบคุมการทำงานของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมให้เป็นไปตามกฎหมาย และข้อบังคับของโครงการกองทุนรวม ทั้งนี้ หากบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบังคับของกองทุนรวม ผู้ดูแลผลประโยชน์จะต้องรางงานความผิดพลาดดังกล่าวให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์รับทราบและดำเนินารฟ้องร้องแทนผู้ถือหน่วยลงทุน ในกรณีที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกระทำการให้เกิดความเสียหายแก่กองทุนรวม

3. นายทะเบียนหน่วยลงทุน (Registrar)

หมายถึงผู้ที่มีใบอนุญาตการประกอบการธุรกิจนายทะเบียนหลักทรัพย์ และได้รับการแต่งตั้งจากบริษัทจัดการให้ทำหน้าที่นายทะเบียนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมนั้น ๆ หรือบริษัทจัดการจะแต่งตั้งตัวเองเป็นนายทะเบียนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมที่ตนเองจัดตั้งก็ได้ หน้าที่ของนายทะเบียนคือจัดให้มีและดูแลสมุดทะเบียนผู้ถือหน่วยลงทุน หน้าที่ในการจดทะเบียนการโอนหน่วยลงทุน การออกใบหน่วยลงทุนใหม่ในกรณีที่จองซื้อใหม่ การยกเลิกหน่วยลงทุนในกรณีขายคืนหน่วยลงทุน และ

เป็นตัวแทนการจ่ายเงินปันผลและการรับซื้อคืนเมื่อกองทุนครบอายุโครงการ

4. ผู้สนับสนุนการขายและรับซื้อคืนหน่วยลงทุน (Selling Agent)

คือสถาบันการเงินที่ได้รับการแต่งตั้งจากบริษัทจัดการให้ทำหน้าที่ในการขายหน่วยลงทุน รับซื้อคืนหน่วยลงทุน หรือทำรายอื่นที่เกี่ยวข้อง หน้าที่ของผู้สนับสนุนการขายและรับซื้อคืนหน่วยลงทุน (Selling Agent) คือให้คำแนะนำลูกค้า หน้าที่ในการขายหน่วยลงทุนและรับชำระเงินที่ลูกค้าจองซื้อและโอนเงินมาที่บัญชีกองทุน

5. สมาคมบริษัทจัดการลงทุน

เป็นหน่วยงานเพื่อประสานความร่วมมือระหว่างกันในการให้ความคุ้มครองผู้ลงทุนและยังเป็นช่องทางที่ช่วยเสริมและสื่อสารความต้องการ หรือแนวทางในการกำกับดูแลจากทางการ เพื่อให้ผู้ประกอบธุรกิจบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมเข้าใจและนำไปปฏิบัติได้อย่างดี สมาคมบริษัทจัดการเป็นผู้กำหนดกรอบจรรยาบรรณ และมาตราฐานการประกอบวิชาชีพให้สมาชิกปฏิบัติ ทั้งนี้แนวปฏิบัติดังกล่าวเป็นกรอบสำคัญที่จะช่วยให้ผู้ลงทุนได้บริหารที่เป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ

6. สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทระพย์และตลาดหลักทรัพย์

เป็นหน่วยงานของราชการ จะทำหน้าที่กำกับดูแลให้กลไกทั้ง 3 ข้างต้นดำเนินไปอย่างเรียบร้อยโดยการออกและะบังคับใช้กฎเกณฑ์ต่างๆ เพื่อสร้างความมั่นคงและเป็นธรรมในระบบการดำเนินธุรกิจ ทั้งนี้วัตถุประสงค์ในท้ายที่สุดแล้วก็เพื่อให้ความคุ้มครองผู้ลงทุนที่ซื้อกองทุนรวม

ประเภทของกองทุนรวม

กองทุนเปิด (Opened-end fund) คือ กองทุนที่บริษัทจัดการเปิดขาย และรับซื้อคืนหน่อยลงทุนตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในโครงการ เช่น เดือนละครั้ง สัปดาห์ละครั้ง หรือทุกวันทำการที่บริษัทจัดการ หรือโดยผ่าน บริษัทเงินทุนหลักทรพย์ บริษัทหลักทรัพย์ หรือธนาคารที่ได้รับการแต่งตั้งจากบริษัทจัดการให้ ทำหน้าที่เป็นตัวแทนสนับสนุนการขายและรับซื้อคืนหน่วยลงทุน กองทุนประเภทนี้จะไม่จำกัดจำนวนหน่วยลงทุนและอายุของของทุน ขนาดของกองทุนเปิดจะเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลงจากการขาย และรับซื้อคืนหน่วยลงทุนของบริษัทจัดการ ดังนั้น ในการเสนอขายกองทุนเปิดแก่ผู้ลงทุน ทางบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมจะเพียงแต่แจ้งนโยบายการลงทุนเท่านั้น แต่จะไม่มีการกำหนดว่าอายุของกองทุนเป็นเท่าใด

ลักษณะของกองทุนเปิดเป็นดังนี้

นโยบายการจ่ายเงินปันผลปกติแล้วกองทุนเปิดมักจะไม่ค่อยมีนโยบายที่จะจ่ายเงินปันผล เนื่องจากผู้ลงทุนสามารถซื้อหน่วยลงทุนได้ตลอดเวลา ดังนั้นเมื่อใดที่ผู้ลงทุนต้องการใช้เงินก็สามารถขายคืนหน่วยลงทุนให้แก่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกอทุนรวมได้ทันทีและไม่ต้องเสียภาษีที่เกิดขึ้นจากกำไรส่วนเกินดังกล่าวด้วย

การซื้อขายหน่วยลงทุน ลูกค้าจะทราบจำนวนหน่วยที่ซื้อหรือขายในวันรุ่งขึ้น เนื่องจากจะต้องรอราคาทรัพย์สินสุทธิต่อหน่วย (NAV) ของวันที่ลูกค้าทำรายการซื้อขายโดยการที่ลูกค้าจะตัดสินใจซื้อหรือขายสามารถดูได้จากทรัพย์สินสุทธิต่อหน่วยของวันก่อน ซึ่งเรียกว่า Declared NAV โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{มูลค่าทรัพย์สินสุทธิต่อหน่วย} = \frac{\text{มูลค่าทรัพย์สินของโครงการ} - \text{มูลค่าหนี้สินที่เกิดขึ้น}}{\text{จำนวนหน่วยลงทุนของโครงการ}}$$

สถานที่ซื้อขายกองทุนเปิด ผู้ลงทุนสามารถซื้อขายกองทุนเปิดกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมผ่านสาขาของธนาคารพาณิชย์ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมให้ทำหน้าที่รับคำสั่งซื้อขาย เพื่อส่งต่อให้แก่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมและหน่วยงานทะเบียนจะทำหน้าที่บันทึกรายชื่อผู้ถือหน่วยลงทุนและแจ้งการซื้อขายกลับมายังผู้ถือหน่วยลงทุน

ระยะเวลาในการซื้อขายหน่วยลงทุน การซื้อขายกองทุนเปิดจะแบ่งออกเป็นระยะเวลา คือการซื้อหน่วยลงทุนในช่วงเปิดจอง และการซื้อขายหน่วยลงทุนภายหลังการเปิดจอง ในช่วงระหว่างเวลาจองซื้อหน่วยลงทุน ผู้ลงทุนสามารถวซื้อหน่วยลงทุนในระยะเวลาที่กำหนด ที่ราคา 10 บาทต่อหน่วย โดยจะต้องเสียค่าธรรมเนียมในการซื้อตามอัตราที่ทางบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมกำหนดไว้ในหนังสือชี้ชวนสำหรับระยะเวลาที่กำหนดในช่วงการเปิดจองนั้นทางคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนดให้สูงสุดไม่เกิน 21 วัน และจะต้องระดมทุนให้ได้ ไม่น้อยกว่า 50 ล้านบาทจึงจะสามารถจัดตั้งกองทุนเปิดได้ภายหลังการเปิดจองทางบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมจะกำหนดเริ่มวันเปิดซื้อขาย โดยอาจจะเปิดให้มีการซื้อขายทุกวันหรือเดือนละครั้งแล้วแต่การขออนุญาตจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

การคำนวณราคารับซื้อขายหน่วยลงทุน

ราคาขาย (offer) คือราคาที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม จำหน่ายหน่วยลงทุนให้ก่ผู้ที่ต้องการซื้อ โดยคำรวณได้จากมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ ต่อหน่อย บอกค่าธรรมเนียมในการขาย (front-end fee) ที่กองทุนกำหนดไว้

ราคารับซื้อ (bid) คือ ราคาที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมรับซื้อหน่วยลงทุนคืนจากผู้ลงทุนโดยคำนวณได้จากมูลค่าทรัพย์สินสุทธิต่อหน่วยลบ ค่าธรรมเนียมในการรับซื้อคือ (back-end fee) ที่กองทุนกำหนดไว้

ทั้งนี้ค่าธรรมเนียมการขายและรับซื้อคืนน่วยลงทุน บริษัทจัดการได้กำหนดและระบุไว้แล้วในหังสือชี้ชวนเสนอขายหน่วยลทุนของกองทุนเปิดนั้นๆ

กองทุนเปิด (Closed-end fund) คือกองทุนที่บริษัทจัดการไม่รับซื้อคืนหน่วยลงทุนจนกว่าจะครบกำหนดอายุของกองทุนรวม กองทุนรวมประเภทนี้จะกำหนดจำนวนหน่วยลงทุนและอายุของกองทุนไว้อย่างแน่นอน และจะเปิดขายหน่วยลงทุนครั้งเดียวตอนเริ่มโครงการที่บริษัทจัดการ บริษัท

เงินทุนหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์ หรือธนาคารที่ได้รับการแต่งตั้งจากบริษัทจัดการ ตามมูลค่าที่ตราไว้ของหน่วยลงทุน (Par Value) ซึ่งโดยทั่วไปมีมูลค่าหน่อยละ 10 บาท

เพื่อเป็นการเพิ่มสภาพคล้องให้แก่ผู้ลงทุนบริษัทจัดการอาจนำหน่วยลงทุนไปจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ หรือศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ เพื่อให้ผู้ถือหน่วยลงทุนสามารถซื้อหน่วยลงทุนโดยผ่านนายหน้าค้าหลักทรัพย์ (Broker) ตามราคาตลาด (Market Price) ซึ่งอาจสูงหรือต่ำว่ามูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุน (NAV)

ในกรณีที่บริษัทจัดการไม่ได้นำหน่วยลงทุนเข้าไปจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ หรือศูนย์ซื้อขายตลาดหลักทรัพย์ บริษัทจัดการอาจแต่งตั้งบริษัทเงินทุน หลักทรัพย์ หรือบริษัทหลักทรัพย์ให้ทำหน้าที่รับซื้อขายหน่วยลงทุน (Market Maker) ในกรณีนี้ราคาซื้อขายหน่วยลงทุนจะใกล้เคียงกับมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของหน่วยลงทุนนั้น

ตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบกองทุนปิด และกองทุนเปิด

	กองทุนปิด	**กองทุนเปิด**
1. จำนวนหน่วยลงทุน	**คงที่ ไม่เพิ่ม ไม่ลด**	**เพิ่ม หรือลดลงได้**
2. อายุโครงการ	**มีกำหนดที่แน่นอน**	**ไม่มีกำหนด (Evergreen)**
3. การซื้อขายหน่วยลงทุน	**เปิดให้จองซื้อครั้งเดียวเมื่อเริ่มต้นโครงการ บริษัทจัดการลงทุนไม่รับซื้อคืนหน่วยลงทุนจนกว่าจะครบอายุโครงการ แต่สามารถซื้อหน่วยลงทุนเพิ่มเติม หรือขายคืนได้เฉพาะกรณีที่บริษัทจัดการลงทุนนำหน่วยลงทุนเข้าจดทะเบียนในตลาดรอง หรือมีการแต่งตั้งตัวแทนการซื้อ**	**สามารถซื้อหน่วยลงทุนเพิ่มเติม หรือขายคืนให้กับบริษัทจัดการโดยตรงหรืออาจติดต่อผ่านผู้สนับสนุนการขายและรับซื้อคืนก็ได้ ตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในหนังสือชี้ชวน**
4. การจดทะเบียนซื้อขาย	**นิยมจดทะเบียนซื้อขายหน่วยลงทุนในตลาดรอง**	**ไม่นิยมจดทะเบียนซื้อขายในตลาดรอง เพราะมีสภาพคล่องอยู่แล้ว**
5. ราคาซื้อขาย	**เป็นไปตามกลไกของตลาด กรณีที่มีการจดทะเบียนซื้อขายในตลาดรอง**	**ตามมูลค่าต่อหน่วย (NAV ต่อหน่วย) บวกหรือลบค่าธรรมเนียม (ถ้ามี)**
6. การประกาศมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ	**ประกาศให้ผู้ถือหน่วยลงทุนทราบทุกวันสุดท้ายของสัปดาห์**	**ประกาศทุกวันทำการที่มีการซื้อขายหน่วยลงทุน**

ขั้นตอนการลงทุนในกองทุนปิด-กองทุนเปิด

การซื้อขายหน่วยลงทุน กองทุนปิด

เปิดให้มีการจองซื้อเพียงครั้งเดียวเมื่อจัดตั้งโครงการ มีกำหนดอายุโครงการแน่นอน และบริษัทจัดการไม่รับซื้อคืนหน่วยลงทุนก่อนครบกำหนดอายุโครงการ ผู้ถือหน่วยลงทุนไม่สามารถไถ่ถอนหน่วยลงทุนก่อน ครบกำหนดอายุโครงการได้ โดยส่วนใหญ่แล้ว อายุโครงการของกองทุนรวมในประเทศไทย จะมีกำหนด 3 ปี 5 ปี หรือ 10 ปี และเพื่อเพิ่มสภาพคล่อง ให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุน บริษัทจัดการอาจนำหน่วยลงทุนของกองทุนปิดไปจดทะเบียนซื้อขายในตลาดรอง(ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย) หรือจัดให้มี ตัวแทนจัดการซื้อขาย (Market maker)

การซื้อขายหน่วยลงทุน กองทุนเปิด

ผู้ลงทุนในกองทุนเปิดสามารถซื้อและขายคืนหน่วยลงทุนได้โดยตรงกับบริษัทจัดการหรือผู้สนับสนุนการขายหรือรับซื้อคืน (Selling Agent) ที่ๆได้รับการแต่งตั้งจากบริษัทจัดการ เช่น ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์ หรือผู้สนับสนุนการขายหรือรับซื้อคืนอื่นๆที่บริษัทจัดการแต่งตั้งขึ้นโดยสามารถทำการซื้อขายหน่วยลงทุนได้ตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในหนังสือชี้ชวน เช่น ทุกวัน ทุกสัปดาห์ ทุกสองสัปดาห์ ทุกเดือน ทุกไตรมาส หรือทุกหกเดือน

สำหรับในการคำนวณราคาซื้อขายบริษัทจัดการใช้หลักการคำนวณราคาขายและรับซื้อคืนหน่วยลงทุนที่เรียกว่า การตั้งราคาในอนาคต (Forward Pricing) กล่าวคือผู้ลงทุนจะยังไม่ทราบราคาของหน่วยลงทุนที่ตนเองจะได้รับจนกว่าจะถึงเวลาคำนวณมูลค่าของหน่วยลงทุนโดยบริษัทจัดการ ซึ่งบริษัทจัดการจะได้แจ้งให้ผู้ถือหน่วยลงทุนทราบตามวันและเวลาที่ระบุไว้ในหนังสือชี้ชวน และด้วยความที่กองทุนเปิดมีสภาพคล่องมากกว่ากองทุนปิด จึงเป็นที่นิยมมากกว่ากองทุนปิด

นโยบายการลงทุน

เป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้แบ่งประเภทของกองทุนรวม คือดูจากนโยบายในการลงทุนว่ากองทุนรวมนั้นเอาเงินไปลงทุนในตราสารทางการเงินประเภทไหน เนื่องจากกฎหมายได้เปิดให้มีแนวทางบริหารกองทุนรวมด้วยนโยบายที่แตกต่างกัน

1. กองทุนรวมตราสารแห่งทุน (Equity fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งตราสารทุน โดยเฉลี่ยในรอบปีบัญชีไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม บริษัทจัดการต้องรายงานค่าเฉลี่ยการถือครองตราสารทุนให้สำนักงาน ก.ล.ต. ทราบทุกรอบระยะเวลาสามเดือน หกเดือน เก้าเดือน และสิบสองเดือนของรอบบัญชีกองทุน หากค่าเฉลี่ยการถือครองตราสารทุนไม่ถึงร้อยละ 65 ในรอบระยะเวลาใด ให้บริษัทจัดการแสดงเหตุผลโดยชัดเจน เพื่อที่สำนักงาน ก.ล.ต. จะได้นำไปเปิดเผยให้แก่ผู้ลงทุนและผู้ที่สนใจลงทุนทราบต่อไป โดยทั่วไปแล้ว กองทุนรวมตราสารแห่งทุน มีความเสี่ยงสูงกว่ากองทุนรวม ที่มีนโยบายลงทุนในตราสารประเภทอื่น จึงเหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้สูง และควรลงทุนเพื่อหวังผลที่ดีกว่าในระยะยาว

2. กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ (General fixed income fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้เฉพาะเงินฝาก หรือหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาดอกผลโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนดหรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้ ห้ามมิให้กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ลงทุนหรือ มีไว้ซึ่งตราสารทุนหรือตราสารกึ่งหนี้กึ่งทุน (หุ้นกู้แปลงสภาพ) ยกเว้นแต่สำนักงาน ก.ล.ต. จะพิจารณาอนุญาต เมื่อมีผู้ให้คำรับรองที่น่าเชื่อถือได้ว่าจะเป็นผู้รับ ซื้อตราสารทุนหลังการแปลงสภาพนั้นออกไปจากกองทุนโดยทั่วไปแล้ว กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ มีความเสี่ยงน้อยกว่ากองทุนรวมที่มีนโยบาย ลงทุนในตราสารทุน จึงเหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้น้อยกว่า

3. กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ระยะยาว (Long-term fixed income fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้เฉพาะเงินฝาก หรือหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาดอกผลโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต .กำหนดหรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้ โดยกองทุนมีวัตถุประสงค์ที่จะดำรง พอร์ตโฟริโอ ดูเรชัน (portfolio duration) ในขณะใดขณะหนึ่งของกองทุนรวมนั้นมากกว่าหนึ่งปีขึ้นไป พอร์ตโฟริโอ ดูเรชัน (portfolio duration) หมายถึง อายุถัวเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักของกระแสเงินที่ได้รับจากทรัพย์สินของกองทุนรวม พอร์ตโฟริโอ ดูเรชัน มากกว่าหนึ่งปี มีความหมายโดยทั่วไปว่า ทรัพย์สินที่กองทุนลงทุนและมีไว้ มีอายุเฉลี่ยมากกว่าหนึ่งปี เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงต่ำ และสามารถลงทุนระยะยาวได้

4. กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ระยะสั้น (Short-term fixed income fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้เฉพาะเงินฝาก หรือหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาดอกผลโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนดหรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้ โดยกองทุนมีวัตถุประสงค์ที่จะดำรง พอร์ตโฟริโอ ดูเรชัน (portfolio duration) ในขณะใดขณะหนึ่งของกองทุนรวมนั้นไม่เกินหนึ่งปี พอร์ตโฟริโอ ดูเรชัน ต่ำกว่าหนึ่งปี มีความหมายโดยทั่วไปว่า ทรัพย์สินที่กองทุนลงทุนและมีไว้ มีอายุเฉลี่ยน้อยกว่าหนึ่งปี เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ต้องการลงทุนระยะสั้น และต้องการความเสี่ยงต่ำ

5. กองทุนรวมผสม (Balanced fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาดอกผลโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต.กำหนด หรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะดำรงอัตราส่วนการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งตราสารทุนในขณะใดขณะหนึ่งไม่เกินร้อยละ 65 และไม่น้อยกว่าร้อยละ 35 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม กองทุนผสม ลงทุนในตราสารได้ทุกประเภท ผู้จัดการกองทุนสามารถแสวงหาโอกาสลงทุนที่ดีกว่าได้ทั้งในตลาดตราสารทุนและตลาดตราสารหนี้ แต่เป็นการจัดสรรเงินลงทุนประเภทสมดุล เพราะมีข้อกำหนดเกี่ยวกับ ceiling และ floor ในการลงทุนในตราสารทุน กองทุนผสม เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้ปานกลาง

6. กองทุนรวมผสมแบบยืดหยุ่น (Flexible portfolio fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาดอกผลโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด หรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้ ทั้งนี้ การลงทุนในหรือมีไว้ซึ่ง

หลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาดอกผลโดยวิธีอื่นดังกล่าว ขึ้นกับการตัดสินใจลงทุนของผู้จัดการกองทุนรวม ตามความเหมาะสมและสภาวการณ์ในแต่ละขณะ กองทุนรวมผสมแบบยืดหยุ่นสามารถลงทุนในตราสารทุกประเภทเช่นเดียวกับกับกองทุนรวมผสม แต่ไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับ ceiling และ floor ในการลงทุนในตราสารทุนแต่อย่างใด การจัดสรรเงินลงทุนของกองทุนรวมผสมแบบยืดหยุ่นระหว่างตลาดตราสารทุนและตลาดตราสารหนี้ จึงอยู่กับดุลพินิจของผู้จัดการกองทุน กองทุนรวมผสมแบบยืดหยุ่น เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้ปานกลาง

7. กองทุนรวมหน่วยลงทุน (Fund of funds) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งหน่วยลงทุนและใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวม โดยเฉลี่ยในรอบปีบัญชีไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม เนื่องจากกองทุนรวมมีข้อดีหลายประการที่สำคัญคือ มีการกระจายการลงทุน ความเสี่ยงจึงลดลง ทั้งยังมีต้นทุนเฉลี่ยต่ำ กองทุนรวมหน่วยลงทุนจึงรับเอาข้อได้เปรียบดังกล่าวมา นอกจากนั้นแล้ว กองทุนรวมหน่วยลงทุนยังกระจายการลงทุนไปในหลาย กองทุนรวมภายใต้การจัดการของหลายผู้จัดการกองทุนและหลายบริษัทจัดการ จึงเป็นการกระจายความเสี่ยงที่กว้างขวางกว่า ข้อเสียของกองทุนรวมหน่วยลงทุน อยู่ที่มีค่าธรรมเนียมในการจัดการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ซ้ำซ้อน

8. กองทุนรวมใบสำคัญแสดงสิทธิ (Warrant fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นกู้ ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหน่วยลงทุน และใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นเพิ่มทุน โดยเฉลี่ยในรอบปีบัญชีไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม การลงทุนในใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น มีความเสี่ยงสูง กองทุนประเภทนี้จึงมีความเสี่ยงสูงมาก

9. กองทุนรวมกลุ่มธุรกิจ (Sector fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งตราสารทุนของบริษัทที่มีธุรกิจหลักประเภทเดียวกันตามที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกำหนด โดยเฉลี่ยในรอบปีบัญชีไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม กองทุนรวมกลุ่มธุรกิจ มีการลงทุนกระจุกตัว จึงมีความเสี่ยงสูงกว่ากองทุนรวมตราสารแห่งทุนโดยทั่วไป

10. กองทุนรวมตลาดเงิน (Money market fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งตราสารหนี้ที่มีคุณภาพและมีกำหนดชำระเงินต้นเมื่อทวงถามหรือมีอายุคงเหลือไม่เกิน 1 ปี กองทุนรวมตลาดเงิน มีนโยบายการลงทุนที่คล้ายคลึงกับ กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ระยะสั้น มีความเสี่ยงต่ำสุด เหมาะสำหรับการลงทุน ระยะสั้นของผู้ลงทุนที่ไม่ต้องการความเสี่ยง

กองทุนรวมประเภทพิเศษ

1. กองทุนรวมมีประกัน (Guarantee fund)

กองทุนรวมมีประกัน คือ กองทุนรวมที่บริษัทจัดการจัดให้มีสถาบันการเงินเป็นผู้ประกันต่อผู้ถือหน่วยลงทุนว่า จะจ่ายเงินลงทุน หรือเงินลงทุนและผลตอบแทน ตามจำนวนเงินที่ประกันไว้ (อาจจะเป็นบางส่วนหรือทั้งหมด) ให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุน เมื่อถือหน่วยลงทุนครบอายุตามระยะเวลาประกันที่กำหนด วัตถุประสงค์ของการจัดให้มีกองทุนรวมมีประกัน ก็เพื่อที่จะทำให้ผู้ลงทุนมีความ

มั่นใจว่า เงินลงทุนของตนจะไม่สูญ นโยบายการลงทุนของกองทุนรวมมีประกัน การลงทุนอาจเป็นแบบใดแบบหนึ่งในมาตรฐาน 10 แบบตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้ลงทุนต้องพิจารณาให้ถี่ถ้วนก่อนการลงทุน สถาบันการเงินที่เป็นผู้ประกันของกองทุนรวมมีประกัน ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

2.1. เป็นธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่นที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น หรือธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ หรือบริษัทเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ทั้งนี้ ผู้ประกันดังกล่าวจะต้องสามารถดำรงเงินกองทุนและกันเงินสำรองได้ตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายที่ควบคุมการประกอบธุรกิจนั้น

2.2. เป็นธนาคารต่างประเทศที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในสี่อันดับแรกจากสถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ ที่ได้รับการยอมรับจากสำนักงาน ก.ล.ต.

2. กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund : RMF)

กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ คือ กองทุนรวมที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการออมและการลงทุนของบุคคล เพื่อเตรียมความพร้อมไว้สำหรับการเกษียณอายุที่มีคุณภาพ ผู้ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่มากกว่าการลงทุนในกองทุนรวมทั่วไป เพราะเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ไม่เกินปีละ 300,000 บาท ทั้งนี้ ให้นับรวมเงินลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี ผู้ลงทุนจะได้รับประโยชน์จากการประหยัดภาษีเงินได้ทันที ตั้งแต่ปีแรกที่เริ่มลงทุน

โดยการลงทุนอาจเป็นแบบใดแบบหนึ่งในมาตรฐาน 10 แบบของสำนักงาน ก.ล.ต. ตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ซึ่งมีความเสี่ยงและผลตอบแทนในระดับที่แตกต่างกัน ผู้ลงทุนต้องพิจารณาให้ถี่ถ้วนก่อนการลงทุน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับอายุของผู้ลงทุน การยอมรับความเสี่ยง และการคาดหวังผลตอบแทน

3. กองทุนรวมที่ลงทุนในต่างประเทศ (Foreign Investment Fund : FIF)

กองทุนรวมที่ลงทุนในต่างประเทศ คือ กองทุนรวมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเงินที่ได้จากการจำหน่ายหน่วยลงทุนในประเทศไปลงทุนในต่างประเทศ โดยธนาคารแห่งประเทศไทยได้พิจารณาอนุญาตให้มีการนำเงินไปลงทุนในต่างประเทศได้ในวงเงินจำกัดในแต่ละปี กองทุนรวมที่ลงทุนในต่างประเทศ จึงนับเป็นช่องทางเพียงช่องเดียวที่ผู้ลงทุนไทยจะสามารถกระจายเงินลงทุนของตนให้กว้างขวางขึ้น และเป็นการลดความเสี่ยงในการลงทุน บริษัทจัดการที่สามารถจัดตั้งกองทุนรวมที่ลงทุนในต่างประเทศ ต้องมีคุณสมบัติตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. เห็นชอบ บริษัทจัดการอาจให้ผู้จัดการกองทุนในต่างประเทศทำหน้าที่เป็นผู้จัดการกองทุนรวมได้ เนื่องจากการลงทุนในต่างประเทศต้องอาศัยผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวในการจัดการลงทุน นโยบายการลงทุนของ กองทุนรวมที่ลงทุนในต่างประเทศ อาจเป็นแบบใดแบบหนึ่งในมาตรฐาน 10 แบบของสำนักงาน ก.ล.ต. ตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ซึ่งมีความเสี่ยงและผลตอบแทนในระดับที่แตกต่างกัน ผู้ลงทุนต้องพิจารณาให้ถี่ถ้วนก่อนการลงทุน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับอายุของผู้ลงทุน การยอมรับความเสี่ยง และการคาดหวัง

ผลตอบแทน กองทุนรวมที่ลงทุนในต่างประเทศ ต้องลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาดอกผลโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต.กำหนด

4. กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Equity Fund : LTF)

กองทุนรวมหุ้นระยะยาว เป็นกองทุนรวมที่เน้นลงทุนในหุ้น โดยทางการสนับสนุนให้จัดตั้งขึ้นเพื่อเพิ่มสัดส่วนผู้ลงทุนสถาบัน (ซึ่งก็คือ กองทุนรวม) ที่จะลงทุนระยะยาวในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การเพิ่มผู้ลงทุนสถาบันดังกล่าวจะช่วยให้ตลาดทุนไทยมีเสถียรภาพมากขึ้น ทั้งนี้ ผู้ที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่เป็นบุคคลธรรมดาจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อเป็นแรงจูงใจในการลงทุน

กองทุนมีนโยบายการลงทุนแบบเดียว คือ ลงทุนในหุ้นที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุน โดยอาจเน้นลงทุนในหุ้นกลุ่ม SET 50 หุ้นตามกลุ่มอุตสาหกรรม หรือลงทุนในหุ้นตามที่บริษัทจัดการเห็นควรก็ได้ ขึ้นอยู่กับรายละเอียดนโยบายการลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแต่ละกอง

ผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในกองทุนรวม

1. ผลตอบแทนจากการลงทุนในตราสารทุน ได้แก่

1.1. เงินปันผล (Dividend) คือ เงินส่วนแบ่งกำไรจากการดำเนินงานรายปีของกิจการพิจารณาจัดสรรโดยที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้น ที่จัดให้มีขึ้นภายหลังจากการรับรองงบดุลและงบการเงินของกิจการ ซึ่งส่วนใหญ่จะประมาณเดือนเมษายนของทุกปี กฎหมายกำหนดให้กิจการต้องจัดให้มีประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นปีละหนึ่งครั้ง ภายในสี่เดือนนับจากวันสิ้นสุดปีบัญชี และไม่เกินรอบ 12 เดือนนับจากวันที่ประชุมครั้งหลังสุด

1.2. กำไรส่วนเกินทุน (Capital Gain) คือ เงินได้ที่เกิดขึ้นจากผลต่างของราคาขายหลักทรัพย์ ที่สูงกว่าราคาทุน

2. ผลตอบแทนการลงทุนในตราสารหนี้ ได้แก่

1.1. ดอกเบี้ยรับ (Interest Received) ผู้ลงทุนจะได้รับดอกเบี้ยเป็นประจำ ตามจำนวนเงินที่คำนวณจากอัตราดอกเบี้ยที่ตราไว้ (coupon rate) บนตราสารหนี้ และตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ ตัวอย่างเช่น พันธบัตรรัฐบาล มีอัตราดอกเบี้ยที่ตราไว้ร้อยละ 7 จ่ายดอกเบี้ยทุกหกเดือน หมายความว่า ผู้ลงทุนจะได้รับดอกเบี้ยเป็นจำนวนเงิน 3.50 บาท ในเดือนมิถุนายน และธันวาคม ของทุกปี เป็นต้น และงวดสุดท้ายจะได้รับดอกเบี้ยพร้อมการชำระคืนเงินต้นเต็มจำนวน

1.2. ส่วนลดรับ (Discount Earned) ในกรณีของตราสารหนี้ประเภท zero coupon bond ผู้ลงทุนสามารถซื้อตราสารหนี้ในราคาซื้อลด หรือในมูลค่าที่ต่ำกว่าจำนวนเงินหน้าตั๋ว (face value) ที่ระบุไว้ว่าจะใช้คืนในวันกำหนดชำระ ตัวอย่างเช่น

ตราสารหนี้ประเภท Zero coupon bond ที่ไม่มีอัตราดอกเบี้ยที่ตราไว้ จำนวนเงินที่จะชำระคืน 1,000 บาท กำหนดชำระคืนในปีที่ 5 นับจากวันลงทุน จำหน่ายให้แก่ผู้ลงทุนในอัตราผลตอบแทนจนถึงวันครบกำหนด (Yield to maturity) ที่ 7% ต่อปี ราคาซื้อของตราสารหนี้ประเภท Zero coupon

bond จะคำนวณได้เท่ากับ 708.91 บาท ส่วนลดรับ จะเท่ากับ 1,000 - 708.91 = 291.09 บาท ส่วนลดรับ จึงเท่ากับ ส่วนต่างระหว่างราคาซื้อและราคารับชำระคืนเมื่อครบกำหนดนั่นเอง

1.3. กำไรส่วนเกินทุน (Capital Gain) ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นเมื่ออัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินลดลง และมีผลให้อัตราผลตอบแทนในการลงทุน (current yield) ที่มีผู้ประสงค์ซื้อจะลดลงด้วย ราคาซื้อขายของตราสารหนี้ที่มี coupon rate ที่ตราไว้ในอัตราสูงกว่า current yield จะขยับตัวสูงขึ้น และเป็นที่มาของกำไรส่วนเกินทุน

ประโยชน์จากการลงทุนในกองทุนรวม

เนื่องจากกองทุนรวมมีสถานะเป็นนิติบุคคลที่ถูกต้องกฎหมายและรัฐบาลให้การส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกองทุนรวมขึ้น กองทุนรวมจึงได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้

1. ผลประโยชน์ด้านภาษี

รายได้จากการลงทุนของกองทุนรวม ไม่ว่าจะเป็นดอกเบี้ยที่รับจากการฝากเงินกับสถาบันการเงินหรือลงทุนในตราสารทางการเงินต่างๆ เงินปันผลจากหุ้น (Dividend) และมูลค่าเพิ่มจากการลงทุน (Capital Gain) ล้วนได้รับการยกเว้นภาษีทั้งสิ้น

2. ผลประโยชน์ด้านค่าธรรมเนียม

กองทุนรวมเสียค่าธรรมเนียมการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพียงร้อยละ 0.3 ของมูลค่าซื้อหรือขายเท่านั้น ในขณะที่นักลงทุนทั่วไปเสีย ค่าธรรมเนียม ร้อยละ 0.5

3. สร้างและเพิ่มโอกาสในการลงทุน

ผู้มีเงินออมน้อยที่ลงทุนในกองทุนรวม มีโอกาสเพิ่มรายได้จากการลงทุนในหลักทรัพย์หรือตราสารทางการเงิน เช่นเดียวกับนักลงทุนรายใหญ่ หรือ นักลงทุนสถาบัน นอกจากนี้กองทุนรวมมีสถานะเป็นผู้ลงทุนสถาบันและมีอำนาจซื้อหรืออำนาจต่อรองสูงกว่านักลงทุนรายย่อย

4. กระจายความเสี่ยงในการลงทุน

การลงทุนผ่านกองทุนรวมเป็นการกระจายความเสี่ยงในการลงทุนด้วยการกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ ได้อย่างหลากหลาย

5. ประหยัดเวลา

ผู้ถือหน่วยลงทุนของกองทุนรวมไม่ต้องเสียเวลากับการวิเคราะห์เศรษฐกิจ การเมือง หุ้น หรือหลักทรัพย์อื่นๆ ด้วยตนเอง ภาระเหล่านี้บริษัทจัดการโดยผู้บริหารกองทุนและนักวิเคราะห์ผู้มีความรู้และประสบการณ์ จะเป็นผู้ติดตาม ข่าวสาร และวิเคราะห์ ข้อมูลที่ถูกต้องทันต่อเหตุกาณ์ทั้งจากแหล่งข่าวภายในและต่างประเทศ

6. บริหารทุนแบบมืออาชีพ

บริษัทจัดการมีทีมบริหารกองทุนมืออาชีพที่เปี่ยมประสบการณ์ในการลงทุนมีข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการวิเคราะห์วิจัยกลั่นกรองข้อมูลได้อย่างใกล้ชิดต่อเหตุกาณ์ จึงปรับแผนการลงทุนได้เร็วและสอดคล้องกับสถานการณ์อยู่เสมอ

7. การคุ้มครอง

กองทุนรวมทุกกองทุน ต้องมีผู้ดูแลผลประโยชน์ (Mutual Fund supervisor หรือ Trustee) คอยดูแลให้ผู้จัดการกองทุนดำเนินการตามเงื่อนไขและนโยบายการลงทุนที่ระบุไว้ในหนังสือชี้ชวนเสนอขายหน่วยลงทุนอยู่ลงทุนอยู่ตลอดเวลาจึงมั่นใจได้ว่าบริษัทจัดการจะนำเงินของกองทุนไปรวมลงทุนอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

8. มาตรฐานและความมั่นคงของธุรกิจกองทุนรวม

การจัดตั้งกองทุนรวมธุรกิจการจัดการกองทุนรวมนั้นอยู่ภายใต้กฎหมายพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลอย่างใกล้ชิดโดยสำนักงานคณะกรรมกาาร ก.ล.ต. นอกจากนั้นบริษัทจัดการ ลงทุนได้รวมตัวกันจัดตั้งสมาคมบริษัทจัดการลงทุน (สมาคม) เพื่อช่วยกันพัฒนาธุรกิจจัดการลงทุนโดนสมาคมจะมีลักษณะเป็นองค์กรที่กำกับดูแลตนเอง Self-Regulatory Organization (SRO) ซึ่งสามารถออกประกาศกฎเกณฑ์เพื่อควบคุมการปฏิบัติงานของสมาชิกได้ในขั้นต้น

บริษัทจัดการการลงทุนจะต้องดำเนินงานโดยยึดหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประกอบวิชาชีพซึ่งออกประกาศกำหนดโดยสมาคม นอกจากนั้นผู้จัดการกองทุนจะต้องได้รับความเห็นชอบและขึ้นทะเบียนกับสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. โดนผู้จัดการกองทุนต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่สำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนดการดำเนินงานของบริษัทจัดการจึงอยู่บนหลักเกณฑ์และมาตราฐานที่แน่นอนภายใต้ขอบเขตและการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดจากหน่วยงานของทางการผู้ถือหน่วยลงทุนย่อมมั่นใจได้ว่า บริษัทจัดการจะไม่นำเงินกองทุนไปใช้อย่างผิดวัตถุประสงค์และไม่สอดคล้องกับกฎหมาย

12. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลงานวิจัยในประเทศ

สมศรี ยาตะพงศ์ (2535) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของกองทุนรวมในการพัฒนาตลาดทุนไทย โดยทำการศึกษาถึงบทบาทของกองทุนในการพัฒนาตลาดทุนของไทย ในช่วงก่อนปี พ.ศ. 2535 พบว่า จากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาเมื่อมีการออก ใบอนุญาติจัดการกองทุนรวมเพิ่มขึ้น จะเห็นว่ากองทุนรวมน่าจะมีบทบาทในการรักษาเสถียรภาพได้มากขึ้น เนื่องจากการแข่งขันที่มากขึ้น ผลตอบแทนของกองทุนรวมมีมากกว่าผลตอบแทนทั้งตลาดโดยเฉลี่ย และในแง่การกระจายความ

เสี่ยง กองทุนรวมจะลงทุนในหลักทรัพย์หลายๆ ตัว และดำเนินงานโดยนักบริหารมืออาชีพ ประกอบกับกองทุนรวมซึ่งเดิมมีอยู่ 1 บริษัท เพิ่มอีก 7 บริษัท ประสิทธิภาพของการ จัดการกองทุนน่าจะมีมากขึ้น และน่าจะมี Capital Gain เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะมีผลให้ประชาชนหันมาสนใจลงทุนในกองทุนรวมมากขึ้น และสามารถมีส่วนช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจ ต่อไป

พงศ์พิเชษฐ์ นานานุกูล (2535) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการลงทุนและปัญหาในการบริหารและการพัฒนาโครงการกองทุนรวมในประเทศไทย ได้ผลสรุปว่าปริมาณการซื้อขายของโครงการกองทุนรวมมีอิทธิพลกับดัชนีตลาดหลักทรัพย์และดัชนีหลักทรัพย์รายกลุ่มน้อยมาก การเพิ่มใบอนุญาตในการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ ประเภทการจัดการกองทุนเพิ่มขึ้นทำให้มีการแข่งขันกันมากขึ้น เพื่อรักษาผลตอบแทนให้สูงกว่าโดยเฉลี่ย ทั้งยังพยายามรักษามูลค่าของสินทรัพย์สุทธิของโครงการของตนให้สูงกว่าคู่แข่ง จากที่หลักทรัพย์ที่มีคุณภาพและมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องมีน้อย และสภาพคล่องในหลักทรัพย์ส่วนใหญ่มีน้อยทำให้การซื้อขายของ โครงการกองทุนรวมต่างๆ มีการกระจุกอยู่ในหลักทรัพย์บางกลุ่มเท่านั้น และพบว่าเมื่อมีการลงทุนกระจุกตัวอยู่ในหลักทรัพย์กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะก็จะทำให้หลักทรัพย์กลุ่มดังกล่าวปรับตัวสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว เช่นหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารพาณิชย์ เป็นต้น ส่วนปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการบริหารและการพัฒนามีข้อสำคัญๆ คือ การขาดแคลนบุคลากร สภาพคล่องของหน่วยลงทุน ภาษีเงินปันผลจากกองทุนรวม ข้อจำกัดสัดส่วนในการลงทุน และการเข้าไปมีอิทธิพลในบริษัทที่กองทุนรวมเข้าไปลงทุน เป็นต้น

ชำมะนาด นาวาสมุทร (2538) ได้ศึกษาว่าผลคอบแทนจากการลงทุนในกองทุนรวมจะสูงกว่าการลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนแน่นอน เช่น การฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ และมีความเสี่ยงต่ำกว่าจริงหรือไม่ โดยวัดผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในกองทุนรวมคามกลยุทธ์การลงทุนของอัตราส่วนลด ใช้ทฤษฎีการเคลื่อนไหวของราคาแบบสุ่ม โดยการทดสอบกำแพงราคาคู่ ทำการวิเคราะห์เฉพาะกองทุนปิดที่จดทะเบียนและซื้อขายในตลาดหลักทรพย์แห่งประเทศไทยจำนวน 5 กองทุน ได้แก่ กองทุน ได้แก่ กองทุนรวมบัวหลวง กองทุนไทยออร์คิด กองทุนรวงข้าว กองทุนออมสินเพิ่มพูนทรัพย์ และกองทุนไทยพาณิชย์มั่นคง จากการศึกษาพบว่า

1. การลงทุนในกองทุนรวมให้ผลตอบแทนที่สูงกว่าการฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ ในขณะเดียวกันก็ทีความเสี่ยงสูงกว่า

2. การถือกองทุนรวมทั้ง 5 กองทุนควรลงทุนแบบนักลงทุนมืออาชีพ หรือนักลงทุนสมัครเล่นและใช้กลยุทธ์การลงทุนตามอัตราส่วนลด สำหรับนักลงทุนมืออาชีพ คือกลยุทธ์ของอัตราส่วนลดที่มากกว่าร้อยละ 25 และต่ำกว่าร้อยละ 20 ส่วนนักลงทุนสมัครเล่ม คือกลยุทธ์ของอัตราส่วนลดที่ต่ำกว่าร้อยละ 25 และสูงกว่าร้อยละ 20 จึงจะได้ผลตอบแทนจากการลงทุนสูงที่สุด

3. กลยุทธ์การลงทุนตามอัตราส่วนลดที่ให้ผลตอบแทนต่ำที่สุด สำหรับนักลงทุน

4. มืออาชีพ คือกลยุทธ์ของอัตราส่วนลดที่มากว่าร้อยละ 15 และต่ำกว่าร้อยละ 10 ส่วนนักลงทุนสมัครเล่น คือกลยุทธ์ของอัตราส่วนลดที่ต่พกว่าร้อยละ 15 และสูงกว่าร้อยละ 10

5. การลงทุนแบบนักลงทุนระยะยาวจะได้ผลตอบแทนต่ำที่สุดในการลงทุน

6. เมื่อพิจารณาผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในกองทุนรวม ลำดับกองทุนที่น่าลงทุน

จากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ กองทุนไทยออร์คิด กองทุนรวมบัวหลวง กองทุนออมสินเพิ่มพูนทรัพย์ กองทุนรวงข้าวและกองทุนไทยพาณิชย์มั่นคง

ปราณี เล็กศรีสกุล (2538) ได้ทำการศึกษาถึงพฤติกรรมการลงทุนของธุรกิจ กองทุนรวมว่ามีลักษณะการกระจายของการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ห่งประเทศไทยอย่างไร โดยศึกษาถึงลักษณะการกระจายการลงทุน ทั้งในภาพรวมของธุรกิจกองทุนรวมทั้งอุตสาหกรรม และการลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมเป็นรายบริษัท โดยวัดการกระจายการลงทุนของเงินทุนในหมวดอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ และวัดการกระจายของเงินลงทุนในรายหลักทรัพย์ ผลศึกษาพบว่า

1. การลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมค่อนข้างกระจุกตัวในธุรกิจเพียง 5 หมวด คือ หมวดธนาคาร หมวดเงินทุนและหลักทรัพย์ หมวดสื่อสาร หมวดวัสดุก่อสร้างและตกแต่ง และหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ โดยกานลงทุนในธุรกิจทั้ง 5 หมวด รวมแล้วคิดเป็นมูลค่าการลงทุนมากกว่าร้อยละ 80 ของเงินลงทุนทั้งหมด

2. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกอลทุนรวมทั้ง 8 แห่ง ได้เน้นการลงทุนมากกว่า ร้อยละ 70 ของเงินลงทุนกองทุนรวม ไปในหลักทรัพย์ต่างๆ ที่จัดอยู่ในอุตสาหกรรมภาคบริการ

3. ธุรกิจกองทุนรวมมีการลงทุนมากกว่าร้อยละ 80 ของเงินทุนทั้งหมด ในหลักทรัพย์หุ้นสามัญเพียงยี่สิบกว่าหลักทรัพย์ จากจำนวนหลักทรัพย์หุ้นสามัญที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ทั้งหมดประมาณ 380 หลักทรัพย์

ผลงานวิจัยต่างประเทศ

Chawin leenabanchong

ประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนรวมในประเทศไทยช่วงปี 2535 - 2538 โดยศึกษาจากกองทุนรวมประเภทกองทุนรวมประเภทตราสารทุนแบบกองทุนปิด (Closed End Fund) ซึ่งมีมูลค่าสินทรัพย์สุทธิ (NAV) ขณะนั้นสูงถึงร้อยละ 75 ของมูลค่าสินทรัพย์รวม โดยเลือกตัวแปรศึกษา 65 กองทุน จากกองทุนทั้งหมด 76 กองทุน ผลศึกษาพบว่า β ซึ่งแสดงถึงความเสี่ยงที่เป็นกองทุนมีค่าเฉลี่ย (Mean) เท่ากัน 0.86 ซึ่งแสดงว่าดดยเฉลี่ยแล้วกุ่มหลักทรัพยีกองทุนรวมลงทุนใหความเสี่ยงตำกว่าความเสี่ยงของตลาดหลักทรัพย์ โดยกองทุนรวมจำนวน 50 กองทุนมีค่า β น้อยกว่า 1 หรือมีความเสี่ยงต่ำกว่าความเสี่ยงของตลาดหลักทรัพย์และมีกองทุนรวมจำนวน 25 กองทุน β มากกว่า 1 หรือมีความเสี่ยงสูงกว่าความเสี่ยงของตลาดหลักทรัพย์ สำหรับค่า α ซึ่งเป็นตัวประเมินความสามารถในการสร้างผลตอบแทนของผู้จัดการกองทุน พบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ของα ที่ประเมินได้เป็นค่า -0.36 โดยค่า αที่ประเมินได้ทั้งหมดจะอยู่ระหว่าง -2.3 ถึง 1.37 หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าโดยเฉลี่ยแล้วผู้จัดการกองทุนไม่สามารถสร้างผลตอบแทนเกินปกติ (abnormal gain) มากกว่านักลงทุนที่ใช้กลยุทธ์การลงทุนระยะยาว (buy and hold strategy)

Frank K.Reilly,Keith C .Brown

ศึกษากองทุนรวมแบบเปิด 20 กองทุน ในช่วงปี 1992 - 1998 รวมระยะเวลา 5 ปี ได้ศึกษาเกี่ยวกับอัตราผลตอบแทน และคำนวณอัตราผลตอบแทนของกองทุนรวม ผลการศึกษาพวว่า โดยเฉลี่ยแล้วเมื่อไม่มีต้นทุนธุรกรรม (Transaction cost) ในช่วงดังกล่าว กองทุนที่ศึกษา 20 กองทุนส่วนใหญ่มีผลการดำเนินงานอยู่ในเกณฑ์ดีกว่าคาดการณ์ เมื่อพิจารณาค่า R ของกองทุนรวม ซึ่งเป็นค่าที่บอกการกระจายการลงทุนกล่าวคือ ค่ R เข้าใกล้ 1 กองทุนยิ่งมีการกระจายความเสี่ยงดีเท่านั้น พบว่าค่าเฉลี่ยของ R สำหรับกองทุนที่เลือกมามีค่าไม่สูงนัก คือค่าเฉลี่ย 0.766 และมีช่วงกว้างมาก คืออยู่ระหว่าง 0.284 ถึง 0.948 แสดงว่าหลายกองทุนกระจายการลงทุนไม่ดี สำหรับในการวัดความเสี่ยงใช้วิธีการวัด 2 แบบ คือวัดจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและจาก β ให้ค่าในช่วงกว้างมากเช่นกัน แต่มีความใกล้เคียงกัน กล่าวคือมี 8 กองทุนที่ให้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากกว่าตลาด และค่าเฉลี่ยของ Standard Deviation ของกองทุนต่ำกว่าตลาด และพิจารณาค่า β พบว่ามี 6 กองทุนท่มีค่า β มากกว่า 1 โดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.799 (β หาได้จาก Run Regression ระหว่างผลตอบแทนของกองทุนและผลตอบแทนรวมของตลาด)

จากการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ทราบถึงการใช้บริการทางอินเทอร์เนต เป็นบริการที่ยังเป็นลู่ทางในการดำเนินธุรกิจอีกมาก เนื่องมาจากมีผู้ใช้จำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ และควรจะมีการปรับปรุงแก้ไขบริการให้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากมีการแข่งขันอย่างรุนแรง

ดังนั้น จากแนวความคิดและทฤษฎีที่ค้นคว้าในงานวิจัยชิ้นนี้ จึงได้ศึกษาประสบการณ์ในการซื้อขายกองทุนรวม ทัศนคติของผู้ลงทุนต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ความรู้ความเข้าใจของผู้ลงทุนที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต และพฤติกรรมของนักลงทุนที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ซึ่งจะนำไปสู่ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ซึ่งผู้วิจัยจึงใช้แนวคิดทฤษฎีซึ่งนำมาใช้กำหนดกรอบงานวิจัย ดังนี้

ทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารนวกรรม ของโรเจอร์ส (Roger. 1983 : 163) ได้เสนอแบบจำลองเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับนวกรรม (Innovation Decision Process) มี 5 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นความรู้ (Knowledge Stage) การบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับนวกรรมเริ่มต้นโดยบุคคลทราบว่ามีนวกรรมปรากฏอยู่ และเข้าใจว่านวกรรมสามารถทำหน้าที่อะไรได้บ้าง ในขั้นนี้สามารถแบ่งประเภทของความรู้เกี่ยวกับนวกรรมออกได้เป็น 3 ประเภท

1.1 ความรู้ที่ทำให้เกิดการตื่นตัวเกี่ยวกับนวกรรม คือความรู้ที่นวกรรมเกิดขึ้นมาแล้วและนวกรรมนั้นทำหน้าที่อะไรได้บ้าง

1.2 ความรู้ที่จำเป็นสำหรับการจะใช้นวกรรมอย่างไร ความรู้ประเภทนี้ได้มาจากข่าวสารที่จะช่วยให้สามารถใช้นวกรรมได้อย่างถูกต้อง นวกรรมยิ่งมีความสลับซับซ้อนมากเพียงใดความจำเป็นจะต้องมีความรู้ประเภทนี้ยิ่งมีมากขึ้นเพียงนั้น

2. ขั้นการจูงใจ (Persuasion) เป็นขั้นที่บุคคลเกิดความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบนวกรรมเกิด

ความคล่องตัวสะดวกรวดเร็ว และเกิดประสิทธิภาพในการดำเนินกิจการต่างๆ นั้น นั่นคือบุคคลมีทัศนคติที่ดีหรือไม่ดีต่อนวกรรมนั่นเอง บุคคลจะแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับนวกรรมนั้นอย่างกระตือรือร้น และตีความความหมายข้อมูลที่ได้พิจารณาร่วมกับสภาพการณ์ส่วนตัวของเขาทั้งในปัจจุบันและอนาคตว่าการที่เขารับนวกรรมนั้นมาใช้จะก่อให้เกิดผลดีและผลเสียอย่างไรทั้งในปัจจุบันและอนาคต บุคคลจะรับรู้ว่านวกรรมทุกอย่างมีลักษณะของการเสี่ยงรวมกันอยู่เข้า จึงต้องการแรงเสริม (Reinforcement) ของทัศนคติ ที่มีต่อนวกรรมนั้น ซึ่งบุคคลจะแสวงหาแรงเสริมได้จากการติดต่อกันระหว่างบุคคล

3. ขั้นการตัดสินใจ (Decision) เกิดขึ้นเมื่อบุคคลกระทำกิจกรรมซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจว่ายอมรับหรือไม่ยอมรับนวกรรม การตัดสินใจอาจทำหลายครั้ง ซึ่งในแต่ละครั้งอาจจะเหมือนหรือแตกต่างกันได้ ในชั้นนี้ ในชั้นนี้บุคคลหรือเพื่อนที่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับนวกรรมมาก่อนจะเข้ามามีบทบาท อาจทดลองทางอ้อมผ่านผู้อื่นรวมทั้งใช้นวกรรมนั้นในสถานการณ์ของตัวเองเพื่อศึกษาว่ามีประโยชน์พอที่จะยอมรับได้หรือไม่

4. ขั้นการนำไปปฏิบัติ (Implementation) เกิดขึ้นเมื่อบุคคลปฏิบัติหรือนำนวกรรมนั้นไปใช้ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายนอก เมื่อความคิดใหม่ๆ ได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจัง จะมีการค้นหาข้อมูลในขั้นตอนของการนำไปปฏิบัติโดยส่วนใหญ่แล้ว มักจะมีการให้ความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ทางเทคนิคสำหรับผู้เริ่มใช้นวกรรม

5. ขั้นการยืนยัน (Confirmation) บุคคลจะแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมหรือแรงเสริมเพื่อสนับสนุนหรือยืนยันการตัดสินใจเกี่ยวกับนวกรรมที่กระทำไปแล้ว แต่บุคคลอาจจะเปลี่ยนการตัดสินใจเป็นด้านตรงกันข้ามหากเขาได้รับข้อมูลที่ขัดแย้งกับข้อมูลที่เขาได้รับมา ขั้นการยืนยันนี้จะเกิดหลังจากการตัดสินใจในระยะเวลาหนึ่ง การแสวงหาความรู้เกี่ยวกับนวกรรมตลอดจนคำแนะนำจากเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดจะมีบทบาทมากในขั้นนี้ สำหรับผู้ใช้บริการเครือขายอินเทอร์เนตบางคนอาจผ่านกระบวนการของการยอมรับนวกรรมทั้ง 4 นี้อย่างรวดเร็ว แต่บางคนอาจจะยอมรับช้ากว่าจะตัดสินใจอาจใช้เวลาหลายเดือนหรือเป็นปีๆ

ทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ ได้นำแนวคิดของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2534 : 25) ซึ่งกล่าวความหมายของทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือหมายถึง สิ่งที่เรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีตใช้เป็นตัวเชื่อมระหว่างความคิดและพฤติกรรม ทัศนคติจะมีผลกระทบต่อพฤติกรรมที่มีต่อผลิตภัณฑ์และตราสินค้า และ(หรือ) เสริมแรง หรือ เปลี่ยนทัศนคติในปัจจุบัน โดยผ่านระบวนการสื่อสารทางการตลาด

ทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ ได้นำแนวคิดของ ศุภกนิตย์ (2540) ซึ่งได้ให้ความหมายไว้ว่า ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการจำและเข้าใจรายละเอียดของข้อมูลต่างๆที่บุคคลได้สะสมไว้และถ่ายทอดต่อๆกันมาตลอดจนสามารถที่จะสื่อความหมาย แปลความ ตีความ ขยายความ หรือแสดงความความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ หลังจากที่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆแล้ว

ทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม ได้นำแนวคิดของ สคริฟแมน และคาร์นุ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ.2541 : 123 ; อ้าวอิงจาก James E.Engel and paul.1994 : 3) โดยกล่าวว่า พฤติกรรมเป็นการ

กระทำโดยตรงที่เกี่ยวข้องกับการได้มา การอุปโภคบริโภค การจัดการเกี่ยวกับสินค้าและบริการ รวมทั้งขบวนการตัดสินใจซึ่งเกิดขึ้นก่อนและเป็นตัวกำหนดปฏิกิริยาต่างๆ

เนื่องจากแนวคิดเหล่านี้เป็นปัจจัยที่มีผลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจในการทำธุรกรรมผ่านระบบอินเทอร์เนต ซึ่งมาจากประสบการณ์ในการซื้อขายกองทุนรวม ทัศนคติของผู้ลงทุนต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ความรู้ความเข้าใจของผู้ลงทุนที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต และพฤติกรรมของนักลงทุนที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินงานและขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกสุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักลงทุนทั่วไปที่ซื้อขายกองทุนรวมของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งที่เคยใช้บริการอินเทอร์เนตและไม่เคยใช้บริการอินเทอร์เนต

กลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากจำนวนประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยไม่สามารถทราบจำนวนที่แน่นอนของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร จึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยการใช้สูตรในการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของ นราศรี ไววณิชกุล และชูศักดิ์ อุดมศรี (2538:104) ดังนี้

$$n = \frac{Z^2 PQ}{D^2}$$

P = ความน่าเป็นของประชากร

Q = 1 - P

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

Z = ค่า Z score ที่ระดับความเชื่อมั่น

D = ระดับความคลาดเคลื่อน

โดยกำหนดให้มีค่าความเชื่อมั่น 95% Z จะเท่ากับ 1.96 และกำหนดให้ p = 0.5 และ E = ค่าความคลาดเคลื่อนที่อนุโลมได้ 5% จะได้ผลดังนี้

$$n = \frac{(1.96)^2 (0.5) (0.5)}{(0.5)^2}$$

n = 384.16 หรือ 385 ตัวอย่าง

สำรอง 4% = 385 X 4% = 15 ตัวอย่าง

ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ 385 ตัวอย่าง และสำรองไว้ 15 ตัวอย่าง รวมเป็น ขนาดตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง

การเลือกสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างอันเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมด จำนวน 400 คน ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างประกอบด้วย 3 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 ใช้วิธีเลือกสุ่มตัวอย่างโดยใช้การเลือกตัวอย่างแบบใช้วิจารณญาณ (Judgmental Sampling) โดยสุ่มตัวอย่างจากนักลงทุนที่ลงทุนผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน 5 แห่ง ได้แก่ 1) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไทยพาณิชย์ จำกัด, 2) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กสิกรไทย จำกัด, 3) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด, 4) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ทหารไทย จำกัด และ 5) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ยูโอบี (ไทย) จำกัดซึ่งเป็นบริษัทฯที่มีส่วนแบ่งทางการตลาดสูงสุด 10 อันดับแรก และมีการเปิดให้บริการซื้อขายผ่านทางอินเทอร์เนต

ขั้นที่ 2 ใช้วิธีเลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การเลือกตัวอย่างแบบโควต้า (Quota Sampling) โดยการคำนวณหาจำนวนตัวอย่างที่จะเก็บในแต่ละบริษัทฯ จากจำนวนบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่เลือกทั้งหมด 5 บริษัทหลักทรัพย์ ได้กลุ่มตัวอย่างละ 80 คน ซึ่งได้มาจากการนำบริษัทหลักทรัพย์จำนวน 5 บริษัทหลักทรัพย์นำไปคิดค่าเฉลี่ยหารจากจำนวนประชากรทั้งหมด 400 คน

ขั้นที่ 3 ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างโดยอาศัยความสะดวก (Convenience sampling) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักลงทุนทั่วไปที่ซื้อขายกองทุนรวมของแต่ละบริษัทฯตามที่ได้กำหนดไว้แล้ว

ตาราง 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละบริษัทฯ

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน (บลจ.)	จำนวนตัวอย่าง (คน)
1) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไทยพาณิชย์ จำกัด	80
2) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กสิกรไทย จำกัด	80
3) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด	80
4) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ทหารไทย จำกัด	80
5) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ยูโอบี (ไทย) จำกัด	80
รวม	**400**

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร บทความ และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษาซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. กำหนดขอบเขตเนื้อหาของแบบสอบถาม เพื่อครอบคลุมในเรื่องของ การวัดปัจจัยในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน ทำให้สามารถได้คำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงได้ แล้วนำมาประยุกต์เป็นคำถามในแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 5 ส่วน รวมทั้งสิ้น 40 ข้อ ในแต่ละส่วนมีรายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของลูกค้าที่ใช้บริการซื้อขายกองทุนรวมในบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close-ended questions) จำนวน 6 ข้อ ได้แก่

ข้อที่ 1 เพศ ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง โดยระดับการวัดข้อมมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 2 อายุ ระดับการวัดข้อมมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ซึ่งช่วงอายุแสดงในตาราง 2 โดยมีเกณฑ์ในการคำนวณ ดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ ; และคณะ.2548 : 195)

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{ช่วงอายุ} = \frac{60-20}{4} = 10$$

ตาราง 2 แสดงช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในแบบสอบถาม

ช่วงอายุ

- 20-29 ปี
- 30-39 ปี
- 40-49 ปี
- 50 ปีขึ้นไป

ข้อที่ 3 สถานภาพ ระดับการวัดข้อมมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

สถานภาพ

- โสด
- สมรส / อยู่ด้วยกัน
- หย่าร้าง / หม้าย / แยกกันอยู่

ข้อที่ 4 ระดับการศึกษาสูงสุด ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ดังนี้
ระดับการศึกษาสูงสุด

- ต่ำกว่าปริญญาตรี
- ปริญญาตรี
- สูงกว่าปริญญาตรี

ข้อที่ 5 อาชีพ ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้
อาชีพ

- ข้าราชการ
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- พนักงานบริษัทเอกชน
- ประกอบธุรกิจส่วนตัว
- อื่นๆ (ระบุ) .....

ข้อที่ 6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ช่วงรายได้แสดงในตารางที่ 3 โดยกำหนดช่วงรายได้ (วิเชียร เกตุสิงห์.2538 : 8-11) คำนวณดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

การกำหนดรายได้เฉลี่ยต่อเดือนขั้นต่ำคำนวณจากอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ เป็นวันละ 175 บาท (กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม) เท่ากับ 175 x 30 วัน ผู้วิจัยจึงใช้ช่วงรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,000 – 55,000 บาท เป็นเกณฑ์ในการกำหนดช่วงรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยแบ่งออกเป็น 6 ช่วงดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{55{,}000 - 5{,}000}{5} = 10{,}000 \text{ บาท}$$

ตาราง 3 แสดงการแบ่งช่วงรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ใช้ในแบบสอบถาม
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- ไม่เกิน 15,000 บาท
- 15,001- 25,000 บาท
- 25,001- 35,000 บาท

- 35,001- 45,000 บาท
- มากกว่า 45,000 บาท

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบสเกล (Semantic Differential Scale) โดย ข้อที่ 7-12 เกี่ยวกับทัศคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนต ข้อที่ 13-17 เกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวม โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) มี 5 ระดับ โดยกำหนดระดับคะแนนดังต่อไปนี้

ระดับ 5 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง
ระดับ 4 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติในระดับเห็นด้วย
ระดับ 3 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติในระดับปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติในระดับไม่เห็นด้วย
ระดับ 1 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การอภิปรายผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2542:110) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผล ดังนี้

$$\text{ความกว้างอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด - คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5-1}{5} = 0.8$$

จากนั้นนำมาหาระดับคะแนนเฉลี่ย โดยที่กำหนดความสำคัญ ดังนี้

4.21 - 5.00	คะแนน	หมายถึง	ผู้ตอบมีระดับทัศนคติที่ดีมาก
3.41 - 4.20	คะแนน	หมายถึง	ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับทัศนคติที่ดี
2.61 - 3.40	คะแนน	หมายถึง	ผู้ตอบมีระดับทัศนคติเฉยๆ
1.81 - 2.60	คะแนน	หมายถึง	ผู้ตอบมีระดับทัศนคติที่ไม่ดี
1.00 - 1.80	คะแนน	หมายถึง	ผู้ตอบแบบมีระดับทัศนคติที่ไม่ดีอย่างมาก

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ และการรับรู้เกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต โดยในส่วนของด้านความรู้ความเข้าใจ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close-ended Question) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบเพียงคำตอบเดียวจากคำตอบที่ให้เลือก 2 ตัวเลือก (Check List) จำนวน 5 ข้อ คือ ข้อที่ 18-22 สำหรับเกณฑ์การให้คะแนน คือ

ผู้ตอบแบบสอบถามตอบคำถามว่าใช่ ระดับคะแนน 1 คะแนน
ผู้ตอบแบบสอบถามตอบคำถามว่าไม่ใช่ ระดับคะแนน 0 คะแนน
และใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ซึ่งมีการกำหนดความห่างในแต่ละช่วงของระดับตามการคำนวณดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5 - 0}{2}$$

$$= 2.5$$

เกณฑ์ในการพิจารณาแบ่งระดับของ.... จะใช้วิธีการแบ่งช่วงการแปลผลได้ดังนี้
ผู้ตอบแบบสอบถามได้ 2.6 - 5 คะแนน แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในระดับสูง
ผู้ตอบแบบสอบถามได้ 0 – 2.5 คะแนน แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในระดับต่ำ

ด้านการรับรู้ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบสเกล (Interval Scale) จำนวน 7 ข้อ คือ ข้อที่ 23-29 โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) มี 5 ระดับ โดยกำหนดระดับคะแนนดังต่อไปนี้

โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) มี 5 ระดับ โดยกำหนดระดับคะแนนดังต่อไปนี้

ระดับ 5 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการรับรู้ดีมาก
ระดับ 4 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการรับรู้ดี
ระดับ 3 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการรับรู้ปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการรับรู้ที่ไม่ดี
ระดับ 1 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการรับรู้ไม่ดีอย่างยิ่ง

การอภิปรายผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2542:110) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผล ดังนี้

$$\text{ความกว้างอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5-1}{5} = 0.8$$

จากนั้นนำมาหาระดับคะแนนเฉลี่ย โดยที่กำหนดความสำคัญ ดังนี้

4.21 - 5.00	คะแนน	หมายถึง	ผู้ตอบแบบสอบถามมีการรับรู้ในระดับดีมาก
3.41 - 4.20	คะแนน	หมายถึง	ผู้ตอบแบบสอบถามมีการรับรู้ในระดับดี
2.61 - 3.40	คะแนน	หมายถึง	ผู้ตอบมีการรับรู้ระดับปานกลาง
1.81 - 2.60	คะแนน	หมายถึง	ผู้ตอบมีการรับรู้ในระดับไม่ดี
1.00 - 1.80	คะแนน	หมายถึง	ผู้ตอบแบบมีการรับรู้ในระดับม่ดีอย่างมาก

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักลงทุน ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการซื้อขายกองทุนรวม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended questions) จำนวน 4 ข้อ คือ ข้อที่ 30-33 เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale) และข้อที่ 34-36 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close-ended Question) แบบให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบเพียงคำตอบเดียวจากคำตอบที่ให้เลือกมากกว่า 2 คำตอบขึ้นไป (Check List) เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เนต มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close-ended Question) จำนวน 2 ข้อ คือข้อที่ 37 และข้อ 38 เป็นแบบให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบเพียงคำตอบเดียวจากคำตอบที่ให้เลือกมากกว่า 2 คำตอบขึ้นไป (Check List) เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ส่วนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตประกอบด้วย 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อที่ 39-40 เป็นคำถามเกี่ยวกับแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต และการแนะนำบอกต่อให้บุคคลอื่นใช้บริการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณคำตอบ (Rating scale method: Likert scale questions) จำนวน 2 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (interval scale) มี 5 ระดับ ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน แบ่งเป็นดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	ผู้ตอบมีแนวโน้มว่าจะใช้บริการแน่นอนที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	ผู้ตอบมีแนวโน้มว่าจะใช้บริการแน่นอน
ระดับ 3	หมายถึง	ผู้ตอบไม่แน่ใจว่าจะใช้บริการ
ระดับ 2	หมายถึง	ผู้ตอบมีแนวโน้มว่าจะไม่ใช้บริการแน่นอน
ระดับ 1	หมายถึง	ผู้ตอบมีแนวโน้มว่าจะไม่ใช้บริการแน่นอนที่สุด

การอภิปรายผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2542:110) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผล ดังนี้

$$\text{ความกว้างอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด - คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5-1}{5} = 0.8$$

จากนั้นนำมาหาระดับคะแนนเฉลี่ย โดยที่กำหนดความสำคัญ ดังนี้

4.21 - 5.00	คะแนน	หมายถึง	ผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มว่าจะใช้บริการแน่นอน
3.41 - 4.20	คะแนน	หมายถึง	ผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มว่าจะใช้บริการ
2.61 - 3.40	คะแนน	หมายถึง	ผู้ตอบแบบสอบถามไม่แน่ใจว่าจะใช้บริการ
1.81 - 2.60	คะแนน	หมายถึง	ผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวโน้มว่าจะไม่ใช้บริการ
1.00 - 1.80	คะแนน	หมายถึง	ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ใช้บริการอย่างแน่นอน

ส่วนที่ 2 ข้อที่ 41 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้บริการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended questions) จำนวน 1 ข้อ 4

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ หรือแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีการดำเนินการสร้างตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาลักษณะ รูปแบบ และวิธีการเขียนแบบสอบถามจากเอกสาร งานวิจัย แนวคิดทฤษฎี ผลงานการวิจัยที่เกี่ยวกับตัวแปรที่ศึกษา

2. รวบรวมเนื้อหาและสาระต่างๆ ที่ได้จากเอกสาร งานวิจัย แนวคิดทฤษฎี ผลการวิจัย ปละการสัมภาษณ์ เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร

3. นำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลนั้นมาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยด้านทัศนคติต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต

ส่วนที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักลงทุน

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาทำการตรวจสอบและเสนอแนะเพิ่มเติม

5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง และความเหมาะสมของเนื้อหา จากนั้นนำปรึกษากับคณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ เพื่อปรับปรุงให้มีความชัดเจนก่อนนำไปใช้

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2531 : 40) เพื่อหาค่าความเชื่อมัน โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (α - Coefficient) โดยวิธีการคำนวณของครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 125 - 128) ค่าอัลฟ่าที่ได้จะแสดงถึงระดับของความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 มาก แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง ซึ่งจากการทดสอบได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามดังนี้ ในส่วนที่ 2 ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ทางด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนต ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.869 ด้านทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.771 ส่วนที่ 3 ความรู้ความเข้าใจในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ด้านการรับรู้ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.716

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูล (Source of Data) การวิจัยเรื่องนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) และการวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Research) โดยมุ่งศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้ทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชน ดังนี้

1.1 เอกสารเผยแพร่ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.2 เอกสารเผยแพร่ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม

1.3 เอกสารเผยแพร่ของสมาคมบริษัทจัดการลงทุน

1.4 หนังสือพิมพ์ธุรกิจ วารสารต่างๆ

1.5 หนังสือทางวิชาการ บทความ วิทยานิพนธ์ และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.6 ข้อมูลจากอินเทอร์เนต

2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการเก็บข้อมูลดังนี้

2.1 ขอจดหมายจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

2.2 ติดต่อบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่ได้ระบุไว้ทั้ง 5 แห่ง เพื่อขอความร่วมมือและอนุญาตในการสอบถามลูกค้าที่เข้ามาซื้อขายกองทุนรวมในบริษัทฯ หรือตัวแทนจำหน่ายแต่ละแห่ง

2.3 ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับลูกค้าที่ใช้บริการซื้อขายกองทุนรวมในบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน หรือตัวแทนจำหน่ายแต่ละแห่งที่จะตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น

บริษัทหลักทรัพย์ละ 80 ชุด

2.4 นำแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา โดยผู้วิจัยได้ชี้แจงให้เข้าใจวัตถุประสงค์และอธิบายวิธีตอบแบบสอบถามก่อนที่จะตอบแบบสอบถาม และทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตัวเอง

2.5 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ถึงเดือนมกราคม 2551

การจัดกระทำข้อมูล

1. ทดสอบแบบสอบถามที่ได้ทำการออกแบบไว้ (Pre-test) แล้วดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องของแบบสอบถาม พร้อมตรวจความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีของ Croanbanch's α

2. นำแบบสอบถามที่แก้ไขข้อบกพร่องเรียบร้อยแล้ว ออกเก็บข้อมูลจริง

3. เมื่อรวบรวมแบบสอบถามตามความต้องการแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถาม โดยจะเลือกเฉพาะกลุ่มตัวอย่างคือ นักลงทุนทั่วไปที่เข้ามาซื้อขายกองทุนรวมในบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน หรือตัวแทนจำหน่ายเท่านั้น

4. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้ว นำมาลงรหัส (Coding) ในแบบลงรหัสสำหรับประมวลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์

5. นำข้อมูลมาบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมาลผลด้วยโปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences) For Windows Version 10 และ 11 และทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา จะใช้คำว่าร้อยละ (Percentage) ในการอธิบายลักษณะทางประชากรศาสตร์ ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต พฤติกรรมของนักลงทุน แนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนทั่วไป มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ได้นำมาแจกแจง จำนวน ความถี่ (Frequency) และนำเสนอเป็นค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Means) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อศึกษาถึงลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

1.2 วิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามในส่วนที่ 2 โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Means) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

1.3 วิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามในส่วนที่ 3 ได้นำมาแจกแจงความถี่ (Frequency) และนำเสนอเป็นค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Means) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(S.D.)

1.4 วิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามในส่วนที่ 4 ได้นำมาแจกแจงความถี่ (Frequency) และนำเสนอเป็นค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Means) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

1.5 วิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามในส่วนที่ 5 โดยใช้คาเฉลี่ย (Means) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ จะนำข้อมูลที่ได้ จากวิธีการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อหาความสัมพันธ์ของทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนทั่วไป กับคุณสมบัติของผู้บริโภคทางด้านเพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้โดยเฉลี่ย ประสบการณ์ในการซื้อขายกองทุนรวม และเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านระบบอินเทอร์เนตที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนทั่วไป โดยใช้ค่าสถิติต่างๆ ในการวิเคราะห์ ดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม ใช้สถิติ T-Test independent และการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 เพื่ออธิบายค่าความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ กับแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านอินเทอร์เนต

2.2 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตกับแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนทั่วไป ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของ (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 โดยใช้ผลรวมของทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตกับแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านอินเทอร์เนต

2.3 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของการรับรู้เกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตกับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนทั่วไป ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่าย (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 โดยใช้ผลรวมของการรับรู้เกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตกับ กับแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านอินเทอร์เนต

2.4 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมของนักลงทุนกับการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนทั่วไป ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่าย (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) ประกอบด้วย

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545 : 36)

$$P = \left(\frac{f}{n} \right) \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าสถิติร้อยละ

f แทน ความถี่ของข้อมูล

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean หรือ $\overline{X}$) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545 : 36)

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545 : 38)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - \left(\sum X\right)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง

$\left(\sum X\right)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability of the test) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (α-Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2549 : 35)

$$\alpha = \frac{k \ \overline{\text{cov}\,ariance} \ / \ \overline{\text{var}\,iance}}{1 + (k-1)\overline{\text{cov}\,ariance} \ / \ \overline{\text{var}\,iance}}$$

เมื่อ α แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

k แทน จำนวนคำถาม

$\overline{\text{cov}\,ariance}$ แทน ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนร่วมระหว่างคำถามต่าง ๆ

$\overline{\text{var}\,iance}$ แทน ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนของคำถาม

3. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistic) ประกอบด้วย

3.1 สถิติ Independent t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2549 : 108) ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1ในด้าน เพศ โดยมีสูตรดังนี้

ในการทดสอบ t-test หากค่าแปรปรวนของข้อมูลเท่ากันทุกกลุ่มให้ทดสอบความแตกต่างด้วย Equal Variances assumed และถ้าค่าแปรปรวนของข้อมูลไม่เท่ากันทุกกลุ่ม ให้ทดสอบความแตกต่างด้วย Equal Variances not assumed โดยจะทำการทดสอบค่าแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อนโดยใช้ Levene test

3.1.1 กรณีที่ความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มเท่ากัน $\left(S_1^2 = S_2^2\right)$

$$t = \frac{\overline{X_1} - \overline{X_2}}{S_p\sqrt{\frac{1}{n_2}+\frac{1}{n_2}}}$$

สถิติที่ใช้ทดสอบ t มีชั้นแห่งความเป็นอิสระ df = $n_1 + n_2 - 2$

เมื่อ $\overline{X_i}$ แทน ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ i ; i = 1 , 2

S_p แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวอย่างรวมจากตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

n_i แทน ขนาดตัวอย่างของกลุ่มที่ I

S_i^2 แทน ค่าแปรปรวนของตัวอย่างกลุ่มที่ i ; i = 1 , 2

$$S_p^2 = \frac{(n_1-1)S_1^2 + (n_2-1)S_2^2}{n_1+n_2-2}$$

3.1.2 กรณีที่ความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มไม่เท่ากัน $\left(S_1^2 \neq S_2^2\right)$

$$t = \frac{\overline{X_1} - \overline{X_2}}{\sqrt{\frac{S_1^{\,2}}{n_1} + \frac{S_2^{\,2}}{n_2}}}$$

สถิติที่ใช้ทดสอบ t มีชั้นแห่งความเป็นอิสระ = V

$$V = \frac{\left[S_1^2/n_1 + S_2^2/n_2 \right]^2}{\frac{\left(S_1^2/n_1 \right)}{n_1 - 1} + \frac{\left(S_2^2/n_2 \right)}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution

$\overline{X}_1$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

$\overline{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

S_1^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

S_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

n_1 แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

n_2 แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

V แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

3.2 สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One-Way Analysis of Variance) แบบการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545 : 293) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ในด้าน อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน มีสูตรดังนี้

3.2.1 ใช้ค่า F-test กรณีค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545 : 293) มีสูตรดังนี้

ตาราง 2 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม*(B)*	k-1	$SS_{(B)}$	$MS_{(B)} = \frac{SS_{(B)}}{k-1}$	$\frac{MS_{(B)}}{MS_{(W)}}$
ภายในกลุ่ม*(W)*	n-k	$SS_{(W)}$	$MS_{(W)} = \frac{SS_{(W)}}{n-k}$	
รวม *(T)*	n-1	$SS_{(T)}$		

$$F = \frac{MS_{(B)}}{MS_{(W)}}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution

df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ ได้แก่ ระหว่างกลุ่ม (k-1) และภายในกลุ่ม (n-k)

k แทน จำนวนกลุ่มของตัวอย่างที่นำมาทดสอบสมมติฐาน

n แทน จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

$SS_{(B)}$ แทน ผลรวมกำลังสองระหว่างกลุ่ม(Between Sum of Squares)

$SS_{(W)}$ แทน ผลรวมกำลังสองภายในกลุ่ม (Within Sum of Squares)

$MS_{(B)}$ แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean Square between groups)

$MS_{(W)}$ แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square within groups)

กรณีผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ต้องทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ต่อไป เพื่อดูว่ามีคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545 : 333)

$$LSD = t_{1-\alpha/2;n-k} \sqrt{MSE\left[\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j}\right]}$$

โดยที่ $n_i \neq n_j$

เมื่อ LSD แทน แทนผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณได้สำหรับประชากรกลุ่มที่ i และ j

$t_{1-\alpha/2;n-k}$ แทน ค่าที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ t-distribution ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และชั้นแห่งความเป็นอิสระภายในกลุ่ม = n - k

MSE แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม (MS_w)

n_i แทน จำนวนตัวอย่างของกลุ่ม i

n_j แทน จำนวนตัวอย่างของกลุ่ม j

α แทน ค่าความคลาดเคลื่อน

3.2.2 ใช้ค่า Brown-Forsythe (ß) กรณีค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน (Hartung. 2001:300) มีสูตรดังนี้

$$ß = \frac{MS_{(B)}}{MS_{(W)}} \qquad \text{โดย ค่า} \quad MS_{(W)} = \sum_{i=1}^{k}\left(1-\frac{n_j}{N}\right)S_1^2$$

เมื่อ ß แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน Brown-Forsythe

$MS_{(B)}$ แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean Square between group)

$MS_{(W)}$ แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square within group) สำหรับ Brown-Forsythe

k แทน จำนวนกลุ่มของตัวอย่าง

n_i แทน จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ i

N แทน ขนาดของประชากร

S_1^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ i

กรณีผลการทดสอบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบเป็นรายคู่เพื่อดูว่ามีคู่ใดที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธี Dunnett's T3 (วิเชียร เกศสิงห์.2543 : 116) มีสูตรดังนี้

$$t = \frac{\overline{X}_i - \overline{X}_j}{MS_{(W)}\left(\frac{1}{n_i}+\frac{1}{n_j}\right)}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution

$MS_{(W)}$ แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square within group) สำหรับ Brown-Forsythe

$\overline{X}_i$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ i

$\overline{X}_j$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ j

N_i แทน จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ i

N_j แทน จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ j

3.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2544 : 311-312) เพื่อใช้หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัวที่เป็นอิสระกัน ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 - 5 มีสูตรดังนี้

$$r = \frac{n\sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{\left[n\sum X^2 - (\sum X)^2\right]\left[n\sum Y^2 - (\sum Y)^2\right]}}$$

เมื่อ r แทน สัมประสิทธ์สหสัมพันธ์

$\sum X$ แทน ผลรวมคะแนน X

$\sum Y$ แทน ผลรวมคะแนน Y

$\sum X^2$ แทน ผลรวมคะแนนชุด X แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum Y^2$ แทน ผลรวมคะแนนชุด Y แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนชุด X และชุด Y

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จะมีค่าระหว่าง $-1 < r < 1$ ความหมายของค่า r (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2544 : 437) คือ

1) ค่า r เป็นลบ แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกัน คือ ถ้า X เพิ่ม Y จะลด แต่ถ้า X ลด Y จะเพิ่ม
2) ค่า r เป็นบวก แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้า X เพิ่ม Y จะเพิ่มด้วย แต่ถ้า X ลด Y จะลดลงด้วย
3) ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันมาก
4) ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ -1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม และมีความสัมพันธ์กันมาก
5) ถ้า r = 0 แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กัน
6) r เข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อย และมีค่าระดับความสัมพันธ์ของค่าสหสัมพันธ์

การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 316)

1. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 1 (ประมาณ 0.70 ถึง 0.90) ถือว่ามีความสันพันธ์กันในระดับสูง (ถ้าสูงกว่า 0.90 ถือว่าอยู่ในระดับสูงมาก)

2. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 0.50 (ประมาณ 0.30 ถึง 0.70) ถือว่ามีความสัมพันธ์

กันอยู่ในระดับปานกลาง

3. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 0.00 (ประมาณ 0.30 และต่ำกว่า) ถือว่ามีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับต่ำ

4. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น 0.00 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง

ลักษณะที่สำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 310-311)

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00 ค่า -1.00 และ + 1.00 แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสูงที่สุด แต่สัมพันธ์กันในทิศทางที่ต่างกัน ส่วนค่า 0.00 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

2. ข้อมูลมีความสัมพันธ์กันทางบวก หรือข้อมมูลมีความสัมพันธ์ตามกัน หมายความว่าเหตุการณ์ใดก็ตามที่ได้คะแนนสูงในตัวแปรหนึ่ง แล้วได้คะแนนสูงในอีกตัวแปรหนึ่งด้วย หรือกล่าวในทางกลับกันว่าเหตุกาณ์ใดก็ตามที่ได้คะแนนต่ำในตัวแปรหนึ่ง แล้วได้คะแนนต่ำในอีกตัวแปรหนึ่งด้วย

3. ข้อมูลมีความสัมพันธ์กันทางลง หรือข้อมูลมีความสัมพันธ์ตรงข้ามกัน หมายความว่า เหตุกาณ์ใดก็ตามที่ได้คะแนนต่ำในตัวแปรหนึ่ง แล้วได้คะแนนสูงในอีกตัวแปรหนึ่ง หรือกล่าวในทางกลับกันว่าเหตุการณ์ใดก็ตามที่ได้คะแนนสูงในตัวแปรหนึ่ง แล้วได้คะแนนต่ำในอีกตัวแปรหนึ่ง

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการติดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนผู้ใช้บริการกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
$S.D.$	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของค่าความเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลรวมค่าความเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Square)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
p	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 5 ส่วน ตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 : ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต

ส่วนที่ 3 : ความรู้ความเข้าใจในการซื้อขายหน่วยลงทุนผ่านระบบอินเทอร์เนต

ส่วนที่ 4 : ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักลงทุนผ่านระบบอินเทอร์เนต

ส่วนที่ 5 : แนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต

ส่วนที่ 6 : ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 5 แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	162	40.50
หญิง	238	59.50
รวม	400	100.00
อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20-29 ปี	107	26.80
30-39 ปี	164	41.00
40-49 ปี	100	25.00
50 ปี ขึ้นไป	29	7.20
รวม	400	100.00
สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	235	58.80
สมรส/อยู่ด้วยกัน	165	41.20
รวม	400	100.00
ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3	0.80
ปริญญาตรี	206	51.50
สูงกว่าปริญญาตรี	191	47.70
รวม	400	100.00
อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับราชการ	10	2.50
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	12	3.00
พนักงานบริษัทเอกชน	344	86.00
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	15	3.70
อื่นๆ เช่น พ่อบ้าน แม่บ้าน	19	4.80
รวม	400	100.00
รายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 15,000 บาท	23	5.6
15,001-25,000 บาท	80	20.00
25,001 – 35,000 บาท	73	18.30
35,001 – 45,000 บาท	67	16.80
มากกว่า 45,000 บาท	157	39.30
รวม	400	100.00

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 400 คน จำแนกได้ดังนี้

เพศ นักลงทุนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50 และเป็นเพศชาย จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 ตามลำดับ

อายุ นักลงทุนส่วนใหญ่อายุระหว่าง 30-39 ปี จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 20-29 ปี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.80 อายุระหว่าง 40-49 ปี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.20 ตามลำดับ

สถานภาพ นักลงทุนส่วนใหญ่ที่เป็นโสด จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 58.80 รองลงมาคือผู้ลงทุนที่สมรส/อยู่ด้วยกัน จำนวน 165 คน คิดป็นร้อยละ 41.20 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาสูงสุด นักลงทุนส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 51.50 รองลงมาคือมีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.70 และมีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 ตามลำดับ

อาชีพ นักลงทุนส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 344 คน คิดเป็นร้อยละ 86.00 รองลงมาคืออาชีพอื่นๆ เช่น พ่อบ้าน แม่บ้าน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80 ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70 พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 และรับราชการ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน นักลงทุนส่วนใหญ่มีรายได้มากกว่า 45,000 บาท จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.30 รองลงมาคือมีรายได้ 15,001-25,000 บาท จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 รายได้ 25,001 – 35,000 บาท จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.30 รายได้ 35,0001 – 45,000 บาท จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 และไม่เกิน 15,000 บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 ตามลำดับ

เนื่องจากข้อมูลลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพ มีความถี่ของข้อมูลกระจายตัวอย่างไม่สม่ำเสมอ และมีจำนวนความถี่น้อยเกินไป ผู้วิจัยจึงได้ทำการรวบรวมกลุ่มข้อมูลใหม่เพื่อให้การกระจายของข้อมูลมีความสม่ำเสมอ และเพื่อทำการทดสอบสมมุติฐาน ซึ่งได้กลุ่มใหม่ดังนี้คือ

ตาราง 6 แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ตัวอย่างในการจัดกลุ่มตัวอย่างใหม่ ในข้ออายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพ

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเทียบเท่าปริญญาตรี	209	52.20
สูงกว่าปริญญาตรี	191	47.80
รวม	400	100.00
อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	22	5.5
พนักงานบริษัทเอกชน	344	86.00
ประกอบธุรกิจส่วนตัว/อื่นๆ เช่น พ่อบ้าน แม่บ้าน	34	8.5
รวม	400	100.00

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 400 คน จำแนกได้ดังนี้

ระดับการศึกษาสูงสุด นักลงทุนส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี/ปริญญาตรี จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.20 รองลงมาคือมีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.80

อาชีพ นักลงทุนส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 344 คน คิดเป็นร้อยละ 86.00 รองลงมาคืออาชีพอื่นๆ/ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 และรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน

ทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนต	$\overline{X}$	**S.D.**	**ระดับทัศนคติ**
1. เป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัย	4.51	.557	ดีมาก
2. สะดวกในการใช้งาน	4.47	.529	ดีมาก
3. ใช้งานง่ายไม่ซับซ้อน	4.06	.632	ดี
4. ปลอดภัยในการใช้งาน เชื่อถือได้	3.37	.691	เฉยๆ
5. ข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับมีความชัดเจน	3.75	.695	ดี
6. รวดเร็ว ประหยัดเวลา	4.53	.529	ดีมาก
รวม	4.12	.606	ดี

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักลงทุนด้านทัศนคติต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตโดยรวม อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทัศนคติของนักลงทุนที่มีต่อระบบอินเทอร์เนตว่าเป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัย เป็นระบบที่สะดวกในการใช้งาน และรวดเร็ว ประหยัดเวลา อยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.51 4.47 และ 4.53 มีทัศนคติด้านการใช้งานง่ายไม่ซับซ้อน และข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับมีความชัดเจน อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และ 3.75 และมีทัศนคติในด้านความปลอดภัยในการใช้งาน เชื่อถือได้ อยู่ในระดับเฉยๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมของนักลงทุน

ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวม	$\overline{X}$	S.D.	ระดับทัศนคติ
1. สะดวกในการซื้อขาย	4.36	.552	ดีมาก
2. ทำรายการง่ายไม่ซับซ้อน	3.97	.726	ดี
3. ปลอดภัยเชื่อถือได้	3.56	.695	ดี
4. ข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับมีความชัดเจน	3.75	.712	ดี
5. รวดเร็ว ประหยัดเวลา	4.26	.794	ดีมาก
รวม	3.98	.695	ดี

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักลงทุนด้านทัศนคติต่อการซื้อขายกองทุนรวมโดยรวม อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทัศนคติของนักลงทุนที่มีต่อซื้อขายกองทุนรวมว่าสะดวกในการซื้อขาย และรวดเร็ว ประหยัดเวลา อยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.36 และ 4.26 มีทัศนคติด้านการใช้งานง่ายไม่ซับซ้อน มีความปลอดภัย เชื่อถือได้และข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับมีความชัดเจน อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 3.56 และ 3.75 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ความรู้ความเข้าใจในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต

ตาราง 9 แสดงจำนวน ความถี่ และค่าร้อยละด้านความรู้ความเข้าใจ

ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจ	ใช่		ไม่ใช่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านสามารถค้นหาข้อมูลกองทุนรวมที่ต้องการผ่านระบบอินเทอร์เนตได้	386	96.5	11	2.8
2. กองทุนรวมสามารถทำรายการซื้อขายผ่านระบบอินเทอร์เนตได้	372	93.0	28	7.0
3. ในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตต้องขอใช้บริการผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น	370	92.5	30	7.5
4. ในการซื้อขายกองทุนวมผ่านระบบอินเทอร์เนตต้องเป็นเจ้าของบัญชีเท่านั้นจึงสามารถทำรายการได้	313	78.3	87	21.8
5. ในการซื้อขายกองท่านรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำและคำเตือนที่ระบุไว้ใน web site อย่างเคร่งครัด	378	94.5	22	5.5

จากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ด้านความรู้ความเข้าใจในการซื้อขายหน่วยลงทุนผ่านระบบอินเทอร์เนต พบว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการค้นหาข้อมูลกองทุนรวมที่ต้องการผ่านระบบอินเทอร์เนตได้มีจำนวนสูงสุด จำนวน 386 คน คิดเป็นร้อยละ 96.5 รองลงมาคือในการซื้อขายผ่านระบบอินเทอร์เนต ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำและคำเตือนที่ระบุไว้ใน web site อย่างเคร่งครัด จำนวน 378 คน คิดเป็นร้อยละ 94.50 กองทุนรวมสามารถทำรายการซื้อขายผ่านระบบอินเทอร์เนตได้ จำนวน 372 คน คิดเป็นร้อยละ 93.0 ในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตต้องขอใช้บริการผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น จำนวน 370 คน คิดเป็นร้อยละ 92.5 และการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตต้องเป็นเจ้าของบัญชีเท่านั้นจึงสามารถทำรายการได้ จำนวน 313 คน คิดเป็นร้อยละ 78.3

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจโดยรวมในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต	$\overline{X}$	**S.D.**	**ระดับความรู้**
ความรู้ความเข้าใจโดยรวม	4.56	.789	สูง

จากตาราง 10 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตโดยรวม อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน

การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต	$\overline{X}$	**S.D.**	**ระดับการรับรู้**
1. ผ่านรายการโทรทัศน์	2.75	.995	ปานกลาง
2. ผ่านรายการวิทยุ	2.75	.997	ปานกลาง
3. ผ่านหนังสือพิมพ์	3.34	1.050	ปานกลาง
4. ผ่านโบรชัวร์ แผ่นพับ หรือสื่อสิ่งพิมพ์	3.96	.681	ดี
5. ผ่านระบบอินเทอร์เนต	3.98	.762	ดี
6. ผ่านตัวแทนขาย	3.78	.887	ดี
7. ผ่านบุคคลใกล้ชิด เช่น ญาติ พี่น้อง เพื่อน แนะนำ	3.42	.834	ดี
รวม	3.43	.887	ดี

จากตาราง 11 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตโดยรวม อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าการรับรู้ข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เนต การรับรู้ข้อมูลผ่านโบรชัวร์ แผ่นพับ หรือสื่อสิ่งพิมพ์ การรับรู้ข้อมูลผ่านตัวแทนขาย และการับรู้ข้อมูลผ่านบุคคลใกล้ชิด เช่น ญาติ พี่น้อง เพื่อน แนะนำ อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย 3.98 3.96 3.78 และ 3.42 การรับรู้ข้อมูลผ่านหนังสือพิมพ์ การรับรู้ข้อมูลผ่านรายการโทรทัศน์ และการรับรู้ข้อมูลผ่านรายการโทรทัศน์ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 2.75 และ 2.75 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักลงทุนในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการซื้อขายกองทุนรวม

พฤติกรรมการซื้อขายกองทุนรวม	Max	Min	$\overline{X}$	S.D.
1. ประสบการณ์ในการลงทุนผ่านกองทุนรวม	20	1	4.63	4.253
2. ความถี่ในการซื้อขายกองทุนรวมมากที่สุด	200	1	8.60	21.621
3. มูลค่าในการซื้อขายกองทุนรวมมากที่สุด	5,000,000	5,000	220,937.50	657,678.90
4. เปิดบัญชีซื้อขายกองทุนรวมผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน	5	1	1.93	1.111

ผลจากตาราง 12 แสดงข้อมูลพฤติกรรมการซื้อขายกองทุนรวม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ในการลงทุนผ่านกองทุนรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 ปี โดยมีประสบการณ์ในการลงทุนต่ำสุดคือ 1 ปี และสูงสุด 20 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามมีความถี่ในการซื้อขายกองทุนรวมมากที่สุดต่อปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.60 ครั้ง โดยมีความถี่ในการซื้อขายกองทุนรวมต่ำสุดคือ 1 ครั้ง และสูงสุด 200 ครั้ง มูลค่าในการซื้อขายกองทุนรวมมากที่สุดต่อครั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 220,937.50 บาท โดยมีมูลค่าในการซื้อขายกองทุนรวมต่ำสุดคือ 5,000 บาท และสูงสุด 5,000,000 บาท จำนวนบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่ผู้ลงทุนเปิดบัญชี มีค่าเฉลี่ยประมาณ 2 แห่ง โดยมีจำนวนบริษัทหลักทรัพย์ที่ เปิดบัญชีต่ำสุดคือ 1 แห่ง และสูงสุด 5 แห่ง

ตาราง 13 แสดงจำนวน ความถี่ และค่าร้อยละของข้อมูลพฤติกรรมผู้ลงทุน

ข้อมูลพฤติกรรมการซื้อขายกองทุนรวม	จำนวน	ร้อยละ
จุดมุ่งหมายหลักในการลงทุนในกองทุนรวม		
ผลตอบแทนในรูปกำไรส่วนเกิน (Capital Gain)	174	43.50
เงินปันผล	22	5.50
ผลประโยชน์ทางภาษี	186	46.50
ขาดความรู้ เวลา ประสบการณ์ในการลงทุน	18	4.50
รวม	400	100.00
วิธีการที่ใช้ในการซื้อขายกองทุนรวมมากที่สุด		
ผ่านบริษัทจัดการ	126	31.50
ผ่านตัวแทนสนับสนุนการขาย	140	35.00
ผ่านระบบอินเทอร์เนต	128	32.00
ผ่านทางโทรศัพท์	6	1.50
รวม	400	100.00
ผู้ที่มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม		
ตัวท่านเอง	323	80.70
คู่สมรส / ญาติพี่น้อง	16	4.00
เพื่อน/ คนรู้จัก	39	9.80
เจ้าหน้าที่ทางการตลาด	22	5.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 13 แสดงข้อมูลพฤติกรรมของผู้ลงทุนในกองทุนรวม พบว่าจุดมุ่งหมายหลักในการลงทุนผ่านกองทุนรวม ต้องการผลประโยชน์ทางภาษีจำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 รองลงมาเป็นผลตอบแทนในรูปกำไรส่วนเกินในการลงทุน (Capital Gain) จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 ต้องการเงินปันผล จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 และขาดความรู้ เวลา และประสบการณ์ในการลงทุนในหลักทรัพย์ด้วยตนเอง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50

จากข้อมูลพฤติกรรมของนักลงทุน พบว่าผู้ลงทุนซื้อขายกองทุนรวมด้วยวิธี ซื้อขายผ่านตัวแทนสนับสนุนการขาย จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมาเป็นซื้อขายผ่านอินเทอร์เนต จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 ซื้อขายผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.50 และซื้อขายผ่านโทรศัพท์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50

จากข้อมูลพฤติกรรมของนักลงทุน พบว่าบุคคลที่มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมคือ ตัวผู้ลงทุนเอง จำนวน 323 คน คิดเป็นร้อยละ 80.70 รองลงมาคือเพื่อน / คนรู้จัก จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 เจ้าหน้าที่ทางการตลาด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 และคู่สมรส/ ญาติพี่น้อง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

ตาราง 14 แสดงจำนวน ความถี่ และค่าร้อยละของข้อมูลพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เนต

ข้อมูลพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เนต	จำนวน	ร้อยละ
ท่านเคยใช้อินเทอร์เนตหรือไม่		
เคยใช้	369	92.20
ไม่เคยใช้	31	7.80
รวม	400	100.00
ท่านเคยซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตหรือไม่		
เคยใช้	161	40.20
ไม่เคยใช้	239	59.80
รวม	400	100.00

จากตาราง 14 แสดงข้อมูลพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เนตของผู้ลงทุน พบว่าเคยใช้อินเทอร์เนต จำนวน 369 คน คิดเป็นร้อยละ 92.20 และไม่เคยใช้ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8

จากข้อมูลพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เนตของผู้ลงทุน พบว่าไม่เคยซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 59.80 และเคยซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.20

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์แนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต

แนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต	$\overline{X}$	S.D.	ระดับการตัดสินใจ
1. ในอนาคตจะใช้บริการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต	4.13	.887	มีแนวโน้มว่าจะใช้บริการ
2. ในอนาคตจะแนะนำ/ บอกต่อให้บุคคลอื่นใช้บริการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต	4.13	.887	มีแนวโน้มว่าจะแนะนำ/ บอกต่อ
รวม	4.13	.887	มีแนวโน้มว่าจะใช้บริการ/ แนะนำ/ บอกต่อ

จากตาราง 15 ผลการวิเคราะห์แนวโน้มในการตัดสินใจใช้บริการ /แนะนำ/ บอกต่อให้ซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต พบว่าผู้ลงทุนมีแนวโน้มในการใช้บริการ/ แนะนำ/ บอกต่อให้ใช้บริการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 เมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่า ในอนาคตผู้ลงทุนจะใช้บริการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต และในอนาคตจะแนะนำ/ บอกต่อให้บุคคลอื่นใช้บริการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต จำนวนเท่ากัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน เพื่อทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 นักลงทุนที่มีลักษณะด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ ที่แตกต่างกันมีผลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.1 นักลงทุนที่มีเพศ ต่างกันมีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนที่มีเพศต่างกันมีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนที่มีเพศต่างกันมีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่า t โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (Independent t-test) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ 2-tailed Prod.(p) มีค่าน้อยกว่า 0.05

โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานดังกล่าว หากค่าแปรปรวนของข้อมูลเท่ากันทุกกลุ่มให้ทดสอบค่า t ด้วย Equal variances assumed และถ้าค่าแปรปรวนของข้อมูลไม่เท่ากันทุกกลุ่มให้ทดสอบค่า t ด้วย Equal variance not assumed

ตาราง 16 แสดงการทดสอบความแตกต่างของแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน จำแนกตามเพศ

ตัวแปรที่ศึกษา	Levene's Test of Equality of Variance	F	Sig.	เพศ	t-test for Equality of Means					
					n	$\overline{X}$	S.D.	t	df	P
1. แนวโน้มในการใช้บริการในอนาคต	Equal variances assumed	2.642	0.106	ชาย	162	4.15	0.900	0.291	398	0.771
				หญิง	238	4.12	0.880			
	Equal variances not assumed									
2. การแนะนำ/บอกต่อผู้อื่น	Equal variances assumed	3.915*	0.049	ชาย	162	4.09	0.918			
				หญิง	238	4.15	0.866			
	Equal variances not assumed							-.596	332.43	.552

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบแสดงดังตาราง โดยทำการทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่ม โดยใช้ Levene's test พบว่ามีค่าความน่าจะเป็นดังนี้

1. ในเรื่องการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.105 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าความแปรปรวนในกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทดสอบแตกต่างด้วย Equal variances assumed ดังนี้

ผลการทดสอบพบว่าผลการเปรียบเทียบแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตจำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ t-test สามารถอธิบายได้ดังนี้ มีค่า Probability (P) เท่ากับ .771 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่านักลงทุนที่มีเพศต่างกันมีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .049 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าความแปรปรวนในกลุ่มนี้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทดสอบแตกต่างด้วย Equal variances not assumed ดังนี้

ผลการทดสอบพบว่าผลการเปรียบเทียบแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ T-test สามารถอธิบายได้ดังนี้ มีค่า Probability (P) เท่ากับ .552 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่านักลงทุนที่มีเพศต่างกันมีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.2 นักลงทุนที่มีอายุต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตแตกต่างกัน ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนที่มีอายุต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนที่มีอายุต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way Analysis of Variance โดยใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's Test โดยมีสมมติฐานดังนี้

Ho : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้ค่าสถิติของการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) หรือ Brown-Forsythe ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยเริ่มจากการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง Levene's test จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 หากค่าแปรปรวนของข้อมูลทุกกลุ่มเท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย ANOVA และหากค่าแปรปรวนของทุกกลุ่ม ไม่เท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย Brown-Forsythe ถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาว่าคู่เฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

โดยสามารถแยกเป็นข้อย่อยได้ดังนี้

เรื่องการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

ตาราง 17 แสดงตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้ Levene's Test

แนวโน้มการใช้บริการ	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1. แนวโน้มในการใช้บริการในอนาคต	2.735*	3	396	.043

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มมีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต จำแนกตามอายุ โดยใช้การทดสอบ Levene's Test สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.043 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าความแปรปรวนในกลุ่มนี้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จะใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบ ดังนี้

ตาราง 18 แสดงผลความแตกต่างกันของแนวโน้มแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตจำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe

แนวโน้มการใช้บริการ		Statistic(a)	df1	df2	Sig.
1. แนวโน้มในการใช้บริการในอนาคต	Brown-Forsythe	15.808**	3	213.37	0.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 18 แสดงผลความแตกต่างกันของแนวโน้มแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe สามารถอธิบายได้ดังนี้

แนวโน้มแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มีค่า Sig เท่ากับ . 000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมุติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมุติฐานรอง (H1) นั่นคือ นักลงทุนที่มีระดับอายุแตกต่างกัน แนวโน้มแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

และเพื่อให้ทราบว่าระดับอายุคู่ใดที่มีความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบต่อไปด้วยวิธี Dunnett's T3 ดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตาราง 19 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต จำแนกตามอายุ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3

อายุของนักลงทุน	Mean	20-29 ปี	30-39 ปี	40-49 ปี	50 ปีขึ้นไป
		4.27	4.33	3.89	3.34
20-29 ปี	4.27	-	-.058	.381**	.926**
			(.992)	(.004)	(.000)
30-39 ปี	4.33		-	.439**	.984**
				(.001)	(.000)
40-49 ปี	3.89			-	.545*
					(.018)
50 ปีขึ้นไป	3.34				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 19 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต จำแนกตามอายุ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3 สามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. นักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี กับนักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40-49 ปี มีค่า Probability (p) เท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่านักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต โดยจำแนกอายุ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40-49 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มากกว่านักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40-49 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ . 381

2. นักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี กับนักลงทุนที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่านักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต โดยจำแนกอายุ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มากกว่านักที่ลงทุนมีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ . 926

3. นักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี กับนักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40-49 ปี มีค่า Probability (p) เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่านักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต โดยจำแนกอายุ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีอายุ 40-49 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มากกว่านักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40-49 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ . 439

4. นักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี กับนักลงทุนที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่านักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต โดยจำแนกอายุ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มากกว่านักลงทุนที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ . 984

5. นักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40-49 ปี กับนักลงทุนที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป มีค่า Probability (p) เท่ากับ .018 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่านักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40-49 ปี แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต โดยจำแนกอายุ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40-49 ปี แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มากกว่านักลงทุนที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ . 545

ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

ตาราง 20 แสดงตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้ Levene test

แนวโน้มการใช้บริการ	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2. การแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ	2.828*	3	396	.038

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มมีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต เรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ จำแนกตามอายุ โดยใช้การทดสอบ Levene test สามารถอธิบายได้ดังนี้

2. ในเรื่องแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.038 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าความแปรปรวนในกลุ่มนี้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จะใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบ ดังนี้

ตาราง 21 แสดงผลความแตกต่างกันของแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe

แนวโน้มการใช้บริการ		Statistic(a)	df1	df2	Sig.
2. แนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ	Brown-Forsythe	20.264**	3	204.88	0.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 21 แสดงผลความแตกต่างกันของแนวโน้มแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ จำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe สามารถอธิบายได้ดังนี้

แนวโน้มแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มีค่า Sig เท่ากับ . 000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมุติฐานรอง (H1) นั่นคือ นักลงทุนที่มีระดับอายุแตกต่างกัน มีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

และเพื่อให้ทราบว่าระดับอายุคู่ใดที่มีความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบต่อไปด้วยวิธี Dunnett's T3 ดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตาราง 22 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ จำแนกตามอายุ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3

อายุของนักลงทุน	Mean	20-29 ปี	30-39 ปี	40-49 ปี	50 ปีขึ้นไป
		4.27	4.33	3.89	3.34
20-29 ปี	4.27	-	.106	.593**	1.048**
			(.837)	(.000)	(.000)
30-39 ปี	4.33		-	.487**	.942**
				(.000)	(.000)
40-49 ปี	3.89			-	.455
					(.070)
50 ปีขึ้นไป	3.34				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 22 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ จำแนกตามอายุ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3 สามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. นักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี กับนักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40-49 ปี มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่านักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ โดยจำแนกอายุ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40-49 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มากกว่านักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40-49 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ . 593

2. นักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี กับนักลงทุนที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่านักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ โดยจำแนกอายุ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มากกว่าผู้เรียนที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.048

3. นักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี กับนักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40-49 ปี มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่านักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี

แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ โดยจำแนกอายุ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีอายุ 40-49 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มากกว่าผู้เรียนที่มีอายุระหว่าง 40-49 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ . 487

4. นักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี กับนักลงทุนที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่านักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ โดยจำแนกอายุ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มากกว่าผู้เรียนที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ . 942

ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.3 นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตต่างกัน ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต แตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานดังกล่าว หากค่าแปรปรวนของข้อมูลเท่ากันทุกกลุ่มให้ทดสอบความแตกต่างด้วย Equal variances assumed และถ้าค่าแปรปรวนของข้อมูลไม่เท่ากันทุกกลุ่มให้ทดสอบความแตกต่างกัน Equal variance not assumed

โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

โดยสามารถแยกเป็นข้อย่อยได้ดังนี้

ตาราง 23 แสดงการทดสอบความแตกต่างของแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน จำแนกตามสถานภาพ

ตัวแปรที่ศึกษา	Levene's Test of Equality of Variance	F	Sig.	สถานภาพ	t-test for Equality of Means					
					n	$\overline{X}$	S.D.	t	df	P
1. แนวโน้มในการใช้บริการในอนาคต	Equal variances assumed	10.955**	.001	โสด	235	4.16	0.837			
				สมรส	165	4.09	0.955			
	Equal variances not assumed							0.767	322.694	.443
2. การแนะนำ/บอกต่อผู้อื่น	Equal variances assumed	6.369*	.012	โสด	235	4.19	0.828			
				สมรส	165	4.03	0.959			
	Equal variances not assumed							1.749	319.252	.081

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบแสดงดังตาราง โดยทำการทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่ม โดยใช้ Levene's Test พบว่ามีค่าความน่าจะเป็นดังนี้

1. ในเรื่องการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าความแปรปรวนในกลุ่มนี้แตกต่างกัน จึงทดสอบแตกต่างด้วย Equal variances not assumes ดังนี้

ผลการทดสอบพบว่าผลการเปรียบเทียบแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติ t-test สามารถอธิบายได้ดังนี้ มีค่า Probability (P) เท่ากับ .443 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่านักลงทุนที่มีสถานภาพต่างกันมีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนในเรื่องการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนในอนาคต ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .012 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าความแปรปรวนในกลุ่มนี้แตกต่างกัน จึงทดสอบแตกต่างด้วย Equal variances not assumed ดังนี้

ผลการทดสอบพบว่าผลการเปรียบเทียบแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติ T-test สามารถอธิบายได้ดังนี้ มีค่า Probability (P) เท่ากับ .081 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่านักลงทุนที่มีสถานภาพต่างกันมีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.4 นักลงทุนที่มีการศึกษาต่างกัน มีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตต่างกัน ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนที่มีการศึกษาต่างกัน มีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนที่มีการศึกษาต่างกัน มีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต แตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมติฐานดังกล่าว หากค่าแปรปรวนของข้อมูลเท่ากันทุกกลุ่มให้ทดสอบความแตกต่างด้วย Equal variances assumed และถ้าค่าแปรปรวนของข้อมูลไม่เท่ากันทุกกลุ่มให้ทดสอบความแตกต่างกัน Equal variance not assumed

โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐานดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

โดยสามารถแยกเป็นข้อย่อยได้ดังนี้

ตาราง 24 แสดงการทดสอบความแตกต่างของแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน จำแนกตามการศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	Levene's Test of Equality of Variance	F	Sig.	การศึกษา	t-test for Equality of Means n	$\overline{X}$	S.D.	t	df	P
1. แนวโน้มในการใช้บริการในอนาคต	Equal variances assumed	5.182*	.023	ปริญญาตรี	209	4.05	0.854			
				สูงกว่าปริญญาตรี	191	4.23	0.916			
	Equal variances not assumed							-1.998*	388.034	.046
2. การแนะนำ/บอกต่อผู้อื่น	Equal variances assumed	1.845	.175	ปริญญาตรี	209	4.12	0.838			
				สูงกว่าปริญญาตรี	191	4.13	0.940	-.127	398	.899
	Equal variances not assumed									

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบความแปรปรวนโดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่า Prob. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบแสดงดังตาราง โดยทำการทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่ม โดยใช้ Levene's Test พบว่ามีค่าความน่าจะเป็นดังนี้

1. ในเรื่องการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มีค่า Probability (p) เท่ากับ 0.023 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าความแปรปรวนในกลุ่มนี้แตกต่างกัน จึงทดสอบแตกต่างด้วย Equal variances not assumed ดังนี้

ผลการทดสอบพบว่าผลการเปรียบเทียบแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต จำแนกตามสถานภาพ โดยใช้สถิติ t-test สามารถอธิบายได้ดังนี้ มีค่า Probability (P) เท่ากับ .046 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่านักลงทุนที่มีการศึกษาต่างกันมีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนในเรื่องการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนในอนาคตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .175 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าความแปรปรวนในกลุ่มนี้แตกต่างกัน จึงทดสอบแตกต่างด้วย Equal variances assumed ดังนี้

ผลการทดสอบพบว่าผลการเปรียบเทียบแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ จำแนกตามการศึกษา โดยใช้สถิติ T-test

สามารถอธิบายได้ดังนี้ มีค่า Probability (P) เท่ากับ .899 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่านักลงทุนที่มีการศึกษาต่างกันมีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.5 นักลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตแตกต่างกัน ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way Analysis of Variance โดยใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's Test โดยมีสมมติฐานดังนี้

Ho : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้ค่าสถิติของการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) หรือ Brown-Forsythe ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยเริ่มจากการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง Levene's test จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 หากค่าแปรปรวนของข้อมูลทุกกลุ่มเท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย ANOVA และหากค่าแปรปรวนของทุกกลุ่ม ไม่เท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย Brown-Forsythe ถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาว่าคู่เฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
โดยสามารถแยกเป็นข้อย่อยได้ดังนี้

เรื่องการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

ตาราง 25 แสดงตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้ Levene's Test

แนวโน้มการใช้บริการ	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1. แนวโน้มการใช้บริการในอนาคต	2.101	2	397	.124

จากตาราง 25 ผลการเปรียบเทียบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มมีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต จำแนกตามอาชีพ โดยใช้การทดสอบ Levene's Test สามารถอธิบายได้ดังนี้

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้ค่าสถิติของการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) หรือ Brown-Forsythe ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยเริ่มจากการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง Levene's test จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 หากค่าแปรปรวนของข้อมูลทุกกลุ่มเท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย ANOVA และหากค่าแปรปรวนของทุกกลุ่ม ไม่เท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย Brown-Forsythe ถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาว่าคู่เฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

แนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง แนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มีค่า Sig เท่ากับ .124 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือยอมรับสมมุติฐานหลัก (H0) และปฏิเสธสมมุติฐานรอง (H1) หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มอายุไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จะใช้สถิติ F-test ในการทดสอบดังนี้

ตาราง 26 แสดงผลความแตกต่างกันของแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง แนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต จำแนกตามอาชีพ โดยใช้สถิติ F-test

แนวโน้มการใช้บริการ		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1 แนวโน้มในการใช้บริการในอนาคต	Between Groups	7.121	2	3.560	4.606*	.011
	Within Groups	306.857	397	.773		
	Total	313.977	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 26 ผลความแตกต่างกันของแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง แนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต จำแนกตามอาชีพ โดยใช้สถิติ F-Test สามารถอธิบายได้ดังนี้

เรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มีค่า Probability (p) เท่ากับ .011 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่านักลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน แนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง แนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเพื่อให้ทราบว่าระดับอาชีพคู่ใดที่มีความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบต่อไปด้วยวิธี ทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) ดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตาราง 27 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง แนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต จำแนกตามอาชีพ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD)

อาชีพ	Mean	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	พนักงานบริษัทเอกชน	ประกอบธุรกิจส่วนตัว
		3.68	4.13	4.41
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.68	-	-.452*	-.730**
			(.020)	(.003)
พนักงานบริษัทเอกชน	4.13		-	-.278
				(.158)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	4.41			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 27 เมื่อเปรียบเทียบแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง แนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต จำแนกตามอาชีพ พบว่า

1. นักลงทุนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ กับนักลงทุนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .020 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่านักลงทุนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง แนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต โดยจำแนกอาชีพ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือนักลงทุนที่มี

อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง แนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มากกว่านักลงทุนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ . 452

2. นักลงทุนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ กับนักลงทุนที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีค่า Probability (p) เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่านักลงทุนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง แนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต โดยจำแนกอาชีพ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีอาชีพอาชีพธุรกิจส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือนักลงทุนที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง แนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มากกว่านักลงทุนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ . 730

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

เรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

ตาราง 28 แสดงตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้ Levene's Test

แนวโน้มการใช้บริการ	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2. การแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ	.972	2	397	.379

จากตาราง 28 ผลการเปรียบเทียบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มมีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต จำแนกตามอาชีพ โดยใช้การทดสอบ Levene's Test สามารถอธิบายได้ดังนี้

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้ค่าสถิติของการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) หรือ Brown-Forsythe ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยเริ่มจากการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง Levene's test จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 หากค่าแปรปรวนของข้อมูลทุกกลุ่มเท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย ANOVA และหากค่าแปรปรวนของทุกกลุ่ม ไม่เท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย Brown-Forsythe ถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาว่าคู่เฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

แนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง เรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มีค่า Sig เท่ากับ .379 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมุติฐานหลัก (H0) และปฏิเสธ

สมมุติฐานรอง (H1) หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มอายุไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จะใช้สถิติ F-test ในการทดสอบดังนี้

ตาราง 29 แสดงผลความแตกต่างกันของแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง การแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ จำแนกตามอาชีพ โดยใช้สถิติ F-test

แนวโน้มการใช้บริการ		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
2. การแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ	Between Groups	7.117	2	3.558	4.607*	.011
	Within Groups	306.633	397	.772		
	Total	313.750	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 29 ผลความแตกต่างกันของแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง การแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการจำแนกตามอาชีพ โดยใช้สถิติ F-Test สามารถอธิบายได้ดังนี้

เรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .011 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่านักลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน แนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง การแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเพื่อให้ทราบว่าระดับอาชีพคู่ใดที่มีความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบต่อไปด้วยวิธี ทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) ดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตาราง 30 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง การแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ จำแนกตามอาชีพ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD)

อาชีพ	Mean	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ 3.68	พนักงานบริษัทเอกชน 4.13	ประกอบธุรกิจส่วนตัว 4.41
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.68	-	-.443* (.022)	-.730** (.003)
พนักงานบริษัทเอกชน	4.13		-	-.287 (.070)
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	4.41			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 30 เมื่อเปรียบเทียบแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง การแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ จำแนกตามอาชีพพบว่า

1. นักลงทุนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ กับนักลงทุนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .022 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่านักลงทุนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง การแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ โดยจำแนกอาชีพ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือนักลงทุนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง การแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มากกว่านักลงทุนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ . 443

2. นักลงทุนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ กับนักลงทุนที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีค่า Probability (p) เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่านักลงทุนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง การแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ โดยจำแนกอาชีพ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีอาชีพอาชีพธุรกิจส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือนักลงทุนที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง การแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มากกว่านักลงทุนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ . 730

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.6 นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต แตกต่างกัน ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต แตกต่างกัน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way Analysis of Variance โดยใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังนี้

โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's Test โดยมีสมมติฐานดังนี้

Ho : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้ค่าสถิติของการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) หรือ Brown-Forsythe ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยเริ่มจากการทดสอบความแปรปรวนจากตาราง Levene's test จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 หากค่าแปรปรวนของข้อมูลทุกกลุ่มเท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย ANOVA และหากค่าแปรปรวนของทุกกลุ่ม ไม่เท่ากันให้ทดสอบความแตกต่างด้วย Brown-Forsythe ถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาว่าคู่เฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
โดยสามารถแยกเป็นข้อย่อยได้ดังนี้

เรื่องการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

ตาราง 31 แสดงตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้ Levene test

แนวโน้มการใช้บริการ	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1. แนวโน้มในการใช้บริการในอนาคต	7.223**	4	395	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 31 ผลการเปรียบเทียบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มมีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต จำแนกตามอายุ โดยใช้การทดสอบ Levene's Test สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) แสดงว่าความแปรปรวนในกลุ่มนี้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 จะใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบ ดังนี้

ตาราง 32 แสดงผลความแตกต่างกันของแนวโน้มแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตจำแนกตามรายได้ โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe

แนวโน้มการใช้บริการ		Statistic(a)	df1	df2	Sig.
1. แนวโน้มในการใช้บริการในอนาคต	Brown-Forsythe	4.715**	4	230.986	0.001

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 32 แสดงผลความแตกต่างกันของแนวโน้มแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต จำแนกตามรายได้ โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe สามารถอธิบายได้ดังนี้

แนวโน้มแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มีค่า Sig เท่ากับ . 001 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมุติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมุติฐานรอง (H1) นั่นคือ นักลงทุนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

และเพื่อให้ทราบว่ารายได้คู่ใดที่มีความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบต่อไปด้วยวิธี Dunnett's T3 ดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตาราง 33 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต จำแนกตามรายได้ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3

รายได้ของนักลงทุน	Mean	ไม่เกิน 15,000 4.13	15,001-25,000 4.14	25,001-35,000 3.92	35,001-45,000 4.51	มากกว่า 45,000 4.07
ไม่เกิน 15,000	4.13	-	-.007 (1.000)	.231 (.971)	-.377 (.421)	.060 (1.000)
15,001-25,000	4.14		-	.220 (.732)	-.370* (.018)	.067 (.999)
25,001-35,000	3.92				-.590** (.001)	-.152 (.964)
35,001-45,000	4.51			-		.437** (.002)
มากกว่ 45,000	4.07					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 33 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต จำแนกตามรายได้ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3 สามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. นักลงทุนที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-25,000 บาท กับนักลงทุนที่มีรายได้ระหว่าง 35,001-45,000 บาท มีค่า Probability (p) เท่ากับ .018 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่านักลงทุนที่มี

อายุระหว่าง 15,001-25,000 บาท แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต โดยจำแนกอายุ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีรายได้ระหว่าง 35,001-45,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักลงทุนที่มีรายได้ระหว่าง 35,001-45,000 บาท มีแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตมากกว่านักลงทุนที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-25,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ . 370

2. นักลงทุนที่มีรายได้ระหว่าง 25,001-35,000 บาท กับนักลงทุนที่มีระหว่าง 35,001-45,000 บาท มีค่า Probability (p) เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่านักลงทุนที่มีระหว่าง 25,001-35,000 บาท แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต โดยจำแนกรายได้ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีรายได้ระหว่าง 35,001-45,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักลงทุนที่มีรายได้ระหว่าง 35,001-45,000 บาท มีแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มากกว่านักที่ลงทุนมีรายได้ระหว่าง 25,001-35,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ . 590

3. นักลงทุนที่มีรายได้ระหว่าง 35,001-45,000 บาท กับนักลงทุนที่มีรายได้มากกว่า 45,000 บาท มีค่า Probability (p) เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่านักลงทุนที่มีรายได้ระหว่าง 35,001-45,000 บาท มีแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต โดยจำแนกรายได้ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีรายได้มากกว่า 45,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักลงทุนที่มีรายได้ระหว่าง 35,001-45,000 บาท มีแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตมากกว่านักลงทุนที่มีรายได้มากกว่า 45,000 บาทโดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ . 437

ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

ตาราง 34 แสดงตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มโดยใช้ Levene test

แนวโน้มการใช้บริการ	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2. การแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ	8.873	4	395	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 34 ผลการเปรียบเทียบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มมีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต จำแนกตามอายุ โดยใช้การทดสอบ Levene test สามารถอธิบายได้ดังนี้

2. ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการมีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าความแปรปรวนในกลุ่มนี้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 จะใช้สถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบ ดังนี้

ตาราง 35 แสดงผลความแตกต่างกันของแนวโน้มแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตจำแนกตามรายได้ โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe

แนวโน้มการใช้บริการ		Statistic(a)	df1	df2	Sig.
2. การแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ	Brown-Forsythe	6.599**	4	321.932	0.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 35 แสดงผลความแตกต่างกันของแนวโน้มแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ จำแนกตามรายได้ โดยใช้สถิติ Brown-Forsythe สามารถอธิบายได้ดังนี้

แนวโน้มแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการมีค่า Sig เท่ากับ . 000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมุติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมุติฐานรอง (H_1) นั่นคือ นักลงทุนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

และเพื่อให้ทราบว่ารายได้คู่ใดที่มีความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบต่อไปด้วยวิธี Dunnett's T3 ดังแสดงในตาราง ดังนี้

ตาราง 36 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ จำแนกตามรายได้ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3

อายุของนักลงทุน	Mean	ไม่เกิน 15,000 4.13	15,001-25,000 4.14	25,001-35,000 3.92	35,001-45,000 4.51	มากกว่า 45,000 4.07
ไม่เกิน 15,000	4.13	-	.222 (.568)	.645** (.001)	.193 (.815)	.515** (.003)
15,001-25,000	4.14		-	.423* (.017)	-.028 (1.000)	.294 (.058)
25,001-35,000	3.92				-.452* (.019)	-.130 (.987)
35,001-45,000	4.51			-		.322 (.070)
มากกว่ 45,000	4.07					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 36 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ จำแนกตามรายได้ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3 สามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. นักลงทุนที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท กับนักลงทุนที่มีรายได้ระหว่าง 25,001-35,000 บาท มีค่า Probability (p) เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่านักลงทุนที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท มีแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ โดยจำแนกตามระดับรายได้ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักลงทุนที่มีรายได้ระหว่าง 25,001-35,000 บาท มีแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มากกว่านักลงทุนที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ . 645

2. นักลงทุนที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท กับนักลงทุนที่มีรายได้มากกว่า 45,000 บาทขึ้นไป มีค่า Probability (p) เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่านักลงทุนที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท มีแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ โดยจำแนกตามระดับรายได้ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักลงทุนที่มีรายได้มากกว่า 45,000 บาทขึ้นไป

มีแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มากกว่านักลงทุนที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ . 515

3. นักลงทุนที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-35,000 บาท กับนักลงทุนที่มีระหว่าง 25,001-35,000 บาท มีค่า Probability (p) เท่ากับ .017 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่านักลงทุนที่มีระหว่าง 15,001-35,000 บาท แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ โดยจำแนกรายได้ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีรายได้ระหว่าง 25,001-35,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ นักลงทุนที่มีรายได้ระหว่าง 25,001-35,000 บาท มีแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มากกว่านักที่ลงทุนมีรายได้ระหว่าง 15,001-35,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ . 423

4. นักลงทุนที่มีรายได้ระหว่าง 25,001-35,000 บาท กับนักลงทุนที่มีรายได้ระหว่าง 35,001-45,000 บาท มีค่า Probability (p) เท่ากับ .019 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่านักลงทุนที่มีรายได้ระหว่าง 25,001-35,000 บาท มีแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต โดยจำแนกรายได้ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักลงทุนที่มีรายได้ระหว่าง 25,001-35,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักลงทุนที่มีรายได้ระหว่าง 35,001-45,000 บาท มีแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มากกว่านักลงทุนที่มีรายได้ระหว่าง 25,001-35,000 บาท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ . 452

ส่วนคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 2 ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยดังนี้

ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

สมมติฐานข้อที่ 2.1 ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

H_0 : ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

H_1 : ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 37 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต และแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

ทัศนคติของนักลงทุน ที่มีต่อการซื้อขายผ่านระบบอินเทอร์เนต	สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์	p-value	ทิศทาง ความสัมพันธ์	ระดับ ความสัมพันธ์
เป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัย	.237**	.000	เดียวกัน	ต่ำ
สะดวกในการใช้งาน	.311**	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
ใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน	.235**	.000	เดียวกัน	ต่ำ
ปลอดภัยในการใช้งาน เชื่อถือได้	.244**	.000	เดียวกัน	ต่ำ
ข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับมีความชัดเจน	.285**	.000	เดียวกัน	ต่ำ
รวดเร็ว และประหยัดเวลา	.289**	.000	เดียวกัน	ต่ำ
ทัศนคติโดยรวม	.370**	.000	เดียวกัน	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทัศคติของนักลงทุนที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนต กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_1) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_0) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตโดยรวมของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .370 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือถ้าทัศนคติของนักลงทุนโดยรวมมากขึ้น จะมีแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตเพิ่มขึ้นในระดับเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

1. เป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องความเป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตใน

อนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .237 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีทัศนคติที่ดีต่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยจะทำให้แนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตเพิ่มขึ้น

2. สะดวกในการใช้งาน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องความสะดวกในการใช้งาน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .311 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีทัศนคติที่ดีในเรื่องความสะดวกในการใช้งาน จะทำให้แนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตเพิ่มขึ้น

3. ใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .235 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีทัศนคติที่ดีในเรื่องการใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน จะทำให้แนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตเพิ่มขึ้น

4. ปลอดภัยในการใช้งาน เชื่อถือได้ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องความปลอดภัยในการใช้งาน เชื่อถือได้ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .244 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีทัศนคติที่ดีในเรื่องความปลอดภัยในการใช้งาน เชื่อถือได้ จะทำให้แนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตเพิ่มขึ้น

5. ข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับมีความชัดเจน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับมีความชัดเจน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .285 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านัก

ลงทุนมีทัศนคติที่ดีในเรื่องข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับมีความชัดเจน จะทำให้แนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตเพิ่มขึ้น

6. รวดเร็ว และประหยัดเวลา มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องความรวดเร็ว และประหยัดเวลา มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .289 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีทัศนคติที่ดีในเรื่องความรวดเร็ว และประหยัดเวลา จะทำให้แนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตเพิ่มขึ้น

สมมติฐานข้อที่ 2.2 ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

H_0 : ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

H_1 : ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 38 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวม และแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

ทัศนคติของนักลงทุน ที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวม	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	p-value	ทิศทางความสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
สะดวกในการซื้อขาย	.349**	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
ทำรายการง่ายไม่ซับซ้อน	.427**	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
ปลอดภัย เชื่อถือได้	.275**	.000	เดียวกัน	ต่ำ
ข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับมีความชัดเจน	.121*	.015	เดียวกัน	ต่ำ
รวดเร็ว และประหยัดเวลา	.239**	.000	เดียวกัน	ต่ำ
ทัศนคติโดยรวม	.491**	.000	เดียวกัน	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทัศคติของนักลงทุนที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวม กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_1) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_0) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมโดยรวมของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .491 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือถ้าทัศนคติของนักลงทุนโดยรวมมากขึ้น จะมีแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตเพิ่มขึ้นในระดับเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

1. สะดวกในการซื้อขาย มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมของนักลงทุน ในเรื่องความสะดวกในการซื้อขาย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .349 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีทัศนคติที่ดีในเรื่อง สะดวกในการซื้อขาย จะทำให้แนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตเพิ่มขึ้น

2. ทำรายการง่ายไม่ซับซ้อน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมของนักลงทุน ในเรื่องการทำรายการง่ายไม่ซับซ้อน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .427 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมี

ความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีทัศนคติที่ดีในเรื่อง การทำรายการง่ายไม่ซับซ้อน จะทำให้แนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตเพิ่มขึ้น

3. ปลอดภัย เชื่อถือได้ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมของนักลงทุน ในเรื่องความปลอดภัย เชื่อถือได้ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .275 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีทัศนคติที่ดีในเรื่องความปลอดภัย เชื่อถือได้ จะทำให้แนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตเพิ่มขึ้น

4. ข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับมีความชัดเจน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .015 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมของนักลงทุน ในเรื่องข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับมีความชัดเจน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .121 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีทัศนคติที่ดีในเรื่อง ข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับมีความชัดเจน จะทำให้แนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตเพิ่มขึ้น

5. รวดเร็ว และประหยัดเวลา มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมของนักลงทุน ในเรื่องความรวดเร็ว และประหยัดเวลา มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .239 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีทัศนคติที่ดีในเรื่อง รวดเร็ว และประหยัดเวลา จะทำให้แนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตเพิ่มขึ้น

ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

สมมติฐานข้อที่ 2.3 ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

H_0 : ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

H_1 : ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 39 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต และแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

ทัศนคติของนักลงทุน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	p-value	ทิศทางความสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
เป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัย	.261**	.000	เดียวกัน	ต่ำ
สะดวกในการใช้งาน	.335**	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
ใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน	.227**	.000	เดียวกัน	ต่ำ
ปลอดภัยในการใช้งาน เชื่อถือได้	.199**	.000	เดียวกัน	ต่ำ
ข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับมีความชัดเจน	.270**	.000	เดียวกัน	ต่ำ
รวดเร็ว และประหยัดเวลา	.281**	.000	เดียวกัน	ต่ำ
ทัศนคติโดยรวม	.361**	.000	เดียวกัน	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทัศคติของนักลงทุนที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนต กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_1) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_0) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตโดยรวมของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .361 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในมีระดับปานกลาง กล่าวคือถ้าทัศนคติของนักลงทุนโดยรวม

มากขึ้น จะมีแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

1. เป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องความเป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .261 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีทัศนคติที่ดีต่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยจะทำให้แนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการเพิ่มขึ้น

2. สะดวกในการใช้งาน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องความสะดวกในการใช้งาน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .335 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีทัศนคติที่ดีในเรื่องความสะดวกในการใช้งาน จะทำให้แนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการเพิ่มขึ้น

3. ใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .227 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีทัศนคติที่ดีในเรื่องการใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน จะทำให้แนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการเพิ่มขึ้น

4. ปลอดภัยในการใช้งาน เชื่อถือได้ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องความปลอดภัยในการใช้งาน เชื่อถือได้ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .199 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีทัศนคติที่ดีในเรื่องความปลอดภัยในการใช้งาน เชื่อถือได้ จะทำให้แนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการเพิ่มขึ้น

5. ข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับมีความชัดเจน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับมีความชัดเจน มีความสัมพันธ์

กับแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .270 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีทัศนคติที่ดีในเรื่องข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับมีความชัดเจน จะทำให้แนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการเพิ่มขึ้น

6. รวดเร็ว และประหยัดเวลา มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องความรวดเร็ว และประหยัดเวลา มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .289 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีทัศนคติที่ดีในเรื่องความรวดเร็ว และประหยัดเวลา จะทำให้แนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการเพิ่มขึ้น

สมมติฐานข้อที่ 2.4 ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

H_0 : ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

H_1 : ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 40 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวม และแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

ทัศนคติของนักลงทุน ที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวม	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	p-value	ทิศทางความสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
สะดวกในการซื้อขาย	.319**	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
ทำรายการง่ายไม่ซับซ้อน	.353**	.000	เดียวกัน	ปานกลาง
ปลอดภัย เชื่อถือได้	.225**	.000	เดียวกัน	ต่ำ
ข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับมีความชัดเจน	.102*	.041	เดียวกัน	ต่ำ
รวดเร็ว และประหยัดเวลา	.263**	.000	เดียวกัน	ต่ำ
ทัศนคติโดยรวม	.376**	.000	เดียวกัน	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทัศคติของนักลงทุนที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวม กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_1) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_0) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมโดยรวมของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .376 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง กล่าวคือถ้าทัศนคติของนักลงทุนโดยรวมมากขึ้น จะมีแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ เพิ่มขึ้นในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

1. สะดวกในการซื้อขาย มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมของนักลงทุน ในเรื่องความสะดวกในการซื้อขาย มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .319 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีทัศนคติที่ดีในเรื่อง สะดวกในการซื้อขาย จะทำให้แนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการเพิ่มขึ้น

2. ทำรายการง่ายไม่ซับซ้อน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมของนักลงทุนในเรื่องการทำรายการง่ายไม่ซับซ้อน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่า

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .353 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีทัศนคติที่ดีในเรื่องการทำรายการง่ายไม่ซับซ้อน จะทำให้แนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการเพิ่มขึ้น

3. ปลอดภัย เชื่อถือได้ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมของนักลงทุน ในเรื่องความปลอดภัย เชื่อถือได้ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .225 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีทัศนคติที่ดีในเรื่อง ความปลอดภัย เชื่อถือได้ จะทำให้แนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการเพิ่มขึ้น

4. ข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับมีความชัดเจน มีค่า Probability (p) เท่ากับ .015 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมของนักลงทุน ในเรื่องข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับมีความชัดเจน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .102 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีทัศนคติที่ดีในเรื่องข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับมีความชัดเจน จะทำให้แนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการเพิ่มขึ้น

5. รวดเร็ว และประหยัดเวลา มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมของนักลงทุน ในเรื่องความรวดเร็ว และประหยัดเวลา มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .263 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีทัศนคติที่ดีในเรื่อง รวดเร็ว และประหยัดเวลา จะทำให้แนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการเพิ่มขึ้น

สมมติฐานข้อที่ 3 ความรู้ความเข้าใจในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยดังนี้

ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

สมมติฐานข้อที่ 3.1 ความรู้ความเข้าใจในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

H_0 : ความรู้ความเข้าใจในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

H_1 : ความรู้ความเข้าใจในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 41 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต และแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

ความรู้ความเข้าใจโดยรวมของนักลงทุน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	p-value	ทิศทางความสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
1. แนวโน้มในการใช้บริการในอนาคต	.105*	.036	เดียวกัน	ต่ำ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 41 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านความรู้ความเข้าใจ ของนักลงทุนที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนต กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนด้านความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มีค่า Probability (p) เท่ากับ .036 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_1) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_0) หมายความว่า ความรู้ความเข้าใจของนักลงทุนที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตโดยรวมของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .105 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือถ้าความรู้ความเข้าใจของนักลงทุนโดยรวมมากขึ้น จะมีแนวโน้มการซื้อ

ขายกองทุนรวม ในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

สมมติฐานข้อที่ 3.2 ความรู้ความเข้าใจ ในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

H_0 : ความรู้ความเข้าใจ ในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

H_1 : ความรู้ความเข้าใจ ในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 42 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตด้านความรู้ความเข้าใจ และแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

การรับรู้ของนักลงทุน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	p-value	ทิศทางความสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
2. แนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ	.115*	.022	เดียวกัน	ต่ำ

จากตารางที่ 42 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ผลด้านความรู้ความเข้าใจ ของนักลงทุนที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนต กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนด้านความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .022 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_1) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_0) หมายความว่า ความรู้ความเข้าใจ ของนักลงทุนมีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตโดยรวมของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวมในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .115 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ กล่าวคือถ้าความรู้ความเข้าใจของนักลงทุน

โดยรวมมากขึ้น จะมีแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

สมมติฐานข้อที่ 3.3 การรับรู้ในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

H_0 : การรับรู้ในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

H_1 : การรับรู้ในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 43 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตด้านการรับรู้ และแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

การรับรู้ของนักลงทุน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	p-value	ทิศทางความสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
1. แนวโน้มในการใช้บริการในอนาคต	.087	.082	ไม่สัมพันธ์กัน	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 43 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักลงทุนที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนต กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนด้านการรับรู้ ในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มีค่า Probability (p) เท่ากับ .082 ซึ่งมากกว่า .01 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_0) หมายความว่า การรับรู้ของนักลงทุนที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตโดยรวม

ของนักลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

สมมติฐานข้อที่ 3.4 การรับรู้ในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

H_0 : การรับรู้ในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

H_1 : การรับรู้ในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 44 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตด้านการรับรู้ และแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

การรับรู้ของนักลงทุน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	p-value	ทิศทางความสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
2. แนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ	.054	.277	ไม่สัมพันธ์กัน	-

จากตารางที่ 44 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ผลด้านการรับรู้ของนักลงทุนที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนต กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนด้านการรับรู้ ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .277 ซึ่งมากกว่า .01 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_0) หมายความว่า การรับรู้ของนักลงทุนมีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตโดยรวมของนักลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวมในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สมมติฐานข้อที่ 4 พฤติกรรมของนักลงทุนมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนสามารถเขียนเป็นสมมติฐานย่อยดังนี้

ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

สมมติฐานข้อที่ 4.1 พฤติกรรมของนักลงทุนในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

H_0 : พฤติกรรมของนักลงทุนในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

H_1 : พฤติกรรมของนักลงทุนในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 45 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของนักลงทุนในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต และแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

พฤติกรรมของนักลงทุน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	p-value	ทิศทางความสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
1. ประสบการณ์ในการลงทุนผ่านกองทุนรวม	-.253**	.000	ตรงกันข้าม	ต่ำ
2. ความถี่ในการซื้อขายกองทุนรวม	.221**	.000	เดียวกัน	ต่ำ
3. มูลค่าในการซื้อขายกองทุนรวมมากที่สุด	-.044	.376	ไม่สัมพันธ์กัน	-
4. เปิดบัญชีผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกี่แห่ง	.223**	.000	เดียวกัน	ต่ำ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 45 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านประสบการณ์ในการลงทุนผ่านกองทุนรวมกับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000

ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_0) หมายความว่า ประสบการณ์ในการลงทุนผ่านกองทุนรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -.253 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงข้ามกันและมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีประสบการณ์ในการซื้อขายกองทุนรวมเพิ่มขึ้นจะทำให้แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตลดลง

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านความถี่ในการซื้อขายกองทุนรวม กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_0) หมายความว่า ความถี่ในการซื้อขายกองทุนรวม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .221 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความถี่ในการซื้อขายกองทุนรวมเพิ่มขึ้นจะทำให้แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตเพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านมูลค่าในการซื้อขายกองทุนรวม กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มีค่า Probability (p) เท่ากับ .376 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_1) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_0) หมายความว่า มูลค่าในการซื้อขายกองทุนรวมของนักลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวมในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านจำนวนบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่นักลงทุนเปิดบัญชี กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_0) หมายความว่า จำนวนบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่นักลงทุนเปิดบัญชีมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .223 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีจำนวนบัญชีที่ซื้อขายกองทุนรวมเพิ่มขึ้นจะทำให้แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตเพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

สมมติฐานข้อที่ 4.2 พฤติกรรมของนักลงทุนในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

H_0 : พฤติกรรมของนักลงทุนในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

H_1 : พฤติกรรมของนักลงทุนในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 46 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของนักลงทุนในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต และแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

พฤติกรรมของนักลงทุน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	p-value	ทิศทางความสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
1. ประสบการณ์ในการลงทุนผ่านกองทุนรวม	-.289**	.000	ตรงกันข้าม	ต่ำ
2. ความถี่ในการซื้อขายกองทุนรวม	.194**	.000	เดียวกัน	ใช้บริการ
3. มูลค่าในการซื้อขายกองทุนรวมมากที่สุด	-.063	.207	ไม่สัมพันธ์กัน	-
4. เปิดบัญชีผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกี่แห่ง	.192**	.000	เดียวกัน	ต่ำ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 46 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านประสบการณ์ในการลงทุนผ่านกองทุนรวมกับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_0) หมายความว่า ประสบการณ์ในการลงทุนผ่านกองทุนรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -.289 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางตรงข้ามกันและมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมี

ประสบการณ์ในการซื้อขายกองทุนรวมเพิ่มขึ้นจะทำให้แนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการลดลง

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านความถี่ในการซื้อขายกองทุนรวม กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการมีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_0) หมายความว่า ความถี่ในการซื้อขายกองทุนรวม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .194 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีความถี่ในการซื้อขายกองทุนรวมเพิ่มขึ้นจะทำให้แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการเพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านมูลค่าในการซื้อขายกองทุนรวม กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .207 ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_1) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_0) หมายความว่า มูลค่าในการซื้อขายกองทุนรวมของนักลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านจำนวนบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่นักลงทุนเปิดบัญชี กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มีค่า Probability (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_1) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_0) หมายความว่า จำนวนบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่นักลงทุนเปิดบัญชีมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .192 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ กล่าวคือ ถ้านักลงทุนมีจำนวนบัญชีที่ซื้อขายกองทุนรวมเพิ่มขึ้นจะทำให้แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ เพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 47 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน	สถิติที่ใช้
1. นักลงทุนที่มีลักษณะด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ ที่แตกต่างกันมีผลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนที่แตกต่างกัน		
1.1 นักลงทุนที่มีเพศต่างกันมีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนแตกต่างกัน		
1. ด้านการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน	t-test
2. ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน	t-test
1.2 นักลงทุนที่มีอายุต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตแตกต่างกัน		
1. ด้านการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต	สอดคล้องกับสมมติฐาน	Brown - Forsythe
2. ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ	สอดคล้องกับสมมติฐาน	
1.3 นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต แตกต่างกัน		
1. ด้านการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน	t-test
2. ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน	t-test
1.4 นักลงทุนที่มีการศึกษาต่างกัน มีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต แตกต่างกัน		
1. ด้านการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน	t-test
2. ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน	t-test
1.5 นักลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตแตกต่างกัน		
1. ด้านการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต	สอดคล้องกับสมมติฐาน	F-test
2. ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ	สอดคล้องกับสมมติฐาน	F-test
1.6 นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต แตกต่างกัน		
1. ด้านการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต		

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน	สถิติที่ใช้
ในอนาคต 2. ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ	สอดคล้องกับสมมติฐาน สอดคล้องกับสมมติฐาน	F-test F-test
2. ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน		
2.1 ทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตโดยรวม 1. ด้านการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต 2. ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ	 สอดคล้องกับสมมติฐาน สอดคล้องกับสมมติฐาน	 Person Correlation
2.2 ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมโดยรวม 1. ด้านการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต 2. ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ	 สอดคล้องกับสมมติฐาน สอดคล้องกับสมมติฐาน	 Person Correlation
3. ความรู้ความเข้าใจในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน		
3.1. ความรู้ความเข้าใจในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน 1. ด้านการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต 2. ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ	 สอดคล้องกับสมมติฐาน สอดคล้องกับสมมติฐาน	 Person Correlation
3.2. การรับรู้ในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน 1. ด้านการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต 2. ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ	 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน	 Pearson Correlation
4. พฤติกรรมของนักลงทุนมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน		
4.1 พฤติกรรมของนักลงทุนด้านประสบการณ์ในการซื้อขายกองทุนรวม 1. ด้านการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต 2. ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ	 สอดคล้องกับสมมติฐาน สอดคล้องกับสมมติฐาน	 Pearson Correlation

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน	สถิติที่ใช้
4.2 พฤติกรรมของนักลงทุนด้านความถี่ในการซื้อขายกองทุนรวม		
1. ด้านการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต	สอดคล้องกับสมมติฐาน	Pearson Correlation
2. ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ	สอดคล้องกับสมมติฐาน	
4.3 พฤติกรรมของนักลงทุนด้านมูลค่าในการซื้อขายกองทุนรวม		
1. ด้านการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน	Pearson Correlation
2. ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน	
4.3 พฤติกรรมของนักลงทุนด้านจำนวนบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่นักลงทุนเปิดบัญชี		
1. ด้านการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต	สอดคล้องกับสมมติฐาน	Pearson Correlation
2. ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ	สอดคล้องกับสมมติฐาน	

บทที่ 5
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อทราบถึงความต้องการ และปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนทั่วไปให้ชัดเจน เพื่อประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนาการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตให้เข้าถึงความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตที่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตที่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักลงทุนที่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักลงทุนที่มีลักษณะด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ ที่แตกต่างกันมีผลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนที่แตกต่างกัน
2. ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน
3. การรับรู้เกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน
4. พฤติกรรมของนักลงทุนมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักลงทุนทั่วไปที่ซื้อขายกองทุนรวมของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งที่เคยใช้บริการอินเทอร์เนตและไม่เคยใช้บริการอินเทอร์เนต ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย หมายถึง นักลงทุนทั่วไปที่ซื้อขายกองทุนรวมของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งที่เคยใช้อินเทอร์เนตและไม่เคยใช้อินเทอร์เนต เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนของประชากร ดังนั้น จึงใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างไม่เกิน 5% ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จึงเท่ากับ 400 คน

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยใช้วิธีเลือกตัวอย่างโดยใช้วิจารณญาณ (Judgmental Sampling) โดยสุ่มตัวอย่างจากนักลงทุนที่ลงทุนผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน 5 แห่ง และเป็นบริษัทจัดการที่ได้เปิดให้บริการซื้อขายผ่านระบบอินเทอร์เนตได้ ได้แก่ 1) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไทยพาณิชย์ จำกัด, 2) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กสิกรไทย จำกัด, 3) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด, 4) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ทหารไทย จำกัด และ 5) บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ยูโอบี (ไทย) จำกัด โดยเลือกจากบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่มีมูลค่าทรัพย์สินสุทธิสูงสุด 10 อันดับแรกคือ

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไทยพาณิชย์ จำกัด	19.21%
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กสิกรไทย จำกัด	13.65%
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด	9.54%
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กรุงไทย จำกัด	8.94%
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม บัวหลวง จำกัด	8.69%
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ทหารไทย จำกัด	8.23%
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไอเอ็นจี (ประเทศไทย) จำกัด	8.04%
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ยูโอบี (ไทย) จำกัด	4.35%
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ธนชาต จำกัด	4.24%
บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน อยุธยา จำกัด	3.00%

ขั้นที่ 2 นำตัวแทนของประชากรมาแบ่งโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควต้า (Quota Sampling) โดยให้จำนวนตัวอย่างในแต่ละสถานที่เท่าๆกัน

ขั้นที่ 3 เลือกกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานที่แบบสะดวก (Convenience Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร บทความ และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. กำหนดขอบเขตเนื้อหาของแบบสอบถาม เพื่อครอบคลุมในเรื่องของ การวัดปัจจัยในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน ทำให้สามารถได้คำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงได้ แล้วนำมาประยุกต์เป็นคำถามในแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 5 ส่วน รวมทั้งสิ้น 40 ข้อ ในแต่ละส่วนมีรายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของลูกค้าที่ใช้บริการซื้อขายกองทุนรวมในบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close-ended questions) จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบสเกล (Semantic Differential Scale) โดย ข้อที่ 7-12เกี่ยวกับทัศคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนต ข้อที่ 13-17 เกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวม โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale)

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ และการรับรู้เกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต โดยในส่วนของด้านความรู้ความเข้าใจ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close-ended Question) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบเพียงคำตอบเดียวจากคำตอบที่ให้เลือก 2 ตัวเลือก (Check List) จำนวน 5 ข้อ คือ ข้อที่ 18-22

ด้านการรับรู้ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบสเกล (Interval Scale) จำนวน 7 ข้อ คือ ข้อที่ 23-29 โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale)

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักลงทุน ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการซื้อขายกองทุนรวม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended questions) จำนวน 4 ข้อ คือ ข้อที่ 30-33 เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale) และข้อที่ 34-36 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close-ended Question) แบบให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบเพียงคำตอบเดียวจากคำตอบที่ให้เลือกมากกว่า 2 คำตอบขึ้นไป (Check List) เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เนต มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close-ended Question) จำนวน 2 ข้อ คือข้อที่ 37 และข้อ 38 เป็นแบบให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบเพียงคำตอบเดียวจากคำตอบที่ให้เลือกมากกว่า 2 คำตอบขึ้นไป (Check List) เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูล (Source of Data) การวิจัยเรื่องนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) และการวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Research) โดยมุ่งศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้ทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชน ดังนี้

1.1 เอกสารเผยแพร่ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.2 เอกสารเผยแพร่ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม

1.3 เอกสารเผยแพร่ของสมาคมบริษัทจัดการลงทุน

1.4 หนังสือพิมพ์ธุรกิจ วารสารต่างๆ

1.5 หนังสือทางวิชาการ บทความ วิทยานิพนธ์ และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.6 ข้อมูลจากอินเทอร์เนต

2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการเก็บข้อมูลดังนี้

2.1 ขอจดหมายจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

2.2 ติดต่อบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่ได้ระบุไว้ทั้ง 5 แห่ง เพื่อขอความร่วมมือ และอนุญาตในการสอบถามลูกค้าที่เข้ามาซื้อขายกองทุนรวมในบริษัทฯ หรือตัวแทนจำหน่ายแต่ละแห่ง

2.3 ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับลูกค้าที่ใช้บริการซื้อขายกองทุนรวมในบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน หรือตัวแทนจำหน่ายแต่ละแห่งที่จะตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็นบริษัทหลักทรัพย์ละ 80 ชุด

2.4 นำแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา โดยผู้วิจัยได้ชี้แจงให้เข้าใจวัตถุประสงค์ และอธิบายวิธีตอบแบบสอบถามก่อนที่จะตอบแบบสอบถาม และทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตัวเอง

2.5 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ถึงเดือน มกราคม 2551

การจัดกระทำข้อมูล

1. ทดสอบแบบสอบถามที่ได้ทำการออกแบบไว้ (Pre-test) แล้วดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องของแบบสอบถาม พร้อมตรวจความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีของ Croanbanch's α

2. นำแบบสอบถามที่แก้ไขข้อบกพร่องเรียบร้อยแล้ว ออกเก็บข้อมูลจริง

3. เมื่อรวบรวมแบบสอบถามตามความต้องการแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถาม โดยจะเลือกเฉพาะกลุ่มตัวอย่างคือ นักลงทุนทั่วไปที่เข้ามาซื้อขายกองทุน

รวมในบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน หรือตัวแทนจำหน่ายเท่านั้น

4. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์แล้ว นำมาลงรหัส (Coding) ในแบบลงรหัสสำหรับประมวลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์

5. นำข้อมูลมาบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมาลผลด้วยโปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences) For Windows Version 10 และ 11 และทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา จะใช้คำว่าร้อยละ (Percentage) ในการอธิบายลักษณะทางประชากรศาสตร์ ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต พฤติกรรมของนักลงทุน แนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนทั่วไป มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ได้นำมาแจกแจง จำนวน ความถี่ (Frequency) และนำเสนอเป็นค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Means) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อศึกษาถึงลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

1.2 วิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามในส่วนที่ 2 โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Means) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

1.3 วิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามในส่วนที่ 3 ได้นำมาแจกแจงความถี่ (Frequency) และนำเสนอเป็นค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Means) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

1.4 วิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามในส่วนที่ 4 ได้นำมาแจกแจงความถี่ (Frequency) และนำเสนอเป็นค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Means) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

1.5 วิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามในส่วนที่ 5 โดยใช้คาเฉลี่ย (Means) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ จะนำข้อมูลที่ได้ จากวิธีการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์ทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อหาความสัมพันธ์ของทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนทั่วไป กับคุณสมบัติของผู้บริโภคทางด้านเพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้โดยเฉลี่ย ประสบการณ์ในการซื้อขายกองทุนรวม และเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านระบบอินเทอร์เนตที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนทั่วไป โดยใช้ค่าสถิติต่างๆ ในการวิเคราะห์ ดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม ใช้สถิติ T-Test independent และการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 เพื่อ

อธิบายค่าความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ กับแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านอินเทอร์เนต

2.2 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตกับแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนทั่วไป ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของ (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 โดยใช้ผลรวมของทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตกับแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านอินเทอร์เนต

2.3 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของการรับรู้เกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตกับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนทั่วไป ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่าย (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 โดยใช้ผลรวมของการรับรู้เกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตกับกับแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านอินเทอร์เนต

2.4 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมของนักลงทุนกับการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนทั่วไป ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่าย (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4

ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 นักลงทุนที่มีลักษณะด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ ที่แตกต่างกันมีผลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนที่แตกต่างกัน

1.1 นักลงทุนที่มีเพศต่างกันมีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนแตกต่างกัน ใช้การทดสอบค่า T-test ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม คือเพศชายและหญิง

1.2 นักลงทุนที่มีอายุต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตแตกต่างกันใช้การทดสอบค่า F-test โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way Analysis of Variance เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน

1.3 นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต แตกต่างกันใช้การทดสอบค่า T-test ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม คือสถานภาพโสดและสถานภาพสมรส

1.4 นักลงทุนที่มีการศึกษาต่างกัน มีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต แตกต่างกันใช้การทดสอบค่า T-test ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม คือปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี

1.5 นักลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตแตกต่างกันใช้การทดสอบค่า F-test โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way Analysis of Variance เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกัน

1.6 นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต แตกต่างกันใช้การทดสอบค่า F-test โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way Analysis of Variance เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน

ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

2.1 ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient)

2.2 ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient)

ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

2.3 ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient)

2.4 ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient)

สมมติฐานข้อที่ 3 การรับรู้ในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน

3.1 การรับรู้ในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient)

3.2 การรับรู้ในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient)

สมมติฐานข้อที่ 4 พฤติกรรมของนักลงทุนมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน

4.1 พฤติกรรมของนักลงทุนในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

4.2 พฤติกรรมของนักลงทุนในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานครสามารถสรุปผลได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

<u>ส่วนที่ 1</u> การวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

นักลงทุนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50 อายุระหว่าง 30-39 ปี จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00 เป็นโสด จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 58.80 มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี/ปริญญาตรี จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.30 เป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 344 คน คิดเป็นร้อยละ 86.00 มีรายได้มากกว่า 45,000 บาท จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.30

<u>ส่วนที่ 2</u> การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน พบว่า

ทัศนคติของนักลงทุนที่มีต่อระบบอินเทอร์เนตโดยรวม อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าเป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัยเป็นระบบที่สะดวกในการใช้งานและรวดเร็วประหยัดเวลา อยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.51 4.47 และ 4.53 มีทัศนคติด้านการใช้งานง่ายไม่ซับซ้อน และข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับมีความชัดเจน อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และ 3.75 และมีทัศนคติในด้านความปลอดภัยในการใช้งาน เชื่อถือได้ อยู่ในระดับเฉยๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37

ทัศนคติต่อการซื้อขายกองทุนรวมโดยรวม อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทัศนคติของนักลงทุนที่มีต่อซื้อขายกองทุนรวมว่าสะดวกในการซื้อขาย และรวดเร็วประหยัดเวลา อยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.36 และ 4.26 มีทัศนคติด้านการใช้งานง่ายไม่

ซับซ้อน มีความปลอดภัย เชื่อถือได้และข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับมีความชัดเจน อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 3.56 และ 3.75 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ความรู้ความเข้าใจในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต

ผลการวิเคราะห์ด้านความรู้ความเข้าใจในการซื้อขายหน่วยลงทุนผ่านระบบอินเทอร์เนต พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการค้นหาข้อมูลกองทุนรวมที่ต้องการผ่านระบบอินเทอร์เนตได้มีจำนวนสูงสุด จำนวน 386 คน คิดเป็นร้อยละ 96.5 รองลงมาคือในการซื้อขายผ่านระบบอินเทอร์เนต ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำและคำเตือนที่ระบุไว้ใน web site อย่างเคร่งครัด จำนวน 378 คน คิดเป็นร้อยละ 94.50 กองทุนรวมสามารถทำรายการซื้อขายผ่านระบบอินเทอร์เนตได้ จำนวน 372 คน คิดเป็นร้อยละ 93.0 ในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตต้องขอใช้บริการผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น จำนวน 370 คน คิดเป็นร้อยละ 92.5 และการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตต้องเป็นเจ้าของบัญชีเท่านั้นจึงสามารถทำรายการได้ จำนวน 313 คน คิดเป็นร้อยละ 78.3

ผลการวิเคราะห์การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตโดยรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าการรับรู้ข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เนต การรับรู้ข้อมูลผ่านโบรชัวร์ แผ่นพับ หรือสื่อสิ่งพิมพ์ การรับรู้ข้อมูลผ่านตัวแทนขาย และการับรู้ข้อมูลผ่านบุคคลใกล้ชิด เช่น ญาติ พี่น้อง เพื่อน แนะนำ อยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ย 3.98 3.96 3.78 และ 3.42 การรับรู้ข้อมูลผ่านหนังสือพิมพ์ การรับรู้ข้อมูลผ่านรายการโทรทัศน์ และการรับรู้ข้อมูลผ่านรายการโทรทัศน์ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 2.75 และ 2.75 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักลงทุนในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมของนักลงทุนเกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต พบว่า ประสบการณ์ในการลงทุนผ่านกองทุนรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 ปี โดยมีประสบการณ์ในการลงทุนต่ำสุดคือ 1 ปี และสูงสุด 20 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามมีความถี่ในการซื้อขายกองทุนรวมมากที่สุดต่อปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.60 ครั้ง โดยมีความถี่ในการซื้อขายกองทุนรวมต่ำสุดคือ 1 ครั้ง และสูงสุด 200 ครั้ง มูลค่าในการซื้อขายกองทุนรวมมากที่สุดต่อครั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 220,937.50 บาท โดยมีมูลค่าในการซื้อขายกองทุนรวมต่ำสุดคือ 5,000 บาท และสูงสุด 5,000,000 บาท จำนวนบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่ผู้ลงทุนเปิดบัญชี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.93 แห่ง โดยมีจำนวนบริษัทหลักทรัพย์ที่ เปิดบัญชีต่ำสุดคือ 1 แห่ง และสูงสุด 5 แห่ง

จุดมุ่งหมายหลักในการลงทุนผ่านกองทุนรวม ต้องการผลประโยชน์ทางภาษีจำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50 ผู้ลงทุนซื้อขายกองทุนรวมด้วยวิธี ซื้อขายผ่านตัวแทนสนับสนุนการขาย จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 บุคคลที่มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมคือตัวผู้ลงทุนเอง จำนวน 323 คน คิดเป็นร้อยละ 80.80 เป็นผู้ที่เคยใช้อินเทอร์เนต จำนวน 369 คน คิด

เป็นร้อยละ 92.30 และไม่เคยซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 59.80

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์แนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต

ผลการวิเคราะห์แนวโน้มในการตัดสินใจใช้บริการ /แนะนำ/ บอกต่อให้ซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต พบว่าผู้ลงทุนมีแนวโน้มในการใช้บริการ/ แนะนำ/ บอกต่อให้ใช้บริการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 เมื่อพิจารณารายข้อจะพบว่า ในอนาคตผู้ลงทุนจะใช้บริการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต และในอนาคตจะแนะนำ/ บอกต่อให้บุคคลอื่นใช้บริการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต จำนวนเท่ากัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบสมมติฐาน

สมมุติฐานข้อที่ 1 นักลงทุนที่มีลักษณะด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ ที่แตกต่างกันมีผลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนที่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.1 นักลงทุนที่มีเพศ ต่างกันมีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักลงทุนที่มีเพศต่างกันมีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักลงทุนที่มีเพศต่างกันมีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.2 นักลงทุนที่มีอายุต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักลงทุนที่มีระดับอายุแตกต่างกัน แนวโน้มแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักลงทุนที่มีระดับอายุแตกต่างกัน แนวโน้มแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มในการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.3 นักลงทุนที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักลงทุนที่มีสถานภาพต่างกันมีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนในอนาคต ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักลงทุนที่มีสถานภาพต่างกันมีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.4 นักลงทุนที่มีการศึกษาต่างกัน มีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักลงทุนที่มีการศึกษาต่างกันมีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนในอนาคตไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักลงทุนที่มีการศึกษาต่างกันมีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.5 นักลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน แนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง แนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน แนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง การแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อยข้อที่ 1.6 นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักลงทุนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์

เนตในอนาคตที่แตกต่างกันกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักลงทุนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน

ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตโดยรวมของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมโดยรวมของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตโดยรวมของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมโดยรวมของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

สมมติฐานข้อที่ 3 การรับรู้ในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตโดยรวมของนักลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตโดยรวมของนักลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวมในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สมมติฐานข้อที่ 4 พฤติกรรมของนักลงทุนมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน

ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า พฤติกรรมของนักลงทุนด้านความถี่ในการซื้อขายกองทุนรวมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า พฤติกรรมของนักลงทุนด้านมูลค่าในการซื้อขายกองทุนรวมของนักลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวมในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ด้านการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความถี่ในการซื้อขายกองทุนรวม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า มูลค่าในการซื้อขายกองทุนรวมของนักลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวมในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

การอภิปรายผล

จากการวิจัยเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักลงทุนที่มีลักษณะด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ ที่แตกต่างกันมีผลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนที่แตกต่างกัน พบว่า

1.1 นักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตที่ไม่แตกต่างกัน และ

นักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีแนวโน้มการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ ที่ไม่แตกต่างกัน

1.2 นักลงทุนทั่วไปที่มีอายุแตกต่างกัน มีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตที่ไม่แตกต่างกัน โดย นักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มากกว่านักที่ลงทุนมีอายุระหว่าง 30-39 ปี และระหว่าง 40-49 ปี และตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป

นักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีแนวโน้มการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ ที่ไม่แตกต่างกัน โดย นักลงทุนที่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มากกว่านักที่ลงทุนมีอายุระหว่าง 30-39 ปี และระหว่าง 40-49 ปี และตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป

ทั้งนี้สอดคล้องกับศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538:298) กล่าวว่า อายุเป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิด และพฤติกรรม อีกทั้งเป็นสิ่งกำหนดความแตกต่างในด้านของความยากง่ายในการชักจูงด้วย

1.3 นักลงทุนทั่วไปที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตที่ไม่แตกต่างกัน และ

นักลงทุนที่มีสถานภาพต่างกันมีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ ไม่แตกต่างกัน

ทั้งนี้ อาจเนื่องมากจากนักลงทุนมีจุดมุ่งหมายในการลงทุนเพื่อผลตอบแทนเหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพร จรูญรังษี (2546:71) ที่พบว่า นักลงทุนทั่วไปที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีจุดมุ่งหมายในการลงทุนไม่แตกต่างกัน

1.4 นักลงทุนที่มีการศึกษาต่างกันมีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนในอนาคตไม่แตกต่างกัน และ

นักลงทุนที่มีการศึกษาต่างกันมีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ ไม่แตกต่างกัน

ทั้งนี้ จากงานวิจัยของสุริย เจริญวงศ์ (2545 : 95) ที่พบว่านักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการตัดสินใจด้านบริการแตกต่างกัน แต่เนื่องจากนักลงทุนที่ตอบแบบสอบถามมีการศึกษาในระดับใกล้เคียงกันจึงมีแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตไม่แตกต่างกัน

1.5 นักลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน แนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต เรื่อง แนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต แตกต่างกัน โดย ผู้ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต มากกว่านักลงทุนที่มีอาชีพอื่นๆ ซึ่งหมายถึง พ่อบ้าน แม่บ้าน อาชีพธุรกิจส่วนตัว และอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

นักลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน แนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ แตกต่างกัน โดย ผู้ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตเรื่อง การแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มากกว่านัก

ลงทุนที่มีอาชีพ อื่นๆ ซึ่งหมายถึง พ่อบ้าน แม่บ้าน อาชีพธุรกิจส่วนตัว และอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

ทั้งนี้ ซึ่งสอดคล้องกับอัญชนี วิชยาภัย บุนนาค (2540:106) ที่พบว่า ผู้ที่ประกอบอาชีพแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการบริโภคที่แตกต่างกัน อาจเนื่องมากจากประสบการณ์และอกาสในการติดต่อกับผู้คนแตกต่างกัน ดังนั้น อาชีพจงเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมซื้อของผู้บริโภค ซึ่งสามารถใช้วัดความทันสมัยของบุคคลและการมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลได้อีกด้วย ซึ่งจากการศึกษา พบว่า ผู้ลงทุนรายย่อยส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน สอดคล้องกับ ปรมะ สตะเวทิน (2549:34) พบว่า คนที่มีอาชีพต่างกันย่อมมองโลก มีแนวความคิด มีอุดมการณ์ มีค่านิยมต่อสิ่งต่างๆ แตกต่างกันออกไป คนที่มีอาชีพรับราชการมักจะคำนึงถึงศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของข้าราชการ ในขณะที่คนทำงานธุรกิจเอกชนอาจคำนึงถึงรายได้และการมีศักดิ์ศรีของตนด้วยเงินทองที่สามารถหาซื้อหรือจับจ่ายใช้สอยสิ่งที่ตนต้องการเพื่อรักษาสถานภาพในสังคม

1.6 นักลงทุนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตที่แตกต่างกัน โดย นักลงทุนที่มีรายได้ระหว่าง 35,001-45,000 บาท มีแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตมากกว่านักลงทุนที่มีรายได้ มากกว่า 45,000 บาท ระหว่าง 25,001-35,000 บาท ระหว่าง 15,001-25,000 บาท และไม่เกิน 15,000 บาท

นักลงทุนที่มีรายได้แตกต่างกัน มีแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องแนวโน้มการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคตที่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักลงทุนที่มีรายได้ระหว่าง 35,001-45,000 บาท มีแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ มากกว่านักลงทุนที่มีรายได้มากกว่า 45,000 บาท ระหว่าง 25,001-35,000 บาท ระหว่าง 15,001-25,000 บาท และไม่เกิน 15,000 บาท

ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนักลงทุนที่มีรายได้ต่ำมักมีข้อจำกัดมากกว่านักลงทุนที่มีรายได้สูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุริย เจริญวงศ์ (2545:95) ที่พบว่า นักลงทุนที่มีรายได้ต่างกันมีการตัดสินใจแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุเทพ เจริญวรรณ (2538:121) ที่พบว่า ปัจจัยในการลงทุนในหลักทรัพย์ขึ้นอยู่กับรายได้ของนักลงทุน

2. ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน พบว่า

ทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตโดยรวมของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต และ

ทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนตโดยรวมของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมโดยรวมของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ด้านแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมโดยรวมของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

ทั้งนี้ เนื่องมากจากนักลงทุนมีทัศนคติต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในเกณฑ์ดี ทำให้นักลงทุนมีทัศนคติต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมากขึ้นด้วย สอดคล้องกับทฤษฎีของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2534 : 25) ได้กล่าวว่า ทัศนคติคือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือหมายถึง สิ่งที่เรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีตใช้เป็นตัวเชื่องความคิดและพฤติกรรม โดยทัศนคติจะมีผลกระทบต่อพฤติกรรมที่มีต่อผลิตภัณฑ์หรือสินค้า หรือเสริมแรง หรือเปลี่ยนทัศนคติในปัจจุบัน

3. ความรู้ความเข้าใจในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน พบว่า

ความรู้ความเข้าใจโดยรวมของนักลงทุนที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนต มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

ความรู้ความเข้าใจโดยรวมของนักลงทุนมีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนต มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวมในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

ทั้งนี้ เนื่องจากเมื่อนักลงทุนมีความรู้ความเข้าใจในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตดีขึ้น จะส่งผลทำให้แนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมากขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี Tricomponent Attitude Model ของ Schiffman and Kanuk ซึ่งกล่าวว่า โมเดลของทัศนคติประกอบ 3 ประการ คือส่วนของความเข้าใจ ส่วนของความรู้สึก ส่วนของพฤติกรรม ซึ่งส่วนของความเข้าใจเป็นส่วนประกอบแรก ก็คือ ความรู้และการรับรู้นี้และผลกระทบต่อการรับรู้จะกำหนดความเชื่อถือ ซึ่งก็คือ การที่ผู้บริโภคมีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่ง คุณสมบัติของสิ่งหนึ่ง หรือพฤติกรรมเฉพาะอย่างจะนำไปสู่ผลลัพท์เฉพาะอย่าง

การรับรู้โดยรวมของนักลงทุนที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนต ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

การรับรู้โดยรวมของนักลงทุนมีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนต ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวมในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

4. พฤติกรรมของนักลงทุนมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุน พบว่า

พฤติกรรมของนักลงทุนด้านประสบการณ์ในการซื้อขายกองทุนรวม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

พฤติกรรมของนักลงทุนด้านประสบการณ์ในการซื้อขายกองทุนรวม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนักลงทุนที่มีด้านประสบการณ์ในการซื้อขายกองทุนรวมมาก มักจะเป็นนักลงทุนรุ่นเก่า มีผลให้นักลงทุนมีโอกาสที่จะทำการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตน้อยลง แต่หากผู้ที่มีประสบการณ์ในการซื้อขายกองทุนรวมน้อย มักจะเป็นนักลงทุนรุ่นใหม่ซึ่งจะมีความรู้ในเรื่องอินเทอร์เนตมากกว่า ดังที่ บาร์เนต (วุธินันท์ สุวิมลพันธุ์. 2539 : 12 ; อ้างอิงจาก Bamett. H.G. 1953) ได้ให้ความหมาย "นวกรรม" ไว้ว่า หมายถึง แนวความคิด แบบแผน พฤติกรรมหรือสิ่งของใหม่ที่แตกต่างไปจากที่มีอยู่เดิม ของใหม่ในที่นี้รวมไปถึงเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างกว้างขวาง ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่มองเห็นที่สามารถสัมผัสได้ด้วยประสาททั้งห้า รวมทั้งที่เป็นแบบแผนพฤติกรรมความประพฤติตามระบบสังคม ประเพณี วัฒนธรรมต่างๆ ตลอดจนสิ่งประดิษฐ์ วิทยาการใหม่ๆ และสิ่งที่ไม่เห็นเป็นวัตถุ นวกรรมจึงอาจเป็นความใหม่ ในเรื่องความรู้ ทัศนคติ หรือเกี่ยวกับการตัดสินใจที่ยอมรับนวกรรมนั้น และการสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เนื่องจากก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมนั้นเอง

พฤติกรรมของนักลงทุนด้านความถี่ในการซื้อขายกองทุนรวม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

พฤติกรรมของนักลงทุนความถี่ในการซื้อขายกองทุนรวม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนักลงทุนที่มีความถี่ในการซื้อขายกองทุนรวมมาก มีผลให้นักลงทุนมีโอกาสที่จะทำการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของรศ.ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2542 : 230-231) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจว่า การตัดสินใจ (Decision-marking) เป็นการกำหนดปัญหาและโอกาส การเสนอทางเลือกการตัดสินใจเลือกและการปฏิบัติตามผลลัพธ์นั้น หมายถึง กระบวนการสร้าง การประเมินทางเลือก และการตัดสินใจเลือกจากทางเลือกเหล่านั้น ฉะนั้น การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกระหว่างทางเลือกซึ่งคาดหวังว่าจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่พึงพอใจจากปัญหาใดปัญหาหนึ่ง ซึ่งปัญหาของนักลงทุนคือต้องการความสะดวกในการซื้อขาย ไม่ต้องเดินทางไปทำธุรกรรมด้วยตนเองที่ตัวแทนขาย เนื่องจากทำรายการบ่อยครั้ง

พฤติกรรมของนักลงทุนด้านมูลค่าในการซื้อขายกองทุนรวมของนักลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวมในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

พฤติกรรมของนักลงทุนด้านมูลค่าในการซื้อขายกองทุนรวมของนักลงทุน ไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวมในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากมูลค่าในการซื้อขายจากการลงทุนในกองทุนรวมส่วนใหญ่ในปัจจุบันไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับความต้องการออมเงินของนักลงทุน และส่วนใหญ่นักลงทุนมุ่งที่จะซื้อกองทุนรวมเพื่อลดภาษี เช่นการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว หรือกองทุนเพื่อการเลี้ยงชีพ ซึ่งส่วนใหญ่จะทำการซื้อขายเพียงปีละครั้ง และมูลค่าในการซื้อขายจะขึ้นอยู่กับฐานภาษีที่นักลงทุนต้องการหัก ดังนั้นมูลค่าในการซื้อขายกองทุนรวมจึงไม่มีผลต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตแต่อย่างใด

พฤติกรรมของนักลงทุนด้านจำนวนบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่นักลงทุนเปิดบัญชีมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตในอนาคต

พฤติกรรมของนักลงทุนด้านจำนวนบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่นักลงทุนเปิดบัญชีมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการซื้อขายกองทุนรวม ในเรื่องการแนะนำบุคคลอื่นมาใช้บริการ

ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนักลงทุนที่มีจำนวนบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่นักลงทุนเปิดบัญชีมาก มีผลให้นักลงทุนมีโอกาสที่จะทำการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของรศ.ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2542 : 230-231) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจว่า การตัดสินใจ (Decision-marking) เป็นการกำหนดปัญหาและโอกาส การเสนอทางเลือกการตัดสินใจเลือกและการปฏิบัติตามผลลัพธ์นั้น หมายถึง กระบวนการสร้าง การประเมินทางเลือกและการตัดสินใจเลือกจากทางเลือกเหล่านั้น ฉะนั้น การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกระหว่างทางเลือกซึ่งคาดหวังว่าจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่พึงพอใจจากปัญหาใดปัญหาหนึ่ง ซึ่งปัญหาของนักลงทุนคือต้องการความสะดวกในการซื้อขาย ไม่ต้องเดินทางไปทำธุรกรรมด้วยตนเองที่ตัวแทนขาย เนื่องจากมีจำนวนบัญชีหลายบัญชี และทำการซื้อขายกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมหลายแห่ง เพื่อจากความสะดวกในการซื้อขาย ไม่ต้องเดินทางไปทำธุรกรรมด้วยตนเองที่ตัวแทนขายซึ่งมีหลายแห่ง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า

กลุ่มนักลงทุนส่วนใหญ่ที่มี อายุระหว่าง 30-39 เป็นพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้มากกว่า 45,000 บาท ซึ่งมีผลต่อแนวโน้มในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ดังนั้น บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ควรนำข้อมูลดังกล่าวไปวางแผนพัฒนา รวมทั้งประชาสัมพันธ์ เพื่อให้การบริการตรงตามความต้องการของนักลงทุน และเพื่อเป็นการขยายฐานนักลงทุนให้เพิ่มมากขึ้น พร้อมสามารถนำผลการวิจัยไปวางแผนการตลาด และกำหนดเป้าหมายทางการตลาดต่อไปได้ในอนาคต

ด้านทัศนคติของนักลงทุนต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตนั้น นักลงทุนส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต ดังนั้น ควรรักษาภาพลักษณ์ขอการบริการให้ดี และพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงเรื่องความสะดวกในการใช้งาน ใช้งานง่ายไม่

ซับซ้อน ความปลอดภัยในการรักษาข้อมูล พร้อมทั้งความน่าเชื่อถือในระบบการซื้อขาย ข่าวสารมีความชัดเจน รวดเร็วและประหยัดเวลา รวมทั้งความทันสมัย เพื่อนำไปปรับปรุงภาพลักษณ์ รวมถึงการใช้งานผ่านระบบอินเทอร์เนตให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ลงทุนได้ โดยจากผลการวิจัย ผลการวิจัยพบว่าสิ่งที่สำคัญที่นำลงทุนคำนึงถึงได้แก่ ต้องการความสะดวกรวดเร็วในการใช้งาน และการใช้งานที่ง่ายไม่ซับซ้อน เพราะฉะนั้น จึงควรจัดทำ web site ของบริษัทฯ ให้สามารถอำนวยความสะดวก ใช้งานง่าย สอดคล้องกับความต้องการของนักลงทุนอีกด้วย

ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต นักลงทุนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตได้เป็นอย่างดี ทำให้นักลงทุนส่วนใหญ่ได้ให้ความไว้วางใจในการทำรายการผ่านระบบอินเทอร์เนต จึงเป็นโอกาสสำหรับที่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมต่างๆ จะนำเสนอบริการเสริมต่างๆผ่านระบบอินเทอร์เนตเพื่อสร้างความแตกต่าง และประชาสัมพันธ์กองทุนรวมของตน

ด้านพฤติกรรมของนักลงทุน การลงทุนของนักลงทุนส่วนใหญ่มักซื้อขายกองทุนตามจังหวะสภาวะตลาด และผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุน ทำให้นักลงทุนมักซื้อขายกองทุนรวมต่อปีมากกว่า 1 ครั้ง และเปิดบัญชีกองทุนรวมมากกว่า 1 บัญชีเพื่อความหลากหลายในการลงทุนและกระจายความเสี่ยง อีกทั้งการแข่งขันทางธุรกิจกองทุนรวมในปัจจุบันค่อนข้างรุนแรง การส่งเสริมการตลาดจึงเป็นทางเลือกหนึ่งในการกระตุ้นให้นักลงทุนหันมาใช้บริการผ่านระบบอินเทอร์เนตมากขึ้น

ในด้านประสบการณ์ของนักลงทุน นักลงทุนส่วนใหญ่ที่มีประสบการณ์ในการลงทุนค่อนข้างมากมักจะเป็นนักลงทุนรุ่นเก่า หรือผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีความรู้ความชำนาญทางด้านอินเทอร์เนตน้อย จึงเป็นช่องทางในการทำการตลาดโดยมุ่งไปที่นักลงทุนที่อยู่ในช่วงวัยทำงาน ซึ่งจะมีความสามารถในการใช้อินเทอร์เนต และควรใช้สื่ออื่นๆกับนักลงทุนรุ่นเก่าแทนเช่น ซื้อขายทางโทรศัพท์ หรือผ่านตัวแทนขาย เป็นต้น

ในด้านความถี่ในการซื้อขายกองทุนรวม ส่วนใหญ่นักลงทุนที่มีความถี่ในการซื้อขายกองทุนรวมเป็นจำนวนมาก มักต้องการความสะดวก และรวดเร็วในการซื้อขาย จึงมีแนวโน้มในการซื้อขายผ่านระบบอินเทอร์เนตค่อนข้างมาก เพราะฉะนั้นจึงควรทำการประชาสัมพันธ์กับนักลงทุนที่มีความถี่ในการซื้อขาย จึงจะได้ผลตอบรับที่ดี รวมทั้งอาจใช้สื่อการซื้อขายอื่นๆ ที่สามารถอำนวยความสะดวกและรวดเร็ว เช่น การซื้อขายผ่านทางโทรศัพท์ หรือผ่านทาง ATM กับนักลงทุนกลุ่มนี้ได้

ในด้านจำนวนบัญชีที่เปิดเพื่อซื้อขายกองทุนรวม ส่วนใหญ่มีจำนวนบัญชีที่เปิดเพื่อซื้อขายกองทุนรวมมาก มักต้องการความสะดวก และรวดเร็วในการซื้อขาย เนื่องจากไม่ต้องเดินทางไปทำการติดต่อเพื่อการซื้อขายกองทุนรวมหลายแห่ง จึงมีแนวโน้มในการซื้อขายผ่านระบบอินเทอร์เนตค่อนข้างมาก เพราะฉะนั้นจึงควรทำการประชาสัมพันธ์กับนักลงทุนที่มีจำนวนบัญชีหลายบัญชี จึงจะได้รับผลตอบรับที่ดี รวมทั้งอาจใช้สื่อการซื้อขายอื่นๆ ที่สามารถอำนวยความสะดวก และรวดเร็ว เช่น การซื้อขายผ่านทางโทรศัพท์ หรือผ่านทาง ATM กับนักลงทุนกลุ่มนี้ได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยในครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าความศึกษาถึงหัวข้ออื่นๆ นอกเหนือจากการตัดสินใจ เช่น ความพึงพอใจ ความคิดเห็น ของนักลงทุนที่มีต่อการใช้บริการผ่านระบบอินเทอร์เนต เพื่อให้ทราบถึงคุณภาพในการบริการและความรู้สึกที่นักลงทุนมีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต
2. การซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอื่นๆ เช่น การซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบโทรศัพท์ การซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบหักบัญชีกองทุนรวมอัตโนมัติ การซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบ ATM เป็นต้น เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของนักลงทุนสูงสุด
3. การรับรู้เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ หรือการสื่อสารเกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวม
4. ศึกษาเปรียบเทียบการลงทุนในบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม กับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมอื่นๆ เพื่อนำมาใช้เป็นทางเลือกในการตัดสินใจลงทุนต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2548). *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล.* พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2546). *การวิเคราะห์สถิติ: สถิติเพื่อการตัดสินใจ.* พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2545). หลักสถิติ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชูศรี วงศ์รัตนะ (2534) *การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์.* กรุงเทพฯ : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2544). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย.* พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตรการพิมพ์.

ชำมะนาด นาวาสมุทร. (2538). *ผลตอบแทนจากการลงทุนในกองทุนรวม.* ภาคนิพนธ์ พน.ศ (พัฒนาการเศรษฐกิจ) กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

ดำรงศักดิ์ ชัยสนิท และก่อเกียรติ วิริยะกิจพัฒนา. (2539) *พฤติกรรมผู้บริโภค.* กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วังอักษร.

ธนัยวงศ์ กีรติวานิช. (2547). *รู้วิเคราะห์เจาะเรื่องกองทุนรวม.* กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

นราศรี ไววนิชกุล และชูศักดิ์ อุดมศรี. (2538). *ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจ.* พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปราณี เล็กศรีสกุล. (2538) *พฤติกรรมการกระจายการลงทุนของธุรกิจกองทุนรวม. เอกสารวิจัยสำนักวิจัยและพัฒนาตลาดทุน สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์.*

ปรีชา จำปาแดง. (2546). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร สารนิพนธ์ บ.ธ.ม. (การจัดการ).* กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พงศ์พิเชษฐ์ นานานุกูล. (2535) *พฤติกรรมการลงทุนและปัญหาในการบริหารและการพัฒนาโครงการกองทุนรวมในประเทศไทย.* ภาคนิพนธ์ พน.ศ (พัฒนาการเศรษฐกิจ). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร

ร็อบบินส์, สตีเฟนส์ พี. (2547) *การจัดการและพฤติกรรมองค์การ.* พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพฯ : เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า

ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคนอื่นๆ. (2541). *การบริหารการตลาดยุคใหม่.* กรุงเทพฯ : วิสิทธิ์พัฒนา.

_____. (2542). *องค์การและการจัดการ ฉบับสมบูรณ์.* กรุงเทพฯ : ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์.

_____. (2546). *การบริหารการตลาดยุคใหม่ ฉบับปรับปรุงปี 46.* กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.

_____. (2547). *การวิจัยตลาด.* กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2539). *พฤติกรรมผู้บริโภค.* กรุงเทพฯ : วิสิทธิ์พัฒนา.

สมศรี ยาตะพงศ์. (2535). *บทบาทกองทุนรวมในการพัฒนาตลาดทุนไทย.* ภาคนิพนธ์ พน.ศ. (พัฒนาเศรษฐกิจ) กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร

สมาคมบริษัทจัดการลงทุน.(2545) รอบรู้เรื่องการลงทุน. กรุงเทพฯ : ธนาคารแห่งประเทศไทย

http://www.AIMC.com

http://www.sec.or.th

http://www.ktam.co.th

http://www.kasikornasset.com

http://www.tmbam.com

http://www.tiscoasset.com

http://www.scbam.com

http://www.thanachartfund.com

http://www.sci-asset.com

http://www.btam.com

http://www.uobam.co.th

http://www.bblam.co.th

http://www.primavest.com

http://www.finansa-asset.com

http://www.one-asset.com

http://www.abedeen-asset.co.th

http://www.ayfunds.com

http://www.mfcfund.com

http://www.assetfund.co.th

http://www.ingfunds.co.th

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวม
ผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

<u>คำชี้แจง</u>

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนประกอบในการทำสารนิพนธ์ ของ น.ส.สุภัชนีย์ จงรักษ์ลิขิต นักศึกษาปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามทุกข้องตามความเป็นจริงด้วยตัวของท่านเอง การตอบแบบสอบถามนี้ใช้เพื่อการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามจะไม่มีผลกระทบจากการตอบแบบสอบถามแต่ประการใด ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ส่วน คือ
ส่วนที่ 1 : ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนที่ 2 : ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต
ส่วนที่ 3 : ความรู้ความเข้าใจในการซื้อขายหน่วยลงทุนผ่านระบบอินเทอร์เนต
ส่วนที่ 4 : ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักลงทุนผ่านระบบอินเทอร์เนต
ส่วนที่ 5 : แนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต

<u>ส่วนที่ 1</u> ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1) เพศ

☐ 1.1) ชาย ☐ 1.2) หญิง

2) อายุ

☐ 2.1) 20-29 ปี ☐ 2.2) 30-39 ปี
☐ 2.3) 40-49 ปี ☐ 2.4) 50 ปีขึ้นไป

3) สถานภาพ

☐ 3.1) โสด ☐ 3.2) สมรส / อยู่ด้วยกัน ☐ 3.3) หย่าร้าง / หม้าย / แยกกันอยู่

4) ระดับการศึกษาสูงสุด

☐ 4.1) ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ 4.2) ปริญญาตรี ☐ 4.3) สูงกว่าปริญญาตรี

5) อาชีพ

☐ 5.1) รับราชการ ☐ 5.2) พนักงานรัฐวิสาหกิจ

☐ 5.3) พนักงานบริษัทเอกชน ☐ 5.4) ประกอบธุรกิจส่วนตัว

☐ 5.5) อื่นๆ (ระบุ).....

6) รายได้ต่อเดือน

☐ 6.1) ไม่เกิน 15,000 บาท

☐ 6.2) 15,001 – 25,000 บาท

☐ 6.3) 25,001 – 35,000 บาท

☐ 6.4) 35,001 – 45,000 บาท

☐ 6.5) มากกว่า 45,000 บาท

ส่วนที่ 2 ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต

การใช้บริการผ่านระบบอินเทอร์เนต	**ระดับความคิดเห็น**				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	**เห็นด้วย**	**ไม่แน่ใจ**	**ไม่เห็นด้วย**	**ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง**
ทัศนคติที่มีต่อการใช้บริการระบบอินเทอร์เนต 7) เป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัย					
8) สะดวกในการใช้งาน					
9) ใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน					
10) ปลอดภัยในการใช้งาน เชื่อถือได้					
11) ข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับมีความชัดเจน					
12) รวดเร็ว และประหยัดเวลา					
ทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายกองทุนรวม 13) สะดวกในการซื้อขาย					
14) ทำรายการง่ายไม่ซับซ้อน					
15) ปลอดภัย เชื่อถือได้					
16) ข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับมีความชัดเจน					
17) รวดเร็ว และประหยัดเวลา					

<u>ส่วนที่ 3</u> ความรู้ความเข้าใจในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
ด้านความรู้ความเข้าใจ 18) ท่านสามารถค้นหาข้อมูลกองทุนรวมที่ต้องการผ่านระบบอินเทอร์เนตได้		
19) กองทุนรวมสามารถทำรายการซื้อขายผ่านระบบอินเทอร์เนตได้		
20) ในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านอินเทอร์เนตต้องขอใช้บริการผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น		
21) ในการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตต้องเป็นเจ้าของบัญชีหน่วยลงทุนเท่านั้นจึงสามารถทำรายการได้		
22) ในการซื้อขายผ่านระบบอินเทอร์เนต ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำ และคำเตือนที่ระบุไว้ใน web site อย่างเคร่งครัด		

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านการรับรู้ 23) ท่านทราบข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตจากรายการโทรทัศน์					
24) ท่านทราบข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตจากรายการวิทยุ					
25) ท่านทราบข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตจากโฆษณาในหนังสือพิมพ์					
26) ท่านทราบข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตจากโฆษณาใน โบรชัวร์ แผ่นพับ หรือสื่อสิ่งพิมพ์					
27) ท่านทราบข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตจากอินเทอร์เนต					
28) ท่านทราบข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตจากตัวแทนขาย					
29) ท่านทราบข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตจากบุคคลใกล้ชิด เช่น ญาติ พี่น้อง เพื่อน แนะนำ					

<u>ส่วนที่ 4</u> ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักลงทุนผ่านระบบอินเทอร์เนต

<u>พฤติกรรมการซื้อขายกองทุนรวม</u>

30. ท่านมีประสบการณ์ในการลงทุนผ่านกองทุนรวม……..ปี

31.ความถี่ในการซื้อขายกองทุนรวมมากที่สุด.....(ครั้ง) ต่อปี

32.มูลค่าในการซื้อขายกองทุนรวมมากที่สุด..... (บาท) ต่อครั้ง

33.ท่านทำการเปิดบัญชีซื้อขายกองทุนรวมผ่านบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน.....แห่ง

34.จุดมุ่งหมายหลักในการลงทุนในกองทุนรวม (ตอบเพียงข้อเดียว)

☐ 34.1) ผลตอบแทนในรูปกำไรส่วนเกินในการลงทุน (Capital Gain)

☐ 34.2) เงินปันผล

☐ 34.3) ผลประโยชน์ทางภาษี

☐ 34.4) ขาดความรู้ เวลา และประสบการณ์ในการลงทุนในหลักทรัพย์ด้วยตนเอง

35.ท่านซื้อขายกองทุนรวมด้วยวิธีใดมากที่สุด

☐ 35.1) ผ่านบริษัทจัดการ

☐ 35.2) ผ่านตัวแทนสนับสนุนการขาย

☐ 35.3) อินเทอร์เนต

☐ 35.4) โทรศัพท์

36.บุคคลที่มีส่วนสำคัญมากที่สุดในการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม

☐ 36.1) ตัวท่านเอง

☐ 36.2) คู่สมรส/ ญาติพี่น้อง

☐ 36.3) เพื่อน/ คนรู้จัก

☐ 36.4) เจ้าหน้าที่ทางการตลาด

<u>พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เนต</u>

37.ท่านเคยใช้อินเทอร์เนตหรือไม่

☐ 31.1) เคยใช้ ☐ 31.2) ไม่เคยใช้

38.ท่านเคยซื้อขายหน่วยลงทุนผ่านระบบอินเทอร์เนตหรือไม่

☐ 38.1) เคยใช้ เพราะ.....

☐ 38.2) ไม่เคยใช้ เพราะ.....

<u>ส่วนที่ 5</u> แนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต

39.ท่านคิดว่าในอนาคตท่านจะใช้บริการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตหรือไม่

ใช้บริการแน่นอน (5)	มีแนวโน้มว่าจะใช้บริการ (4)	ไม่แน่ใจ (3)	มีแนวโน้มว่าจะไม่ใช่บริการ (2)	ไม่ใช้บริการอย่างแน่นอน (1)

40.ท่านคิดว่าในอนาคตท่านจะแนะนำ / บอกต่อให้บุคคลอื่นใช้บริการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนตหรือไม่

แนะนำ/บอกต่อแน่นอน (5)	มีแนวโน้มว่าจะแนะนำ/บอกต่อ (4)	ไม่แน่ใจ (3)	มีแนวโน้มว่าจะไม่แนะนำ/บอกต่อ (2)	ไม่แนะนำ/บอกต่ออย่างแน่นอน (1)

41.ข้อเสนอแนะในการใช้บริการซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เนต

.....

.....

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายชื่อ	**ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน**
1. รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุตตา	รองประธานกรรมการบริหารหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รองศาสตราจารย์ ศิริวรรณ เสรีรัตน์	อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/3783 **วันที่** 29 เมษายน 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวสุภัชนีย์ จงรักษ์ลิขิต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เน็ต" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณักษ์ กุลิสร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุตตา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสุภัชนีย์ จงรักษ์ลิขิต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/3๖๕๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๙ เมษายน 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์

เนื่องด้วย นางสาวสุภัชนีย์ จงรักษ์ลิขิต นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เน็ต" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณักษ์ กุลิสร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการตัดสินใจซื้อขายกองทุนรวมผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสุภัชนีย์ จงรักษ์ลิขิต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 02-664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 081-2746-531

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ-ชื่อสกุล	นางสาวสุภัชนีย์ จงรักษ์ลิขิต
วันเดือนปีเกิด	12 กันยายน 2518
สถานที่เกิด	อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	17/86 ซ.1 ถ.ประดิพัทธ์ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย
พ.ศ. 2540	ศิลปศาสตร์บัณฑิต สาขาสารนิเทศศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
พ.ศ. 2551	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ